

RÂNDUIELI
ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

**Carte de cult care cuprinde rânduiala Sfintelor Taine,
a Ierurgiilor, precum și alte rânduieli
și rugăciuni pentru anumite momente
din viața credincioșilor**

Editura Primus
Oradea, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**Rânduiești și rugăciuni : carte de cult care cuprinde rânduia-
la Sfințelor Taine, a Ierurgiilor, precum și alte rânduiești și
rugăciuni pentru anumite momente din viața credincioșilor**

/ ed. îngrij. de preot Olimpiu Todorean. - Oradea : Editura
Primus, 2019

ISBN 978-606-707-295-2

I. Todorean, Olimpiu (ed.)

CUPRINS

SFINTELE TAINE ȘI IERURGII

SFÂNTUL BOTEZ	13
Rânduiala în ziua întâi după ce naște femeia.....	13
Rugăciune la casa unde s-a născut pruncul	14
Rugăciune pentru moașa care ridică pruncul	16
Rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor	17
Rugăciune pentru femeia care pierde sarcina	18
Rugăciune la însemnarea pruncului, când i se pune numele	19
Rânduiala la facerea catehumenului	20
Rânduiala Sfintei Botezări. Sfințirea apei	28
Sfințirea untului de lemn al catehumenilor	33
Botezarea	34
Rânduiala Sfântului Mir	36
Rugăciune la spălarea pruncului	38
Rugăciune la tunderea părului	39
Rânduiala cea scurtă a Sfântului Botez	42
Rânduiala la patruzeci de zile	44
Rugăciune pentru mama pruncului	45
Rugăciune pentru pruncul pe care preotul îl însemnează cu semnul Crucii	46

SFÂNTA MĂRTURISIRE	49
Rânduiala Sfintei Mărturisiri	49
SFÂNTA CĂSĂTORIE	54
Rânduiala ce se face la logodnă	54
Rânduiala cununiei	59
Rânduiala la a doua nuntă	71
SFÂNTUL MASLU	75
Rânduiala Sfântului Maslu	75
Rânduiala Sfântului Maslu care se slujește de un singur preot ...	110
SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE	116
Rânduiala pentru împărtășirea bolnavilor	116
Canon de rugăciune la ieșirea sufletului	119
Rugăciune pentru cel ce pătimește îndelung	127
Rugăciune pentru sufletul ce stă înaintea judecății	128
SFEȘTANIA	129
Rânduiala la sfințirea cea mică a apei	129
Rânduiala la sfințirea cea mică a apei așa cum se face după Paști în săptămâna luminată până la duminica Tomi	142
Rânduiala la sfințirea cea mare a apei care se face la sărbătoarea arătării Domnului nostru Isus Cristos	143
RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII	155
Rânduiala înmormântării mirenilor	155
Rânduiala înmormântării pruncilor	184
Rânduiala înmormântării preoților și diaconilor de mir	196
Rânduiala înmormântării călugărilor	228
Rânduiala înmormântării cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată	244
Rânduiala Parastasului sau a Panehidei mari	253

Rânduiala ce se face în Sâmbăta lui Lazăr pentru pomenirea morților	256
Rânduiala binecuvântării și sfințirii crucii ce se așează la mormânt	257

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

DEZLEGĂRI	259
Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem și pe sine cu jurământ s-au legat	259
Rugăciune de dezlegare a blestemului	260
Rugăciune pentru împăcarea celor ce sunt în dușmănie	260
MOLITFE	261
Moliftele Sfântului Vasile cel Mare pentru cei care pățesc de la diavol și pentru toată neputința	261
Moliftele Sfântului Ioan Gură de Aur care de obicei se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare	266

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciuni la neputințe și boli	270
Rugăciune la toată neputința	270
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința	270
Rugăciune celor șapte tineri pentru bolnavul care nu poate dormi	273
Rugăciune care se citește bolnavului cu sfânta lance	275
Alte rânduieli și rugăciuni la felurite trebuințe.....	276
Rugăciune la începerea temeliei casei	276

Rugăciune la binecuvântarea casei noi, în care urmează a locui cineva pentru întâia oară	276
Rugăciune la binecuvântarea căminului familiar	282
Rânduiala ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate	284
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhurile rele	292
Rânduiala ce se face când a căzut ceva spurcat în fântână	293
Rugăciune la începutul săpatului fântânii	294
Rugăciune după terminarea fântânii	295
Rânduiala ce se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale ...	296
Rugăciune pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel	297
Rânduiala ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere sau cu altceva	298
Rugăciune la sfințirea vasului cel spurcat	299
Rânduiala binecuvântării la începutul semănatului	300
Rugăciune la arie	302
Rugăciune la sădirea viei	302
Rugăciune la culesul viei	303
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august	304
Rânduiala ce se face la holde, la viii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăți ca: lăcuste, gândaci și altele	304
Rânduială de rugăciuni la vreme de secetă sau neplouare	306
Rugăciune pentru schimbarea vânturilor	324
Rânduiala la slujba ce se face la vreme de neconținere a ploilor	325
Rugăciune la îngrozirea de tunete și de fulgere	338
Rugăciune la amenințarea de cutremur	338
Rânduiala care se face în vreme de boli molipsitoare și epidemii către Preasfânta și de viață făcătoarea Treime și către toți sfinții	341
Rugăciuni la năpraznica moarte de boli molipsitoare	357

Rugăciune la binecuvântarea mrejelor pescarilor	361
Rugăciune la binecuvântarea corăbiei celei noi și a luntrei	361
Rugăciune la binecuvântarea unui vehicul	362
Rugăciune pentru cei ce călătoresc	363
Rugăciune pentru cel care va călători pe mare	364
Rugăciune pentru copiii ce nu pot lesne învăța	364
Rugăciune la înfierea de copii	365

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFÎNȚIREA LOCAȘURILOR ȘI OBIECTELOR DE CULT

Rânduiala ce se face la temelia bisericii	367
Rugăciune ce se face la înfigerea crucii în locul unde se va ridica sfânta Masă	368
Rânduiala ce se face la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii	369
Rânduiala sfințirii clopotelor	371
Rânduiala sfințirii crucii și a troiței celei noi	375
Rânduiala binecuvântării bisericii nou zidite ce se face de către protopop ori alt preot delegat de episcopul locului	378
Rugăciune la deschiderea unei biserici pângărite de păgâni sau de eretici	385
Rugăciune la deschiderea unei biserici în care a murit un om	386
Rânduiala binecuvântării unui Chivot	387
Rânduială la sfințirea veșmintelor îmbrăcămintei pentru sfânta Masă din Altar	390
Rânduială la sfințirea Discului și a Potirului	391
Rânduială la binecuvântarea vaselor sfinte: Disc, Potir, Steluța și Lingurița	394
Rugăciune la sfințirea Aerelor Discului și a Potirului	398
Rânduiala sfințirii vaselor noi ce se aduc la biserică: cădelnița, vasul pentru anaforă, vasele pentru vin și apă etc.	398

Rânduială la sfințirea veșmintelor preoțești noi:	
stihar, patrafir, felon, brâu, și celelalte	400
Rugăciune la sfințirea unei icoane noi	402
Rânduială la binecuvântarea unei cruciulițe	403

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Rânduială la începerea unei lucrări de folos comunității	404
Rugăciune la binecuvântarea unui pod nou sau unei punți	408
Rugăciune la binecuvântarea unui monument	409

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

LA PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI 410

Rânduială la binecuvântarea colivei	410
Rugăciune la binecuvântarea paștilor adică a pâinii care se împarte la credincioși	411
Rugăciune la binecuvântarea brânzei și a ouălor, la Paști	412
Rânduiala plecării genunchilor în Duminica Pogorării Spiritului Sfânt, adică de Rusalii	413
Rânduiala binecuvântării lumânărilor la Întâmpinarea Domnului	429

CUVÂNT ÎNAINTE

Având în vedere necesitatea urgentă de a oferi preoților un instrument util și uniformizat pentru activitatea pastorală, am considerat că se impune să se editeze o carte de rânduieli și rugăciuni, deocamdată doar pentru preoții din Eparhia de Oradea.

Necesitatea este dată și de faptul că, până în prezent, nu s-a mai retipărit *Euhologhionul* sau *Molitfelnicul* decât într-o formă de fotocopie a acestei ediții. Dar și acele cărți obținute prin fotocopiere sau epuizat și, totodată, numărul preoților, precum și al parohiilor, a crescut față de anul 1990.

Ediția de față, *Rânduieli și Rugăciuni*, are la bază ultima variantă a cărții *Euhologhion* sau *Molitfelnic*, din anul 1940, și are, în plus față de *Euhologhionul* din 1940, alte rânduieli și rugăciuni care sunt des folosite în practica pastorală de azi, precum: *Rânduiala binecuvântării și sfințirii crucii ce se așează la mormânt*; *Rugăciune la binecuvântarea unui vehicul*; *Rânduială la începerea unei lucrări de folos comunității*; *Rugăciune la binecuvântarea unui monument*; *Rânduială la binecuvântarea colivei*; *Rânduiala binecuvântării lumânărilor la Întâmpinarea Domnului*.

În schimb, acele rugăciuni care nu se mai folosesc în practica pastorală de azi, sau cele care se repetau în *Euhologhionul* din 1940, nu sunt cuprinse în această carte: *Rânduiala la diferite cereri și la priveghere*; *Rânduiala care se face la sfințirea Discului și a Potirului noi*; *Rugăciune când cineva voiește să intre în casă nouă*; *Rugăciune când se binecuvântează sarea*; *Rugăciune*

la binecuvântarea vinului nou; Altă rugăciune la vreme de ciumă; Altă rugăciune la necazul și pocăința norodului; Altă rugăciune asemenea; Altă rugăciune în vreme de foamete; Altă rugăciune asemenea; Canon de mângâiere către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu când amenință izbucnirea unui război; Rugăciune la învâlmășirea poporului.

Cartea de *Rânduiele și Rugăciuni* are o structură mai clară și permite o orientare rapidă, atunci când situația o cere, deoarece rânduielele și rugăciunile sunt grupate pe capitole legate de anumite momente din viața credincioșilor. Acest lucru îl veți putea observa și din cuprinsul cărții.

Volumul de *Rânduiele și Rugăciuni*, prima ediție, are 429 de pagini, format 16x24 cm, suport tipar interior hârtie *offset* import 90 gr. mp, imprimare în două culori la interior, coperta legată în imitație de piele cu folie cu auriu pe coperta 1 și pe cotor, este cusută și are trei semne de carte.

Tipărirea acestei cărți, pentru Eparhia de Oradea, este o încercare de a-i ajuta pe preoți să-și desfășoare activitatea pastorală în bune condiții.

Cartea apare cu binecuvântarea PSS Virgil Bercea, Episcop de Oradea.

Pr. Olimpiu Todorean

SFÂNTUL BOTEZ

RÂNDUIALA

în ziua întâi după ce naște femeia

După ce femeia naște pruncul, se aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfințire și, preotul sfințește apa, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Mărire...

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne mântuiește pe noi de dușmanii noștri. Că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce sperăm întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și prin trimiterea Sfântului Tău Spirit sfințește apa aceasta. Și fă-o, cu puterea Spiritului Sfânt, să fie robilor Tăi celor ce vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, vindecare și sfințire a caselor.

Că s-a binecuvântat și s-a preamărit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RUGĂCIUNE

la casa unde s-a născut pruncul

Tot în ziua întâia, dacă este obicei, merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină și, cădind toată casa, începe așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfântului de rând, ori acest tropar, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Cristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, mărire Ție.

Mărire... Și acum...

Condac, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii preamăresc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Apoi:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, cu rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut pe acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Și pe pruncul care s-a născut dintr-înșă ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinare o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinarea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-înșă învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai gătit-o ca în ea să fie mărit numele Tău cel sfânt.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer și a Te naște din Sfânta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu, Care știi neputința firii omenești, iartă, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți. Pentru aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, cu frică chemăm numele cel sfânt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră a osândiților și iartă pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta.

Și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru moașa care ridică pruncul

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Isuse Cristoase, Care Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă și în zilele cele din urmă trimis ai fost de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de mărire de la păstori și cântări de la îngerii, înfășare cu scutece și punere în ieslea vitelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvântează pe roaba Ta aceasta (N), care a apucat pruncul, și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru celelalte femei, care stau în ajutor

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zis Apostolului Petru despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca, și ai poruncit ca cele spurcate și necurate să fie curate, Însuți binecuvântează și sfințește pe acestea care au ajutat la naștere pe roaba Ta **(N)**, și le învrednicește a intra neîntinate în sfântă biserica Ta și a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție.

Că Ție mărire să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuita dezlegare, zicând:

Mărire Ție, Cristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Mărire... Și acum... Doamne îndură-te... **(de trei ori).**

Și dezlegarea:

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle a fost culcat pentru a noastră mântuire, Cristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvântându-l, **la frunte** pentru minte, **la gură**, pentru cuvânt și suflare, iar **la inimă**, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicând: **Măinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi și Sfântul Botez.**

RUGĂCIUNE

pentru femeia care pierde sarcina

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei și rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care Te-ai născut din Sfânta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și în iesle ca un prunc ai fost culcat, Însuși pe roaba Ta aceasta (**N**), care astăzi a pierdut pe cel zămislit într-însa, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și cele fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-o; vindecă-i durerile; sănătate și putere trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și cu înger de lumină păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa, Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune și o curățește de toată întinarea cea trupească și de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Și, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup și o ridică din patul în care stă. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut și toți suntem necurați înaintea Ta, Doamne, și cu frică strigăm și grăim: Caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osândiți. Iartă pe roaba Ta (**N**), care a pierdut pe cel zămislit într-însa; că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, împreună și Părintelui și Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi obișnuita dezlegare.

RUGĂCIUNE**la însemnarea pruncului, când i se pune numele**

Se cuvine a ști că în a opta zi după naștere, înainte de botezul pruncului, înaintea ușilor bisericii, preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția....

Apoi troparul zilei sau al sfântului al căruia este hramul. Preotul, însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept și, binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău acesta (**aici îi pune numele**) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a dușmanului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de dânsul, când se va uni, la vremea convenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârșindu-se prin înfricoșătoarele Taine ale Cristosului Tău; ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestrictă, să dobândească fericirea celor aleși în împărăția Ta.

Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Preacuratei și face chipul crucii, zicând acest

Tropar, glasul 1:

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptății, Cristos Dumnezeu nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă și învierea.

Condac, glasul 1:

Cel ce ai sfințit pântecul Fecioarei cu nașterea Ta și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cuvenea, venit-ai și ne-ai mântuit, Cristoase Dumnezeule; pentru aceasta împacă lumea în războaie și întărește poporul nostru, pe care l-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Se face obișnuita dezlegare.

Se cuvine a ști că, dacă pruncul născut este slab și nu sughe, ci trage să moară, nu trebuie să se aștepte, ci în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri nebotezat iar tu să te faci vinovat de moartea și pierirea lui veșnică.

RÂNDUIALA la facerea catehumenului

Cel ce urmează a se face catehumen, de va fi ajuns la pricepere, să vină la biserică; iar de va fi prunc, să-l aducă cei care vor să fie nași și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii; iar preotul, stând în ușa bisericii să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel ce vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos, slobode; iar de va fi prunc cel ce vine să se boteze, să-l țină nașa iar nașul doar să stea în partea dreaptă.

După acestea preotul suflă de trei ori, în chipul crucii, pe fața lui, însemnându-i fruntea, gura și pieptul, zicând:

Domnului să ne rugăm.

În numele Tău, Doamne, Dumnezeul adevărului, și al Unu-
ia-Născut Fiului Tău și al Spiritului Tău celui Sfânt, pun
mâna mea pe robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa
către numele Tău cel sfânt și a se păzi sub acoperământul ari-
pilor Tale. Depărtează de la dânsul înșelăciunea cea veche și-l
umple pe el de credința cea întru Tine, de nădejde și de dragoste,
ca să cunoască că Tu ești Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat,

și Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Isus Cristos, și Spiritul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să păzească; că de va face omul acestea, viu va fi printr-însele. Scrie-l pe dânsul în cartea vieții Tale și-l împreună cu turma moștenirii Tale, ca să se preamărească de dânsul numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Isus Cristos, și al Spiritului Tău Celui de viață făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el în lucrul mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și preamărind numele Tău cel mare și preaînalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale.

Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea întâi

Domnului să ne rugăm.

Cearță-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și a petrecut între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i mântuiască; Cel ce pe lemn puterile cele potrivnice a biruit, soarele întunecându-se și pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se și trupurile sfinților sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rânduit heruvimi și sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare gă-

tită judecății. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce stă pe heruvimi și caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea și toate câte sunt în ea. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Cristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi.

Că s-a preamărit numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a doua

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeu cel sfânt, Cel înfricoșător și preamărit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi nevrednicii robii Lui îți poruncește ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Isus Cristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, într-un tot viclene și necurate și spurcate și urâte și Spiritule străine, cu puterea lui Isus Cristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis Spiritului celui mut și surd: Ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit ție, după cererea ta, să intri în turma porcilor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul și a pus înălțimilor hotar și văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare; de Cel ce Se atinge de munți și ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălțimile lui; de Cel ce a așezat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului; de Cel ce chea-

mă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ. Ieși și te depărtează de la cel ce se gătește către sfânta luminare. Juru-te cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Isus Cristos și cu cinstitul Lui Trup și Sânge și cu venirea Lui cea înfricoșătoare, că va veni, și nu va întârzia, să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. **C**ă puterea este a lui Cristos, Dumnezeu nostru, împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne Savaot, Dumnezeu lui Israel, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta **(N)**; cearcă-l, cercetează-l și depărtează de la dânsul toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează, și curățește lucrul mâinilor Tale. Și lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrabă pe satana sub picioarele lui și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate.

Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare și cerești și Ție mărire să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Cel ce ești, Cel care ai făcut pe om după chipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui puțința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Cristosului Tău; însuți primește în împărăția Ta cea cerească și pruncul aceasta pe care l-ai răscumpărat din robia dușmanului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însotește viața lui cu înger de lumină, ca să îl păzească de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui rău, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Și preotul suflă asupra pruncului de trei ori, și-l însemnează cu semnul crucii, pe frunte, pe gură și pe piept, zicând:

Depărtează de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui (și zice aceasta de trei ori):

Duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învățătura diavolului. Și fă-l oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Cristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. **Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Și fiind descins și desculț cel ce vine să se boteze, îl întoarce preotul cu fața spre apus și, de va fi om în vârstă, își ridică mâinile în sus și preotul îl întreabă:

Te lepezi de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți slujitorii lui? Și de toată slujirea lui? Și de toată trufia lui?

Aceasta se spune de 3 ori. Iar catehumenul răspunde la fiecare întrebare. Iar dacă cel care se botează este prunc sau de altă limbă atunci răspunde nașul.

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd.

Preotul iarăși întreabă:

Te lepezi de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți slujitorii lui? Și de toată slujirea lui? Și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd.

Preotul iarăși întreabă:

Te lepezi de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți slujitorii lui? Și de toată slujirea lui? Și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd.

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează:

Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde:

M-am lepădat.

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară:

Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde:

M-am lepădat.

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară:

Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde:

M-am lepădat.

După aceea îi zice preotul:

Suflă și-l scuipe pe el.

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipe de trei ori.

Și făcându-se acestea, preotul întoarce cu fața spre răsărit pe cel ce se botează, care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă:

Te unești cu Cristos?

Și răspunde cel ce vine să se boteze sau nașul:

Mă unesc.

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară:

Te unești cu Cristos?

El sau nașul răspunde a doua oară:

Mă unesc.

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară:

Te unești cu Cristos?

El sau nașul răspunde a treia oară:

Mă unesc.

Apoi îl întreabă preotul:

Te-ai unit cu Cristos?

El sau nașul răspunde:

M-am unit.

Și iarăși îl întreabă preotul:

Și crezi Lui?

Și el sau nașul răspunde:

Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.

și îndată zice:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotținătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutelelor.

Și într-unul Domn, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, s-a coborât din ceruri, și s-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara, și s-a făcut om.

Și s-a răstignit pentru noi, în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și s-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și s-a suit la ceruri, și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu mărire, să judece viii și morții; a căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la

Tatăl purcede, cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Prooroci.

Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică.

Mărturisesc un botez, întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților, și viața veacului, ce va să fie. Amin.

După sfârșirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dânsul:

Te-ai unit cu Cristos?

El sau nașul răspunde:

M-am unit.

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară:

Te-ai unit cu Cristos?

Și el sau nașul răspunde:

M-am unit.

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară:

Te-ai unit cu Cristos?

Și el sau nașul răspunde:

M-am unit.

Apoi zice preotul:

Și te închini Lui?

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

și rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește pe dânsul de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Spirit, spre unirea cu Cristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. **Cu** bună-vrerea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

Sfintei Botezări

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în veșminte albe, punând și mânecutele; aprinzând toate lumânările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelniță tămâind împrejur; după aceea, dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice:

Binecuvântează, părinte.

iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie,
zice cu glas înalt:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei darul răscumpărării și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm cu luminarea cunoștinței și a buneii credințe, prin venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca apa aceasta să se arate alungătoare de toată bântuiala dușmanilor, celor văzuți și celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca acesta ce se botează într-însa, vrednic să se facă de împărăția cea nepieritoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta ce acum vine la sfânta luminare, și pentru mântuirea lui, Domnului să rugăm.

Pentru ca să se arate fiu al luminii și moștenitor al veșnicelor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Cristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească curată și neprihănită haina Botezului și arvuna Spiritului, în ziua cea înfricoșată a lui Cristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca apa aceasta să-i fie baie nașterii de a doua, spre iertare păcatelor și spre îmbrăcăminte de nestrăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu să audă glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu darul tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră, de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Dacă este diacon, în timp ce diaconul zice acestea, preotul citește în taină rugăciunea de mai jos. Dacă nu este diacon, la sfârșitul ectenie preotul va citi rugăciunea de mai jos cu voce tare:

Îndurate și Milostive Dumnezeu, Cel ce cercetezi inimile și rărunchii și cele ascunse ale oamenilor singur le știi, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor Tăi; Care știi și cele ce sunt despre mine, să nu Te scârbești de mine, nici să-Ți întorci fața Ta de la mine, ci treci greșelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Și-mi spală necurăția trupului și întinarea sufletului și pe mine întreg cu totul mă sfințește, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta cea spirituală; ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea și făgăduind-o cu deplină încredințare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să nu mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; nu, Stăpâne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit și înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus și mă întărește spre slujba acestei Taine mari și cerești. Și fă să ia chip Cristosul Tău în acesta ce se va naște din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe dânsul pe temelia Apostolilor și a proorocilor Tăi; și să nu-l surpi, ci sădește-l pe dânsul sădire a adevărului în sfânta Ta catolică și apostolică Biserică și să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credință, să se mărească și printr-însul preasfânt numele Tău,

al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Că Tu de bunăvoie toate aducându-le dintru neființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te preamărește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica măririi Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt, și fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdut, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai mântuit-o; pânțele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut; Tu, trimițând din cer Spiritul Tău cel Sfânt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum cu venirea Sfântului Tău Spirit și sfințește apa aceasta (de trei ori).

Și-i dă ei harul răscumpărării, binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, har de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea cei ce uneltesc împotriva zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, mărit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

**Și suflă asupra apei în chipul crucii de trei ori,
zicând rugăciunea aceasta:**

**Toate puterile potrivnice să se frângă sub semnul chipului
Crucii Tale (de trei ori).**

Toate nălucirile cele din aer și nearătate, și să nu se ascundă în apa aceasta Duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta ce se botează Duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de răscumpărare, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire Spiritului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Spirit. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia ce se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftetele înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, ce este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaş învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Spirit și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți înscriși în cer, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru Isus Cristos. Că Ție se cuvine mărirea, puterea, cinstea și închinarea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfințirea untului de lemn al catehumenilor

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și ținând diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori. Apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care celor ce erau cu Noe în corabie le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslin, semnul împăcării și al mântuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului; și ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Spirit Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârșiți, Însuți binecuvântează și acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Tău Spirit, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei ce se ung cu credință sau vor și gusta din el, spre mărirea Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cântă împreună cu cei ce se vor afla Aliluia făcând o dată cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia - și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia - și face a treia cruce cu untdelemn.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre vindecarea sufletului.

Pe spate: Și a trupului.

La urechi: Spre ascultarea credinței.

La mâini: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit.

La picioare: Ca să umble pe căile Tale.

Botezarea

Și după ce-l unge cu untdelemn, îl ia în mâini și ținându-l drept, căutând spre răsărit, îl botează, zicând:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. Și al Fiului. Amin. Și al Sfântului Spirit. Amin. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și când pomenește persoanele Sfintei Treimi, îl afundă de fiecare dată în apă și îl ridică. Sau toarnă, tot de atâtea ori, apă pe capul celui ce se botează.

Apoi își spală preotul mâinile, iar cântărețul citește:

Psalmul 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.

Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua.

Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea.

Păcatul meu l-am recunoscut și fărădelegea mea nu am acoperit-o.

Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; mântuiește-mă de cei ce m-au înconjurat.

Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei.

Nu va fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fâlcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine.

Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura.

Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

Apoi îl îmbracă în haină curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult-Milostive Cristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicând:

RÂNDUIALA
Sfântului Mir

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă nevrednicilor fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Spirit și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Spirit și cuminecarea Sfântului Trup și a scumpului Sânge al Cristosului Tău. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l întru dreapta credință. Mântuiește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii:

**la frunte - la ochi,
la nări - la gură,
la amândouă urechile,
la piept - la spate,
la mâini - la picioare, zicând rar cuvintele:**

Pecetea darului Sfântului Spirit. Amin.

După aceasta preotul împreună cu nașul și cu pruncul înconjoară cristelnița și, cădind, cântă de trei ori.

Câți în Cristos v-ați botezat, în Cristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apoi prochimenul, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 3-II)

Fraților, nu știți că toți câți în Cristos Isus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Cristos a înviat din morți, prin mărirea Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Pentru că de vreme ce am fost împreună odrăsliți cu asemănarea morții Lui, deci vom fi părtași și învierii Lui. Cunosând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Cristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus, Domnul nostru.

Aliluia (de 3 ori)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Isus. Și văzându-L, s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Isus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în

numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Și apoi îndată preotul zice:

RUGĂCIUNE

la spălarea pruncului

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai dăruit robului Tău răscumpărare de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți, Stăpâne, Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de dușmani; păzește într-însul nespurcată și neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând într-însul, cu harul Tău, nestricată pecetea cea spirituală; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. **C**ă s-a binecuvântat și s-a preamărit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Spirit și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată, și-l învrednicește pe dânsul de viața de veci și de cele bineplăcute Ție.

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Cristoase, Dumnezeuul nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și cu cununa Ta cea nepieritoare arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit.

Cu glas înalt:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui și Ție mărire înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luând preotul fașa pruncului, udă amândouă capetele în apă sfințită și stropește fața lui, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la tunderea părului

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădulare, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu peri, ca

să nu se vatăme de schimbările vremii; și toate măduarele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, preabunule maestru, Însuți Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre mărirea Ta, pe robul Tău (N), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvântează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gândească toate într-o legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce prin săvârșirea tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvântează pe pruncul acesta, și să se pogoare peste capul lui binecuvântarea Ta. Și, precum ai binecuvântat prin proorocul Samuel pe împăratul David, binecuvântează și capul robului Tău acestuia (N), prin mâna mea a păcătosului, însoțindu-l pe el cu Spiritul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe mărire și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul îl tunde pe dânsul în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomenește pe nași), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Mărire Ție Cristoase Dumnezeule..., Mărire... Și acum..., Doamne îndură-te... (de 3 ori), Părinte binecuvântează.

Și sfârșitul acesta:

Cel ce în Iordan de la Ioan a binevoit a Se boteza pentru a noastră mântuire, Cristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată se împărtășește pruncul cu Sfintele Taine.

RÂNDUIALA CEA SCURTĂ a Sfântului Botez

Se cuvine a ști că de va fi pruncul atât de slab, încât să fie primejdie și îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, la o astfel de întâmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rânduială și săvârșește pe scurt, după cum se arată mai jos, începând așa:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția...

Preotul zice această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșător și mărit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșător ești și cine Îți va sta împotrivă? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta și spre apa aceasta, și-i dă ei har de răscumpărare și binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea cei ce uneltesc împotriva zidirii Tale, că am chemat numele Tău, Doamne, cel minunat, mărit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă și apoi îl botează, zicând:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. Și al Fiului. Amin. Și al Sfântului Spirit. Amin. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, îl unge cu Sfântul Mir, zicând:

Pecetea darului Sfântului Spirit. Amin.

După aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu dânsul, după obicei, cântând:

Câți în Cristos v-ați botezat...

Și făcând sfârșit, îl împărtășește.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare și ungere.

Se cuvine iarăși a ști, că de va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, și nu s-ar întâmpla preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefind nimenea dintre bărbați, atunci moașa, sau orice altă femeie, luând apă, să-l boteze, zicând:

Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir și toată slujba Botezului după cuviință.

RÂNDUIALA la patruzeci de zile

Când se împlinesc 40 de zile de când s-a născut pruncul, se aduce în biserică, ca să se înbisericească, adică să facă începutul intrării în Biserică. El este adus de mama sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul cel ce l-a botezat.

Iar preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția...** Doamne îndură-te ... (de trei ori)

Apoi troparul zilei; iar de vei vrea, zi și troparul și condacul Întâmpinării Domnului, căutându-le la pag. 19-20

Și: Mărire... Și acum...

Doamne, cu rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Și plecându-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice acestea:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (**N**), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinarea, ca, venind în biserică Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine.

Trebuie știut că, de va fi murit pruncul, rugăciunea se citește numai până aici. Apoi zice cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Ta-

tălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă trăiește pruncul, citește și această rugăciune, până la sfârșit:

Si pe acest prunc născut dintr-înșa binecuvântează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simțitoare, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

RUGĂCIUNE pentru mama pruncului

Doamne Dumnezeu nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (**N**) și o învrednicește pe ea, pentru rugăciunile cinstitei preoțimi, să se adăpostească în sfântă catolică biserică Ta și să intre în casa mării Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Cristosului Tău. Spală-i întinarea trupului și necurăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserică Ta cea sfântă, să preamărească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru pruncul pe care preotul îl însemnează cu semnul Crucii

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispită de nuntă și sfântă Maica Ta, și în brațele dreptului Simeon ai fost ținut, Însuși Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvântează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca, învrednicit de Sfântul Botez, să dobândească partea aleșilor împărăției Tale, fiind păzit împreună cu noi, cu harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi.

Că Ție se cuvine toată mărirea, mulțumirea și închinarea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între prooroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și prin împreună-lucrarea Sfântului Spirit, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa; și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat preotului și a primit să fie ținut în brațe de dreptul Simeon; închipuirea

acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la proorocul mai sus pomenit prin cărbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; Însuși și acum, Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvântează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Spirit, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Cristosului Tău.

Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicând:

Se primește în Biserică robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-va în casa Ta, se va închina în biserica Ta cea sfântă.

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

Se primește în Biserică robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zice: **În mijlocul bisericii Te va lăuda.**

De aici îl duce înaintea ușilor altarului, zicând:

Se primește în Biserică robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și de va fi parte bărbătească îl duce pe dânsul în sfântul altar și-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască o duce până la ușile împărătești și zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Și după acestea îl pune pe el înaintea ușilor altarului; și nașul, închinându-se de trei ori, îl ia și-l duce. Iar nefiind nașul de față, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, și preotul face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru a noastră mântuire, Cristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

SFÂNTA MĂRTURISIRE

RÂNDUIALA Sfintei Mărturisiri

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Mărire Ție, Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și îndată:

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea ta am făcut. Ca să te arăți drept întru cuvintele tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput, și în păcate m-a născut maica mea!

Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăța; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele umilate.

Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și spirit drept înnoiește întru cele din lăuntrul ale mele.

Nu mă lepăda de la fața ta, și Spiritul tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu spirit stăpânitor întărește-mă.

Învăța-voi pe cei fărădelege căile tale și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sângiuiri, Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Că de-ai fi voit jertfă, aș fi adus: arderi de tot nu vei binevoi.

Jertfă lui Dumnezeu, spirit umilit; inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu va urgisi,

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința ta, Sionului, și să zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bine plăcute-ți vor fi jertfa de dreptate, prinosul și arderile de tot; atunci vor aduce pe altarul tău viței.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Mărire...

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne mântuiește pe noi de dușmanii noștri. Că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce sperăm întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care prin proorocul Tău Natan ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui, însuși și pe robul Tău acesta (N), care se căiește de păcatele ce a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele. Pentru că, după cum mărirea Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi?

Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Isuse Cristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuși Stăpâne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în orice chip, ca un om, purtând trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, [sau sub blestemul preoțesc este], sau sub blestemul său a căzut, sau jurământului s-a supus, Însuși ca un bun Stăpân care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, care mă rog bunătății Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Mântuiește-l pe el de chinurile cele veșnice. Că Tu ai

zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer.

Că Tu singur ești fără de păcat și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum are loc mărturisirea. După mărturisire preotul dă dezlegarea:

Rugăciune

Domnul și Dumnezeuul nostru Isus Cristos, cu darul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să-ți ierte fiule (N), toate păcatele și eu, nevrednicul preot, cu puterea care mi s-a dat, îți iert, și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Zicând acestea din urmă face cu mâna dreaptă semnul Crucii pe capul celui ce s-a mărturisit.

Apoi pentru cel care s-a mărturisit zice:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeuule, Cel ce ești mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate și îndelung-Răbdătorule, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, Înсуți și acum milostivește-Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă și-l unește pe dânsul cu sfânta Ta Biserică în Isus Cristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și sfârșind rugăciunea, zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N).

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dezlegarea obișnuită

SFÂNTA CĂSĂTORIE

RÂNDUIALA ce se face la logodnă

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, așezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnice. Și venind cei care vor să se logodească, stau în mijlocul bisericii înaintea mesei; preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei; și fiind diacon zice:

Diaconul: Binecuvântează părinte.

Iar preotul zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne îndură-te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu

biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu cucernicie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie mântuiți ei și noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea preotul zice cu glas mare această rugăciune:

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni întru unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Înсуți binecuvântează și pe robii Tăi aceștia, povățuindu-i pe dâșii spre tot lucrul bun. **C**ă milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața bărbatului, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și-l pune preotul, împreună cu nașul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Așijderea și miresei, făcând chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Iar inelul acesta îl pune preotul, împreună cu nașa, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. Apoi nașii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Apoi preotul zice:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeia stăpânului său Isaac și prin mijlocirea scoaterii de apă i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuți binecuvântează logodna robilor Tăi acestora (N), și întărește cuvântul ce și-au dat. Unește-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și femeiască și de la Tine se însoțește bărbatului femeie spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. Însuți dar, Stăpâne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri, cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și spre roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire și să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în țara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru cel ceresc S-a îndurat spre fiul cel risipitor, când a zis: dați inel în dreapta lui și, junghiind vițelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roșie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pământul s-a întemeiat. Și dreapta robilor Tăi să se binecuvânteze cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuți dar și acum, Stăpâne, binecuvântează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească, și îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor.

Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate câte sunt și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te-ndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri, care sunt de față la săvârșirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi dezlegarea

RÂNDUIALA cununiei

Se cuvine a se ști că de vor vrea să se cunune imediat cei logodiți se începe slujba cununiei direct cu Fericiți toți cei ce se tem de...

Dacă a trecut un timp de la slujba logodnei preotul, așezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnice. Și venind cei care vor să se logodească, stau în mijlocul bisericii înaintea mesei; preotul, pune pe Sfânta Evanghelie cununile, al bărbatului de-a dreapta, iar a femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și cădește după obicei zicând:

Preotul, cu glas înalt:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Psalmul 127

Preotul spune psalmul iar credincioșii sau cântăreții cântă la fiecare stih:

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Care umblă în căile Lui.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Fericit ești: bine-ți va fi!

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ie-

rusalimului în toate zilele vieții tale.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Diaconul: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne îndură-te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-înșă cu credință, cu cucernicie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dea lor viață cumpătată și naștere de prunci buni spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie mântuiți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această rugăciune:

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care din iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dâșii și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care i-a unit Dumnezeu omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecul Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi și ai binecuvântat nașterea ei; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai dat lor prunc pe Întemernătorul; Cel ce din rădăcina lui Iesei după trup ai crescut pe pururea Fecioara, și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuși, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și precum acolo și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvântează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea neveștejită a măririi, învrednicește-i pe dâșii a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dâșii toate cererile cele pentru mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește cu glas înalt această rugăciune:

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeu nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestricăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuși Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dânsul ca pe un stăpân al făpturii și ai zis: nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul; și luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: «iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă». Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să trăiască

după voia Ta.

Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam și pe Sarra. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov și pe toți patriarhii. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Moise și pe Semfora. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim și pe Ana. Binecuvântează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia și pe Elisabeta.

Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum ai păzit de foc pe sfinții trei tineri, trimițându-le lor rouă din cer. Și să vină peste dânșii bucuria aceea, pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie. Adu-Ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeu nostru, precum Ți-ai adus aminte de sfinții Tăi patruzeci de mucenici, trimițându-le lor cununi din cer. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeu nostru, și de părinții lor, care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temelile caselor copiilor. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeu nostru, și de robii Tăi (N) nașii lor și de nuntașii, care s-au adunat la săvârșirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeu nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N), și-i binecuvântează pe dânșii.

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească. Înălță-i pe dânșii ca cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestula-

rea având, să sporească spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție și să vadă pe fiii fiilor lor, ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei lor, și bineplăcând înaintea Ta să strălucească ca luminătorii pe cer, în Tine Domnul nostru, **Căruia** se cuvine mărirea, puterea, cinstea și închinarea, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Spiritului Tău celui de viață Făcător, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această rugăciune:

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut mării Tale să nu fie omul singur pe pământ, **Însuți** și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău **(N)**, cu roaba Ta **(N)**, pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelelui, dobândire de prunci buni.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Când preotul zice: «unește pe robul Tău **(N)** cu roaba Ta **(N)**» ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei.

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii pe fața lui, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu **(N), cu roaba lui Dumnezeu **(N)**, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.**

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și binecuvântează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pe dânșii. (de trei ori)

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Apoi prochimenu, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

Din Epistola către Efeseni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(V, 20-33)

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Isus Cristos, lui Dumnezeu și Tatăl. Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Cristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Cristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Căci precum Biserica se supune lui Cristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Cristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt. Și ca s-o înfățișeze Sieși, Biserică mărită, neavând pată sau întinare, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe însăși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Cristos Biserica. Pentru că suntem mădule ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în

Cristos și în Biserică. Astfel și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(II, 1-11)

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii și era și mama lui Isus acolo. Și a fost chemat și Isus și ucenicii Săi la nuntă. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Isus către El: Nu mai au vin. A zis Isus: Ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceți orice vă va spune. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Isus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis: Scoateți acum și aduceți nunului. Iar ei i-au dus. Și când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, ci numai slujitorii care scosese răpa știa, a chemat nunul pe mire și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se ameteșc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Isus în Cana Galileii și Și-a arătat mărirea Sa; și ucenicii Săi au crezut în El.

Diaconul: Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi **(N)**.

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserica aceasta, și așteaptă de la tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această rugăciune:

Doamne Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, Însuși și acum pe robii Tăi aceștia (**N**), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dâșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, pașnică și fără de păcat, de la Domnul să cerem. Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem. Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință să o petrece, de la Domnul să cerem. **Sfârșit** creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Cristos, de la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul: Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

**Apoi se aduce paharul cu vin și pâine
și le binecuvântează preotul.**

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această rugăciune:

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvântează-l cu binecuvântarea spirituală. **Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin

Preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele

de trei ori; așijderea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununați și cu nașii, de trei ori, și cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pânțece și a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărindu-L, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire Ție, Cristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire mirele face trei închinăciuni și plecându-și capul pune mâinile pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce stând cu toată evlavia; iar preotul, apucând cununia de o parte și nașul de alta, zice:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nașul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, și o așează pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcând la fel, preotul zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această rugăciune:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvântează și pe robii Tăi aceștia, care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvântează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această rugăciune:

Tatăl, Fiul și Sfântul Spirit, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvânteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Preotul: Mărire Ție, Cristoase, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Strana: Mărire... Și acum...

Preotul: Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Cristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununăți și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

RÂNDUIALA la a doua nuntă

Preotule, urmează învățăturii de la pagina 59; apoi fă începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția..., apoi troparul zilei.**

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-înșea cu credință, cu bună cucernicie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (**N**), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trăiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această rugăciune:

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele risipite le aduni într-una și ai pus dragostea legătură nestricată; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuși binecuvântează și pe robii Tăi aceștia **(N)**, povățuindu-i pe dâșii spre tot lucrul bun. **C**ă milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Preotul zice această rugăciune:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia **(N)**, în pace și într-un gând.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața mirelui zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și îl pune, împreună cu nașul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea și miresei, făcând chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nașa, în degetul mâinii drepte a miresei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această rugăciune:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care pe toți îi miluiești și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe dâșii la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeli, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (**N**), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlhărilor; ca prin pocăință din toată inima lor, într-un gând și în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească și de împărăția Ta cea cerească.

Pentru că Tu ești purtătorul de seamă al tuturor și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Preotul zice această rugăciune:

Doamne Isuse Cristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai

rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai mântuit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupască, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc, și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această rugăciune:

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut mării Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (**N**), cu roaba Ta (**N**), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul continuă rânduiala de la cununie până la sfârșit.

Vezi rânduiala cununiei la pag. 64-70

SFÂNTUL MASLU

RÂNDUIALA Sfântului Maslu

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă vindecare trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească. Apoi, adunându-se șapte preoți sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu patrafirele și feloane; se așează o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate pentru ungere. Lângă vas se așează lumânări și Sfânta Evanghelie. Și stând preoții în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și căutând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... **iar strana** Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne îndură-te **(de 12 ori)** Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori)** și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... **(pagina 129)**. Apoi **ectenă mică**: Iară și iară... **și exclamația**: Că Ție se cuvine toată mărirea... Apoi **cântăm**: Aliluia, **glasul al 6-lea**. **Stih**: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. **Stih**: Miluiește-mă, Doamne, că pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. **Stih**: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt. **Și troparele, glasul al 6-lea**: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Mări-

re... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la pag. 13). Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu... (caută-l la pag. 49). Apoi:

Canonul

Cântarea 1, glasul al 4-lea. Irmos:

Adâncul Mării Roșii cu urme neudate, trecând Israel cel de demult, în pustie, cu mâna lui Moise în chipul crucii, a biruit puterea lui Amalec.

Stih: Stăpâne, Cristoase ai milă pe robul Tău. (Acest stih se zice la toate Trepărele).

Trepăre: Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuși și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Mărire...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Și acum..., al Născătoare:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, mântuiește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Cristoase, strigând Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea mea, și întărirea.

Trepăre: Tu însuși, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Cristoase, acestuia, ce este bolnav, harul Tău de sus.

Ramura cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt și pe acesta ce pătimește.

Mărire...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Cris-toase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și cu rugăciu-nile tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce boalește.

Aici zici Ectenia mică cu exclamația:

Că tu ești Dumnezeuul nostru și ție mărire...

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Ca Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al mării milos-tiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și vindecă pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Doctorul și ajutătorul celor ce sunt în dureri, Răscumpărătorul și Mântuitorul celor neputincioși, însuți, Stăpâne al tuturor și Doamne, dă-ruiește vindecare robului Tău; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l mântuiește de păcate, Cristoase, ca să preamărească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica, Soarele dreptății s-a oprit din a sa rânduială strigând: Mărire puterii tale, Doamne.

Tropare: Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănila cele trupești.

Însemnând acum pe robii Tăi cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne,

simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Mărire...

Cel ce ai poruncit ca cei bolnavi să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se vindece prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce-l este bolnav.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și vindecă pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit, lumina cea sfântă care întorci din întunericul necunoașterii pe cei ce te laudă cu credință.

Tropare: Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce este bolnav.

Cel ce sfințește de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al pecetii Tale, Cristoase, cu mila Ta vindecă pe toți.

Mărire...

Preabunule Doamne, Cel ce cu dragostea Ta cea negrăită ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către tine, curățindu-se de sângele diavolilor, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta ta.

Tropare: Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit aceasta și prin semnul

peceții Tale pentru arhieriei, mântuiește, ca un îndurat, și pe acesta care este bolnav.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe dânsul cu aco-perământul măririi Tale.

Mărire...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfințind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și mântuire de toate bolile.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

Aici se spune Ectenia mică cu exclamația:

Că tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm...

Condac, glasul al 2-lea

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, mântuiește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a. Irmos:

În cuptorul persienesc pruncii lui Avram, de iubirea dreptei credințe, mai vârtos decât de văpaia focului, fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în biserica măririi tale, Doamne.

Tropare:

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care cu mila și cu îndurările Tale vindeci tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Înсуți vindecă și pe acesta ce este bolnav, vindecându-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Cristo-

ase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roadele bucuriei și a mântuirii.

Mărire...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuie patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Tu, cea care ai purtat în pânțece pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Mâinile tinzându-și Daniel, gurile leilor în groapă le-a încuiat; și puterea focului au stins-o, cu virtute încingându-se tinerii cei iubitori de cucernicie, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Tropare:

Miluieste-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca, închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credință ungere cu untdelemn robului Tău, pe care vindecă-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Cristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilor și apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de boală, ca, fiind mântuit, să Te mărească pe Tine cu mulțumire.

Mărire...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi cei ce socotim untdelemnul cel dumnezeiesc al voinței și al veseliei de sus și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Preacurată, firea a primit ca o preamărită cunună nașterea ta cea dum-

nezeiască, care oprește și biruiește cu puterea ei taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununat cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Piatra cea netăiată de mână, piatră din capul unghiului, din tine, munte netăiat, Fecioară, s-a tăiat Cristos, adunând firile. Pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Tropare:

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum prin ungerea cea dumnezeiască a preoților ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Mărire...

Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, mântuiește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, vindecându-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., al Născătoarei:

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, mântuiește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Aici se spune Ectenia mică cu exclamația:

Că pe tine te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire...

Apoi, Luminătoarele:

Cu milă caută cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

La Laude

Toată suflarea să laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul din ceruri. Lăudați-l pe el întru cele de sus. Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea

Stih: Lăudați-l pe el întru Puterile lui, lăudați-l, după mulțimea măririi lui.

Ai dat harul Tău prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să vindece cu untdelemnul Tău cel sfânt rănile și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, vindecă-l prin untdelemnul Tău de toată neputința și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Stih: Lăudați-l în glas de trâmbiță, lăudați-l în psaltire și alăută Lăudați-l în timpane și în hore. Lăudați-l în strune și organe.

Cel ce ca un îndurat însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credință și cere iertare greșelilor, și dăruiește-i vindecare sufletului și trupului, ca să te preamărească pe Tine cu dragoste, mărintd puterea Ta.

Stih: Lăudați-l în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; mântuiește-i de boli și de întinarea sufletului; curățește-i, spală-i Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un milostiv și îndurat.

Mărire... Și acum..., **al Născătoarei:**

Pe tine te rog, preacuratul palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești

mult-lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuit fiind eu ne-trebnicul robul tău, să măresc puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Cristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; mântuiește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te preamărească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată Preotul zice:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvânteze untdelemnul acesta (**aici binecuvântează toți preoții untdelemnul**), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (**N**), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie mântuit el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea...

După aceasta zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfințirii untdelemnului iar ceilalți preoți o spun în taină.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care cu mila și cu îndurărilor Tale vindeci zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta (în acest moment toți preoții binecuvântează untdelemnul), ca să fie celor ce se vor unge din el spre vindecare și spre alungarea a toată patima și întinarea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preamărească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Cristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; mântuiește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te preamărească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea:

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Cristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea:

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte

netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe cel paralizat; ca fiind mântuit să strig Ție: îndură-Te, Cristo-ase, și dă-mi vindecare.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o drepte, Evanghelia, cel ce ca mucenic ai cununa cea veșnică, și ca rudă a Domnului ai îndrăznirea, iar ca ierarh ai mijlocirea, roagă pe Cristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor spirituale. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea:

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Cristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Cristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și vindecătorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși vindecări și te rogi pentru sufletele noastre, ca cel ce ești cuvântător de Dumnezeu și de Cristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrabă și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 10-16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-Milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmul. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l

cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă deci unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 8-lea.**

Stih. Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 25-37)

În vremea aceea a venit la Isus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Isus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi. Dar el, vrând să se îndrepteze pe sine, a zis către Isus: Și cine este aproapele meu? Iar Isus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și punându-l pe dobitocul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut

între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Isus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul, de va fi zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertare de păcatelor a robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul cu glas înalt: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Preotul citește această rugăciune:

(1)

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să vindece toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Spiritul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre mântuire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor.

Unii preoți citesc doar până aici rugăciunea aceasta și termină cu glas înalt:

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Iar alții o citesc în întregime

Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai mântuire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Isus Cristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii

și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei drepti și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a petrecut. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Cristos, preoție împărătească, neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Spiritul cel Sfânt. Înсуți, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângele Său, ca dezbrăcându-ne de poftele cele lumești, să murim păcatului și să trăim dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Isus Cristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavăză puternică alungătoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei ce se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tăi, nevând întinare ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeu, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit, și unge pe cel bolnav în chipul crucii **la frunte, la gură, la**

nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Isus Cristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, vindecă pe robul Tău acesta **(N)** de boala trupească și sufletească ce l-a cuprins și-i dă viață prin harul Cristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului, proorocului înaintemergătorului Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și vindecătorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anicet, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul vindecărilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia și rugăciunea, ungând cu untdelemn pe cel căruia i se face maslul. Iar, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Se cade a ști că Apostolul îl citește Diaconul.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și scăparea mea este Domnul și s-a făcut mie spre mântuire.

Stih: Cercetându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1-7)

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Cristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea, care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Isus Cristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să măriți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Cristos v-a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

In vremea aceea trecea Isus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Isus, dar nu putea de mulți-

me, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Isus, privind în sus, a zis către el; Za-hee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Isus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu!... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Apoi al doilea Preot citește această rugăciune:

(2)

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel ne-cuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, însuși, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel vindecător și iertarea păcatelor, și vindecă pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce pentru mântuirea păcătoșilor Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel

ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; însuși, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Spirit în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și petrecând pururea împreună cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se preamărească preasfânt numele Tău.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Cristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Sfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: **Părinte Sfinte...** precum s-a arătat înapoi la pag. 90.

Și aceasta se va face după fiecare rugăciune care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 27-31; XIII, 1-8)

Fraților, voi sunteți trupul lui Cristos și mădulare fiecare în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 1, 5-8)

In vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Isus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor sa nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Vindecați pe cei bolnavi, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... **Încă** ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi al treilea Preot citește această rugăciune:

(3)

Stăpâne atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce îndrepti chinurile cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeuul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din ei în numele Tău, ca să le fie lor spre vindecarea sufletului și a trupului și spre curăție și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinarea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea vindecătoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii vindecătorul robului Tău acesta (**N**); ridică-l pe dânsul din patul durerii și din așternutul chinuirii. Dăruiește-l pe dânsul sănătos și întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pag. 90.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

În orice zi Te voi chema, degrabă mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 16-18; VII, 1)

Fraților, noi suntem templu al Dumnezeuului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă deosebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a Spiritului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine.

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(VIII, 14-23)

In vremea aceea, venind Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând, prinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și Îi slujea Lui. Și făcându-se seară au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Isus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Isus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Isus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui I-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Apoi al patrulea Preot citește această rugăciune

(4)

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și mult-Milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeuule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să vindecăm, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, însuși și untdelemnul acesta întocmește-l spre vindecarea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala,

spre scăparea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești pe noi pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi pe toți. Cel ce vindeci toată neputința, vindecă și pe robul Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l pe dânsul cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dânsul toată boala și neputința. Ca, ridicându-l cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm și să Te mărim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, mărite și preaînalte.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Cristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pag. 90.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(I, 8-11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am

fost îngreuiati, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce învie pe cei morți, Care ne-a mântuit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne mântuiește, și în Care nădăjduim că încă ne va mai mântui, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 5-lea.**

Stih: Milele Tale, Doamne, în veci le voi cânta.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 1-13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemena cu zece fecioare, care luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă, au sosit și

celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Apoi al cincilea Preot citește această rugăciune:

(5)

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși vindecă, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Spirit Sfânt, căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai vindecare tuturor celor ce petrec întru neputință și în boală îndelungată; Care și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și tăvălit în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la sfânta și preaînalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca prin multa și negrăita Ta iubire de oameni să curățești păcatele lor; Însuți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată

vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește vindecare robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dându-i lui iertare de păcate și iertare greșelile celor de voie și celor fără de voie, vindecându-i lui rănila cele nevindecate și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui vindecare sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău acesta (N), dă-i vindecare și mântuire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte de gândul omului, care cu osârdie este plecat spre cele rele din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai mântuit pe noi din robia dușmanului. Că de vei intra în judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinare, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne.

Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărădelegi, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Sfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pag. 90.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta și după mulțimea milor tale șterge fără-de-legea mea

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și spirit drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele.

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roadă Spiritului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Cristos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Spiritul, în Spiritul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei spirituali îndreptați-l pe unul ca acesta cu Spiritul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Cristos.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XX, 21-28)

In vremea aceea S-a dus Isus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie cananeiancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fii-ca mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Isus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a vindecat fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Apoi al șaselea Preot citește această rugăciune:

(6)

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Bunule și Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Căruia rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai vindecat izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananiencei ai scăpat-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare celui paralizat împreună cu iertarea păcatelor lui; Care cu cuvântul ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă, Dumnezeuule, fărădelegile și păcatele robului Tău **(N)** și greșelile lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei; și de este sub blestem **(preoțesc, sau)** al tatălui său, sau al mamei sale, sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, sau cu pipăitul s-a pornit spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmiardat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a Ta voie

și sfințire, orice a greșit și el și noi, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Iartă-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre mărirea numelui Tău. Măinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care prin Sfinții Tăi Apostoli ne-ai poruncit nouă, zicând: orice veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor și cărora le veți ține, ținute vor fi. Și precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne Isuse Cristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, Îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți.

Că precum este mărirea Ta, așa este și mila Ta, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tatălui Părinte și Sfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pag. 90.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 14-23)

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Cristos Isus, pentru voi. Spiritul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului, Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg Spiritul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Isus Cristos.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 2-lea.**

Stih: Să te audă Domnul în ziua necazului.

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(IX, 9-13)

In vremea aceea, trecând, Isus a văzut un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și pe când ședea El la

masă, în casă, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Isus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepți, ci pe păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu!... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Se face ungerea, cum s-a arătat la pag. 90.

Apoi al șaptelea Preot citește această rugăciune:

(7)

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care vindeci toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninvitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânata, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru corifeul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ție, și cerce-

tează pe robul Tău (N). Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopții, sau în timpul zilei; și de a căzut [sub blestem preoțesc, sau] sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine, Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeu, trecându-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de dânsul cu știință și cu neștiință. Și de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, din îndemnul diavolului, însuși, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă-l. Că nu este om care să trăiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul.

Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Sfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o dă bolnavului să o sărute și apoi o deschide preotul; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare:

Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, îndurate, și mult-Milostive Doamne Isuse Cristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu dânsii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Cel ce prin proorocul Tău Natan ai dăruit iertare lui David care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, însuși și pe robul Tău

acesta (N), care se pocăiește de greșelile sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelile lui.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este mărirea Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... și celelalte;

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

După aceasta, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia se face maslul, i-o dă să o sărute; sărută și Sfânta Cruce și apoi se miruiesc preoții, toți cei de față și bolnavul.

În acest timp se cântă, pe glasul al 4-lea:

Mărire...

Izvorul vindecărilor având, sfinților cei fără de arginți, dați vindecări tuturor celor ce au trebuință, ca cei ce v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca cei ce sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să vindecați toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum..., al Născătoarei

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și mântuindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Mărire ție, Cristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire ție.

Citețul: Mărire... Și acum... Doamne îndură-te..., (de 3 ori) Părinte binecuvântează.

Și dezlegarea:

Cristos, adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

După dezlegare, bolnavul făcând trei metanii, dacă poate, precum și toți cei de față, zic de trei ori:

Binecuvâțați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și preoții, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvânteze, și sănătate să-ți dăruiască. Amin.

Se cade a se ști că, de nu se vor putea aduna șapte preoți, Sfântul Maslu îl pot face și mai puțini, făcând cele șapte ungeri.

RÂNDUIALA**Sfântului Maslu care se slujește de un singur preot**

Această Rânduială, prescurtată, se face numai când bolnavul este în primejdie de moarte apropiată și, în caz că nu se vor găsi la îndemână mai mulți preoți. Și în cazul acesta, preotul va avea grijă, de nu va veni de la sine, ca cel bolnav să își mărturisească păcatele și să ia dezlegarea cuvenită.

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... **iar strana:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne îndură-te (**de 3 ori**), Mărire..., Și acum..., Tatăl nostru... **Că** Ție se cuvine toată mărirea...

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvânteze untdelemnul acesta (**aici binecuvântează preotul untdelemnul**), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (**N**), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie mântuit el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: **Că** a Ta împărăția mărirea, cinstea și închinarea...

Apoi, cu glas înalt:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care cu mila și cu îndurărilor Tale vindeci zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuși, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta (în acest moment preotul binecuvântează untdelemnul), ca să fie celor ce se vor unge din el spre vindecare și spre alungarea a toată patima și întinarea trupului și a sufletului și de toată răutatea. **Ca** și întru aceasta să se preamărească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Cristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; mântuiește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te preamărească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrabă și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 10-16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și

ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-Milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmul. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă deci unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 8-lea.**

Stih. Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 25-37)

În vremea aceea a venit la Isus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Isus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi. Dar el, vrând să se îndrepteze pe sine, a zis către Isus: Și cine este aproapele meu? Iar Isus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe

cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și punându-l pe dobitocul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Isus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul, de va fi zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertare de păcatelor a robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul, cu glas înalt: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Preotul citește această rugăciune:

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să vindece toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Spiritul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre mântuire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit, și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această rugăciune:

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Isus Cristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, vindecă pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-i dă viață prin harul Cristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului, proorocului înaintemergătorului Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, măriților și buniilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și vindecătorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul vindecărilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Preotul: Mărire ție, Cristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire ție.

Citețul: Mărire... Și acum... Doamne îndură-te..., (de 3 ori). Părinte binecuvântează.

Și dezlegarea:

Cristos, adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru

rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

După dezlegare, bolnavul, zice către preot:

Binecuvântează, părinte sfințite, și mă iartă pe mine păcătosul.

Și preotul, răspunde:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvânteze, și sănătate să-ți dăruiască. Amin

SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE

RÂNDUIALA pentru împărtășirea bolnavilor

Preotul, ajungând la bolnav și luând patrafirul și felonul, zice: Bine-cuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori). Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). **Și Simbolul credinței:** Cred întru unul Dumnezeu... (pag. 26). **Apoi aceste tropare:**

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune dușmanilor Tăi taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Mărire...

Împărate ceresc, Mângâietorul, Spiritul adevărului, Care pretutindea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și dăătorule de viață, vino și Te așează întru noi și ne curățește pe noi de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi:

Stăpâne Doamne, Isuse Cristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, Dumnezeuule, treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N), cele cu știință și cu neștiință; și fără osândă învrednicește-l să ia preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Căci Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, și tu dai iertare și curățire greșelile lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu aflu în mine loc vrednic ca să-Ți pleci capul; ci fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de oameni, curățește pe robul Tău (N), de întinarea trupească și sufletească și învrednicește-l pe dânsul să se împărtășească cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine mărirea, cinstea și închinarea, împreună și Tatălui și Sfântului Spirit, acum și pururea; și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și această rugăciune, a Sfântului Ioan Gură de Aur, rar, ca să o poată zice și bolnavul după tine, sau măcar să o înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc, că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși între care cel dintâi sunt eu. Cred, că ceea ce iau este cu adevărat însuși preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile, cele de voie, și cele fără de voie, care le-am făcut cu cuvântul sau

cu lucrul, cu știința sau cu neștiința; și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu preacuratele tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă; că nu voi spune dușmanilor tăi taina ta, nici sărutare-ți voi da ca Iuda: ci ca tâlharul mărturisesc ție: Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu sfintele tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, cât îi este cu putință celui bolnav să ia mai lesne. Și așa îl împărtășește cu Sfintele Taine zicând.

Se împărtășește robul lui Dumnezeu (N) cu preacuratul și preasfântul Trup și Sânge al Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Iar după aceea să zici această rugăciune de mulțumire:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeul nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta măririi Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția... **Și troparul zilei.** Mărire..., Și acum..., **al Născătoarei:**

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și te îndură spre noi, ca un milostiv.

Și Dezlegarea

CANON DE RUGĂCIUNE la ieșirea sufletului

Preotul, binecuvântând face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**. Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori) și urmează:**

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte!
Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te!
Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;
Să se întoarcă înapoi și să se rușineze
cei ce-mi voiesc mie rele.
Întoarcă-se îndată rușinați
cei ce-mi grăiesc mie: «bine, bine».
Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine,
Dumnezeule,
și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Mărit să fie Domnul!».
Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă!
Ajutorul meu și Mântuitorul meu ești Tu;
Doamne, nu întârzia!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... **(pag. 129)** și **Psalmul 50:** Miluiește-mă, Dumnezeule... **(pag. 49)**. Apoi:

Canonul

**Venirii a doua care se cântă și în Duminica Lăsatul sec de carne.
Alcătuire a lui Teodor Studitul**

Cântarea I, glasul al VI-lea. Irmos:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; acesta este Dumnezeuul meu și-l voi preamări, Dumnezeuul părinților mei și-l voi înălța: căci cu mărire s-a preamărit.

Tropare:

Mă cutremur cugetând la ziua cea înfricoșătoare a Venirii Tale, celei cu totul de negrăit, și cu frică mai înainte o văd; ziua în care vei ședea să judeci pe cei vii și pe cei morți, Dumnezeuul meu, Atotputernice.

Când vei veni, Dumnezeule, cu mii și miriade de puteri cerești ale îngerilor, învrednicește-mă, Cristoase, și pe mine, ticălosul, a Te întâmpina pe nori.

Vino, suflete al meu, de ia aminte la ziua aceea și ceasul în care Dumnezeu de față va veni, și te tânguiește și plângi, ca să te afli curat în ceasul cercetării.

Mărire...

Mă îngrozește și mă înfricoșează focul cel nestins al gheenei, viermele cel cumplit, scrâșnirea dinților; ci slăbește și-mi lasă greșelile, și în starea cea dimpreună cu aleșii Tăi, Cristoase, așează-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Cine a născut fiu neasemănat după legea părintească? Pe Acesta dar Îl naște Tatăl, fără de mamă. Preamărită minune! Că tu ai născut, Preacurată, pe Dumnezeu și omul.

Catavasie:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu, și-L voi preamări pe El, Dumnezeuul părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu mărire S-a preamărit.

Cântarea a III-a. Irmos:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor tale inima mea, care se clatină; că singur ești sfânt și drept.

Tropare:

Domnul vine, și cine va suferi frica Lui? Cine se va arăta feței Lui? Ci fii gata, o, suflete, spre întâmpinarea Lui.

Miluieste-mă, Doamne, miluieste-mă strig ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Cum voi răbda mânia de neîndurat a Judecății Tale, Doamne, neascultând porunca Ta? Ci să Te înduri de mine în ceasul Judecății.

Păcătuit-am, Doamne, ca altul nimenea dintre oameni, greșind mai presus decât omul; ci mai înainte de Judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Odrăslit-ai, Preacurată, cu naștere fără de sămânță, pe Cuvântul Cel viu, Care S-a întrupat în pântecele tău, dar nu S-a schimbat. Mărire nașterii tale, Maica lui Dumnezeu.

Catavasie:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Singur ești sfânt și drept.

Sedealna, glasul al VI-lea:

Mă gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng de faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului Celui nemuritor? Și cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu, dezmiardatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Spirite Sfinte, mântuiește-mă.

În valea plângerii, în locul ce ai rânduit, când vei șede, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci Te milostivește, Dumnezeule, și mă miluiește.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și neînfricăta ajutorință cer; milostivește-te spre poporul cel ce lesne se primejduiește, roagă pe milostivul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată certarea, ceea ce ești una binecuvântată.

Cântarea a IV-a. Irmos:

Auzit-a Proorocul de Venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a zis: Auzit-am auzul Tău și

m-am temut, mărire puterii Tale, Doamne.

Tropare:

Sosit-a ziua, iată înaintea ușilor este Judecata; suflete, priveghează! Aici împărații împreună și domnii, bogații, săracii se vor aduna și își va lua fiecare om după vrednicia faptelor.

Nemituită este Judecata Ta, neînșelat divanul Tău de graiul cel meșteșugit, că nu ascunde vorba cea iscusită a ritorilor dreptatea, nici nu o amăgește aducerea de martori; că la Tine, Dumnezeuule, cele ascunse ale tuturor stau de față.

Să nu vin la pământul plângerii, să nu văd locul întunericului, Cristoase al meu, Cuvinte, nici legându-mă de mâini și de picioare să fiu lepădat afară din camera Ta, având îmbrăcămintea nestricăciunii întinată, eu, nevrednicul.

Când se va face întrebare de lucruri și când se vor deschide cărțile, ce vrei să faci, o, ticăloase suflete? Ce vrei să răspunzi la Judecată, neavând roade de dreptate, ca să aduci lui Cristos, Ziditorul tău?

Mărire..., Și acum..., a Născătoare:

Fecioară, Prunc născând și curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pe Dumnezeu și omul, pe Același-unul în amândouă chipurile; minunea ta, Fecioară Maică, înspăimântă tot auzul și cugetul.

Catavasie:

Auzit-a Proorocul de Venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a zis: Auzit-am auzul Tău și m-am temut, mărire puterii Tale, Doamne.

Cântarea a V-a. Irmos:

De noapte mâne când eu, iubitorule de oameni, luminează-mă te rog și mă îndreaptă și pe mine spre poruncile tale, și mă învață să fac întotdeauna voia ta.

Tropare:

Cutremur nepovestit și frică va fi acolo; că va veni Domnul, și împre-

ună cu Dânsul lucrul fiecăruia dintre oameni. Și cine dar de aicea nu se va plânge?

Iartă, Doamne, pe robul Tău, ca nu cândva să mă dai chinuitorilor celor amari, îngerilor celor cumpliți, între care nu se poate afla acolo odihnă.

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă câte Ți-am greșit Ție, și să nu mă arăți acolo înaintea îngerilor, în osânda focului și a rușinii celei fără de sfârșit.

Fie-Ți milă, Doamne, de zidirea Ta; greșit-am Ție, iartă-mă; că din fire curat numai Tu ești, și altul afară de Tine nimeni nu este fără întinare.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Întru cinstită nașterea ta cea mai presus de fire, legile firii în chip arătat se dezleagă; că fără de sămânță ai născut pe Dumnezeu Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

Catavasie:

De noapte mâncând eu, iubitorule de oameni, luminează-mă te rog și mă îndreaptă și pe mine spre poruncile tale, și mă învață să fac întotdeauna voia ta.

Cântarea a VI-a. Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Tropare:

La înfricoșătoarea Ta Venire Cristoase, când Te vei arăta din Cer, și se vor pune scaunele, și se vor deschide cărțile, să-Ți fie milă, atunci, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Acolo împreună va fi domnul și conducătorul, săracul și bogatul, suflete! Nici tată, nici mamă nu vor putea ajuta, nici frate nu va putea scăpa de osândire.

Din porțile iadului mântuiește-mă, Doamne; mântuiește-mă din prăpastie și din întunericul cel adânc, din cele de dedesubt ale pământului și din focul cel nestins, și de oricare altă pedeapsă veșnică.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei.

Tu ești ușa, prin care singur Isus, Fiul tău, a trecut, Cel Ce a intrat și a ieșit, și cheile fecioriei ne le-a stricat, curată; Cel Ce a zidit pe Adam.

Catavasie:

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Condac, glasul I:

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu măriri și toate se vor cutremura, și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi; atunci să mă mântuiești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

Icos:

De înfricoșătorul Tău divan aducându-mi aminte, preabunule Doamne, și de ziua Judecății mă înfricoșez și mă tem, vădit fiind de cugetul meu. Când vei ședea pe scaunul Tău și vei face cercetare, atunci nimeni nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le, și frica cuprinzându-l. Că tare va suna atunci focul gheenei, și păcătoșii vor scrâșni; ci ai milă, mai înainte de sfârșit, și mă iartă, Judecătorule preadrepte.

Cântarea a VII-a. Irmos:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Nemituită va fi întrebarea, înfricoșătoare va fi acolo judecata, unde înaintea Judecătorului nu se va tăinuî nimic, unde nu va fi cu putință a se face fățarie cu daruri; ci fie-Ți milă de mine, Stăpâne, și mă apără de mânia Ta cea înfricoșătoare.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoșează-te, ticăloase al meu suflet, înfricoșează-te, și-ți gătește lucrurile tale spre ieșirea ta; ca să afli milostiv și îndurat pe însuși Dumnezeuul părinților.

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca niște lacrimi, graiurile mele. Greșit-am, cum nici păcătoasa n-a greșit, și fărădelege am făcut ca altul nimeni

pe pământ; ci Te îndură, Stăpâne, spre făptura Ta, și iarăși mă cheamă.

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse, zi lui Dumnezeu, Celui Ce toate le știe: Tu știi cele ascunse ale mele, unule Mântuitorule; Tu însuși mă miluiește, precum cântă David, după mare mila Ta.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ieșit-a Dumnezeu, Cel preafrumos, din cămara pântecelui tău, ca un împărat cu haină țesută de Dumnezeu, roșită în vopseaua cea de taină a preacuratului tău sânge, ceea ce nu știi de mire, și împărătește tot pământul.

Catavasie:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Cântarea a VIII-a. Irmos:

Pe Cel Ce-L măresc ostile cerești, și de Dânsul se înfricoșează heruvimii și serafimii, toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvâțați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tropare:

Cugetând la întâmpinarea înfricoșătoarei Venirii Tale celei de a Doua, Doamne, mă cutremur de certarea Ta, mă tem de mânia Ta și strig Ție: Mântuiește-mă de ceasul acela în veci.

Judecătorule a toate, Dumnezeul meu și Doamne, fă să aud atunci glasul Tău cel dorit, să văd lumina Ta cea mare, să privesc la corturile Tale, să mă uit la mărirea Ta, bucurându-mă întru toți vecii.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă scapă de focul și de îngrozirea ce am să întâmpin pe dreptate la Judecată; lasă-mi mai înainte de sfârșit mântuire, prin fapta cea bună și prin pocăință.

Când vei șede, Judecătorule, ca un Milostiv, și vei arăta, Cristoase, înfricoșătoare mărirea Ta, o, ce frică va fi atunci! Cuptorul arzând, și toți temându-se de Judecată.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Din luminatul tău pântece ieșind Cristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întuneric; pentru că strălucind Soarele Drepătății, lumea a luminat, Curată!

Catavasier:

Pe Cel Ce-L măresc ostile cerești, și de Dânsul se înfricoșează heruvimii și serafimii, toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a IX-a. Irmos:

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește fi-rile. Pentru aceasta, pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Domnul vine, ca pe păcătoși să-i pedepsească, pe drepți să-i mântuiască; să ne înfricoșăm și să plângem, și să luăm simțire de ziua aceea în care, descoperind cele nearătate și cele ascunse ale oamenilor, va răsplăti cele după vrednicie.

S-a înfricoșat și s-a îngrozit Moise văzându-Te din spate; dar eu ticălosul cum voi suferi a vedea fața Ta atunci, când vei veni din Cer? Ci să-Ți fie milă de mine, Doamne, și cu îndurarea să cauți spre mine.

Daniil s-a temut de ceasul cercetării, iar eu ticălosul ce voi pătimi, Doamne, venind la acea zi înfricoșătoare? Ci îmi dă, mai înainte de sfârșit, cu plăcere a sluji Ție, ca să dobândesc împărăția Ta.

Să nu mă întorcă de la fața Ta, Doamne, mânia urgiei Tale, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimițându-mă în foc; ci să intru în bucuria cămării Tale celei nestricăcioase și eu atunci, cu Sfinții Tăi.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Minunea nașterii tale mă uimește, ceea ce ești cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânță pe Cel necuprins? Cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru peste fire cu credință primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voiește, le și poate.

Catavasier:

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește fi-rile. Pentru aceasta, pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

RUGĂCIUNE pentru cel ce pătimește îndelung

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea măririi și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărțășit - pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte - din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta - prin vrerea Ta cea dumnezeiască - să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Spirit, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Și orice a greșit bunătății Tale cu știință sau cu neștiință, [sau sub blestem preoțesc a fost,] sau pe părinții săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în nă-luciri diavolești și în farmece de rușine prin pizma vicleanului diavol, iartă-i, împlânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (N), de această durere nesuferită și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe dânsul, unde sunt sufletele dreptilor.

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru sufletul ce stă înaintea judecății

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Atotțiitorule, Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, ne rugăm și cu umilință cerem Ție: sufletul robului Tău (**N**), dezleagă-l de toată legătura și-l eliberează de tot blestemul, căci Tu ești Cel ce dezlegi pe cei legați și ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți. Poruncește, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău și să se odihnească în locașurile cele veșnice cu toți sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SFEȘTANIA

RÂNDUIALA la sfințirea cea mică a apei

Preotul, binecuvântând, face acest început:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin

Citețul: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,-
Că a Ta este împărăția...,

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

Dușmanul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întunerice ca morții cei din veacuri.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit Spiritul meu.

Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea.

Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scapă-mă de dușmanii mei, că la Tine alerg, Doamne.

Învăță-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață, întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

Fă bunătate de stârpește pe dușmanii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Mărire..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul...,
glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, îndurându-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Mărire..., Și acum..., al Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi mântuit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum liberi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila ta și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărâdelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea ta am făcut. Ca să te areți drept întru cuvintele tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărâdelegi am fost conceput, și în păcate m-a născut maica mea!

Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăța; spăla-mă-vei, și mai mult

decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele umilate.

Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și spirit drept înnoiește întru cele din lăuntrul ale mele.

Nu mă lepăda de la fața ta, și Spiritul tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu spirit stăpânitor întărește-mă.

Învăța-voi pe cei fărădelege căile tale și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânghiuri, Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Că de-ai fi voit jertfă, aș fi adus: arderi de tot nu vei binevoi.

Jertfă lui Dumnezeu, spirit umilit; inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu va urgisi,

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința ta, Sionului, și să zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bine plăcute-ți vor fi jertfa de dreptate, prinosul și arderile de tot; atunci vor aduce pe altarul tău viței.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea. Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fe-cioară, miluiește pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrabă vindecare sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaș de vindecare fără plată a bolilor și mângâiere sufletelor celor scârbite.

Minune străină s-a săvârșit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeul nostru.

Mântuiește-ne de boli, de toate durerile și de primejdii pe noi care

scăpăm la acoperământul tău cel sfințit.

Întru tine mi-am pus nădejtile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertare greșelilor.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, Îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Cu rugăciunile tale, stăpână, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decât orice om.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, mântuiește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Dă-mi, Cristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor adormiți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă greșelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată stăpână: de toată nevoia mântuiește pe cei ce se roagă ție.

Mântuiește-mă de focul cel veșnic și de chinurile ce-mi sunt puse înaintea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată stăpână, ca să ne mântuim de toată nevoia.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare și din toată vătămarea sufletească și trupească.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericește și mărește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Preasfântă Treime, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeuului celui în Treime, strigând cântarea cea în-treit sfântă și rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușă, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutorătoarea tuturor, stăpână.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, bine-păzește pe robii Tăi, Mântuitorule.

*Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule,
roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Pentru rugăciunile cinstului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Tău, Cristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

*Sfinților măriților apostoli, mucenicilor și toți sfinții,
rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.*

Pentru rugăciunile mărișilor apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinitoare a lumii.

Mărire... **a Treimii**

Mărim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Spirit, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce în vremile mai de pe urmă în chip minunat ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca desfrânata care cu lacrimi striga: Doamne, îndură-te spre mine.

Cristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul vindecărilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Cristos, Dumnezeu nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, îndură-te spre ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și Spiritului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11-18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să mântuiască pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, fiind el însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul 1.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1-4)

In vremea aceea S-a suit Isus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Betezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era ținut.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta și pentru cei ce cu credință, cu cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, (+) cu lucrarea (+)

și cu pogorârea (+) Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta vindecătoare sufletelor și trupurilor, și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul mântuirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această rugăciune:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta ce-

lor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevărată vindecare trupului și zicând: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se așeze lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor potrivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuți, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Spirit (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Si prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinarea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și vindecă cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor și celor fără de trup Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; ale celor între sfinți părinții noștri: Atanasie și Chiril, patriarhii Alexandriei; ale celor între sfinți părinții noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, și Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale sfântului, măritului și marele mucenic: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, ale sfinților, măriților și făcătorilor de minuni fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson

și Diomid, Mochie și Anicet, Talaleu și Trifon; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților și dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii robii Tăi, dându-le lor sănătate sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință obștii acesteia creștine, care slujește Ție, și fii ei în toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioșilor care drept învață cuvântul adevărului Tău și de toată tagma preotească și călugărească și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei ce pentru binecuvântate pricini nu s-au întâmplat a fi prezenți și de cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Adu-Ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sunt în robie și în suferință, și-i miluiește pe dânșii după mare mila Ta, mântuindu-i de toată nevoia.

Că Tu ești izvorul vindecărilor, Cristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan, și ai sfințit apele; și ne binecuvântează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Cu glas mare:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție mărire și mulțumire și închinare înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum

și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreț).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfințită, în chipul crucii, altarul și biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând vindecare celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul și tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropește pe toți cu apa cea sfințită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul vindecărilor având, sfinților cei fără de arginți, dați vindecări tuturor celor ce au trebuință, ca cei ce v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca cei ce sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să vindecați toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Mărire...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și mântuindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne mântuiește pe noi de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea noastră o punem spre tine.

Și după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Strana: Doamne, îndură-te spre noi. (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fi nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dezlegarea

Cristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA**la sfințirea cea mică a apei așa cum se face după Paști
în săptămâna luminată până la duminica Tomi**

După ce binecuvântează preotul, cântă el însuși: Cristos a înviat... (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreți).

Apoi stih: Învie Dumnezeu risipindu-se dușmanii Lui... toate pe rând.

Și iarăși preotul: Cristos a înviat...

Cântăreții: Și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare și exclamația.

După aceea canonul Paștilor pe 8 sau pentru grabă pe 6.

La Cântarea a 3-a, ectenia mică și ipacoi: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria...

La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paștilor și icosul.

Apoi prochimenu, Apostolul și Evanghelia.

Învierea lui Cristos văzând... (de 3 ori) și Înviind Isus din mormânt... (de 3 ori).

Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârșit.

Și după toate cântările se zice: Cristos a înviat... (de 3 ori).

Asemenea și după Cântarea a 9-a, iar ectenia și luminânda (de trei ori).

Apoi rugăciunile de la sfințirea apei și după rugăciuni, în loc de: Mântuiește, Doamne poporul Tău... când afundă preotul Sfânta Cruce în apă cântă: Cristos a înviat... (o dată preotul și de două ori cântăreții).

După aceea stihirile Paștilor cu stihurile lor și după sfârșitul stihirei, Mărire..., tot: Cristos a înviat până se botează tot poporul.

Iar de este Litie afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paștilor sau numai irmoasele, cum va fi voia celui mai mare.

RÂNDUIALA

la sfințirea cea mare a apei care se face la sărbătoarea arătării Domnului nostru Isus Cristos

După ce zice preotul Rugăciunea Amvonului, ieșim cu toții la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, cu steaguri și cu icoane, iar cântăreții cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Spiritul înțelepciunii, Spiritul înțelegerii, Spiritul temerii de Dumnezeu, al lui Cristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, același glas:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Cristoase Împărate, și Te grăbești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Mărire... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: gătiți calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzu-tu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:
(XXXV, 1-10)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat, să se bucure pustiu; ca și crinul să înflorească. Și va înflori și se va bucura pustiu Iordanului și mărirea Libanului se va da lui și

cinstea Carmelului; și poporul meu va vedea mărirea Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriți-vă voi, mâini slabe, și prindeți putere genunchi slăbănogi. Ziceți celor slabi la inimă și la cuget: «Întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va preface în bălți și ținutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor, iarbă, trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema și nu va trece pe acolo nimeni necurat și nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar și cei fără de minte vor merge pe dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea și nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe ea cei mântuiți și cei răscumparați de Domnul se vor întoarce. Și vor veni în Sion în chiote de bucurie și veselia cea veșnică va încununa capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi vor ajunge pe aceștia și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:
(LV, 1-13)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsime. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătați se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut măr-

turie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeuul tău și pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește. Căutați pe Domnul cât Îl puteți găsi, strigați către Dânsul cât El este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit vicleniile lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul, și către Dumnezeuul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va mărirea, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:
(XII, 3-6)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul căci El a făcut fapte strălucite! Să știe aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!».

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(X, 1-4)

Fraților, nu voiesc ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală; și toți aceeași băutură spirituală au băut, pentru că beau din piatra spirituală ce îi urma. Iar piatra era Cristos.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și Spiritului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Stih: Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul măririi a tunat.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(I, 9-11)

În vremea aceea, Isus a venit din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Spiritul ca un porumbel coborându-Se peste El. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, pentru țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, (+) cu lucrarea (+) și cu pogorârea (+) Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta vindecătoare sufletelor și trupurilor, și izgonire a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul răscumpărării și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată cursa și ispita, care ne stau împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și curățire de păcate, spre vindecarea sufletului și a trupului și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala dușmanilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățire sufletelor și trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfințenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Spiritului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul cu glas înalt: Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

**În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă,
citind în taină această rugăciune:**

Doamne, Isuse Cristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Spiritul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem Ție mărire și bună mulțumire pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac, și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca, sfințind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de-a doua, prin apă și prin Spirit, și să ne întorci pe noi la slobozenia cea dintâi. Deci prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi, nevrednicii robii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bine primită bunătății Tale cererea noastră a păcătoșilor, pentru apa aceasta; și printr-înșă să se dăruiască nouă și tot poporului Tău celui credincios binecuvântarea Ta, spre mărirea sfântului și închinatului Tău nume. Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, făcută de Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Domnului să ne rugăm.

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțelegătoare și a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul care vine în lume, strălucește și întru mine, nevrednicul slujitorul Tău! Luminează-mi ochii minții mele, ca

să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Spirit. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără de osândă și să grăiesc și acum: Te mărim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Te mărim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te mărim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeuul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună-prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Spirit, în chip de porumbel, peste ape se pogoară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de bunăvoia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, și cu frică stă înaintea Lui văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curățesc în apele Iordanului. Astăzi, Raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se prefac în dulceță poporului, cu venirea Domnului. Astăzi, am scăpat de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, am scăpat de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeuului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stă-

pânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, adunarea cea sfințită și mult vestită a dreptcredincioșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii, și lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeule, Te-au văzut apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Spirit în chip de porumbel pogorându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău, mărturisind măritele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Și îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru neființă întru ființă. Cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă cârmuiești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te mărește

luna. Ție se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina, De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica măririi Tale celei neapropiate se acopăr. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi că neamul omenesc era chinuit de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai mântuit-o; pântelecele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu, trimițând din cer Spiritul Tău cel Sfânt, ai sfințit apele Iordanului, și capetele balaurului care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Și preotul binecuvântează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă și, de fiecare dată, zice:

Tu Însuși, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Spirit, Care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Apoi continuă:

Și-i dă ei harul răscumpărării și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-înșă să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Căci Tu ești Dumnezeul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Spirit firea noastră cea

învechită de păcat. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care prin mare și prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care ai despicat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă, și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeuul nostru Care, cu apă și cu foc, prin Ilie, ai scos pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvântează de trei ori apa cruciș și, de fiecare dată, zice:

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Spiritul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă: Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa și se vor stropi și o vor gusta: sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Și miluiește, Doamne pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe conducătorii țării noastre, pe mai marii orașelor și satelor și pe iubitoarea de Cristos oaste.

Adu-Ți aminte, Doamne, de Preafericitul Părinte Papa (N), de Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), de (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), de toată cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, de tot clerul și de poporul ce stă înaintea și de frații noștri care din binecuvântate pricini nu sunt printre noi, și te îndură spre dâșii și spre noi, după mare mila Ta.

Ca și de stihii și de oameni și de îngeri și de cele văzute și de cele nevăzute să fie mărit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul, plecându-și capul, zice în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te

boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvântează pe noi, pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Apoi, cu glas înalt: Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție mărire și mulțumire și închinare înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce și busuiocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii și, scoțându-le, le ține în amândouă mâinile; și face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul în chip de porumb a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Cristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, se întorc în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm credincioșii mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan Cel singur curat și nestricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulțumire, fraților, căci celor ce o iau cu credință, se dă în chip nevăzut harul Spiritului, de la Cristos, Dumnezeul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac (de 3 ori) și **Psalmul 33:** Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea...

Și dezlegarea acesta:

Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Cristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII

RÂNDUIALA înmormântării mirenilor

Adormind vreunul dintre creștini, îndată rudeniile cheamă pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, își pune patrafirul, pune tămâie în cădelniță și, cădind trupul celui adormit și pe cei de față, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu sufletele dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Tu singur ești iubitor de oameni.

Mărire...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Cristos, împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul sufletelor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, însuși, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșască; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Exclamația:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Cristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De este obiceiul, se citesc stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte.

Mărire..., Și acum..., Doamne îndură-te... (de 3 ori),
Părinte binecuvântează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Cristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pen-

tru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Și când sunt gata toate ale înmormântării preotul iarăși face început:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântă lin și duios: Sfinte Dumnezeule... și toată rânduiala, ca mai sus și dezlegarea: Cel ce ai înviat din morți...

În multe locuri, imediat după dezlegare, Preotul, luând un pahar cu apă sfințită, îl varsă peste trupul mortului, zicând:

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăța, Spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă vei albi.

Și, ridicând trupul mortului, îl duc în curte sau la biserică, mergând înainte preoții cu făclii, și diaconul cu făclie și cădelniță și se începe Prohodul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va odihni.

Va zice Domnului: «Sprijinatorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu, voi nădăjdui spre Dânsul».

Că El te va mântui din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.

Cădea-vor dinspre latura ta o mie
și zece mii de-a dreapta ta,

dar de tine nu se vor apropia.

Însă cu ochii tăi vei privi
și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

Pentru că pe Domnul, nădejdea mea,
pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.

Nu vor veni către tine rele
și bătaie nu se va apropia de locașul tău.

Că îngerilor Săi va porunci pentru tine
ca să te păzească în toate căile tale.

Pe mâini te vor înălța
ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

Peste aspidă și vasilisc vei pași
și vei călca peste leu și peste balaur.

«Că spre Mine a nădăjduit și-l voi mântui pe el, zice Domnul;
îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el;
cu dânsul sunt în necaz
și-l voi scoate pe el și-l voi preamări.

Cu lungimea de zile îl voi umple pe el,
și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Mărire..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori)

După aceasta zicem cu glas mai înalt:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Și se cântă Psalmul 118.

Starea întâia, pe glasul a 6-lea:

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.
Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.
Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii,
ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine;

să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri;

blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimare, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau,

iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea,

iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

Istovitu-s-a sufletul meu de supărare;

întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale

și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta

și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău,

care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne,

mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc,

că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului,

până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale,

înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale

pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău,

întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea,

căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură,

dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac,

Doamne, și m-am mângâiat.

Măhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea,

miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele
la mărturiile Tale.

Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.
Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu,
dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine,
pentru judecățile dreptății Tale.

Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul;
îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința,
că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greșit;
pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta,
învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri,
iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor,
iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale,
mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Mărire... Și acum...

După aceea ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă
ne rugăm pentru odihna... **și celelalte. Apoi rugăciunea și exclamația cum
s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 156).**

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea;
și după fiecare stih se zice:

Miluieste pe robul Tău.

Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța
poruncile Tale.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele

Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale
și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie,
după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi,
că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit;
iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine
și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale,
ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta;
în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău,
zicând: «Când mă vei mângâia?»

Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni,
dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!
Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ,
dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea,
atunci aș fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

Mijlocul

Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă.

Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit,
dar porunca Ta este fără de sfârșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.
Mai mult decât pe dușmanii mei m-ai înțeleptit,
cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput,
că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.
De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele,
ca să păzesc cuvintele Tale.

De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.
Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale,
mai mult decât mierea, în gura mea!
Din poruncile Tale m-am făcut priceput;
pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.
Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.
Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.
Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le,
Doamne, și judecățile Tale mă învață.
Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.
Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rățăcit.
Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.
Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac,
spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.
Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu,
în cuvântul Tău am nădăjduit.
Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți
și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.
Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază
și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.
Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.
Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale,
pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului;
pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.
Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate;
nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.
Primește pe robul Tău în bunătate,
ca să nu mă clevească cei mândri.
Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta
și după cuvântul dreptății Tale.
Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.
Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.
Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.
Pentru aceasta am iubit poruncile Tale,
mai mult decât aurul și topazul.
Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat,
toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale,
pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.
Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.
Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Mărire... Și acum...,

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... **și apoi rugăciunea și exclamația, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 156).**

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea; și după fiecare stih se zice:
Aliluia.

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta,
față de cei ce iubesc numele Tău.
Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău,
și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.
Mântuiește-mă de clewetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.
Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.
Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.
Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.
Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale dușmanii mei.
Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.
Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
Dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.
Necazuri și nevoi au dat peste mine,
dar poruncile Tale sunt gândirea mea.
Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne!
Îndreptările Tale voi căuta.
Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.
Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.
Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la cuvintele Tale.
Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.
Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege,
dar de la legea Ta s-au îndepărtat.
Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.
Din început am cunoscut, din mărturiile Tale,
că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.
Judecă pricina mea și mă mântuiește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.
Depart de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.
Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.
Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc,
dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.
Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam,
că n-au păzit cuvintele Tale.
Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.
Începutul cuvintelor Tale este adevărul
și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

Căpeteniile m-au prigonit în zadar;
iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.
Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.
Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.
Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.
Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.
Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte.
Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale,
că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne;
după cuvântul Tău mă înțelepțește.
Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne;
după cuvântul Tău mă mântuiește.
Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.
Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.
Mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.
Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

Viu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Mărire..., Și acum...,

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa Raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților: Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri; toți care în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile,

care am gătit vouă, și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Chipul măririi Tale celei negrăite sunt, deși port rănila păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean Raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cel ce cu mâna dintru neînțelegere m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în păcânt, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Odihnește, Dumnezeule, pe robul Tău și-l așează în Rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșelile.

Mărire..., a Treimii

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Spiritule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm Raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; mărire Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

Apoi diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-a scris la început. După exclamație, se cântă acest tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l așează pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun gre-

șelile lui cele de voie și cele fără de voie, și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Mărire... Și acum... al Născătoarei:

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii, Cristoase Dumnezeule, și printr-înșa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pag. 49) și

Canonul

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea 1, glasul al 6-lea. Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel prin adâncul mării, pe prigonitorul Fa-raon scufundat văzând-l a strigat: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

În cămărilor cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Cristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, în-vrednicește-l să dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Locuitor și lucrător al raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Cela ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântec S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeu meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Tropare:

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a săvârșit.

Mai întâi m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuși, umilindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învrednicește-l, Bunule, să locuiască cu bucurie în corturile cele veșnice, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Nimeni nu este fără prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte. Și după exclamație, sedeauna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne așezăm, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Cristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Cristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul meu: așa cântă cu

dumnezeiască cuviință sfânta Biserică, din cuget curat strigând, și întru Domnul prăznuind.

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Cristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Pe cel ce l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, mult-îndurate.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, luminează, te rog sufletele celor ce mănecă la tine cu iubire, ca pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, să te cunoască cu adevărat, pe tine Dumnezeu care ne chemi din negura greșelilor.

Tropare:

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești lui Dumnezeu cel preamărit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Învrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Cela ce prin fire numai Tu ești făcător de viață, Cela ce ești adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvârșit fă-l vrednic,

Îndurate, de împărăția Ta, Cea ce ești singur fără de moarte.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, Care a scos din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Pe cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Când vei veni întru mărirea Ta cea de negrăit în chip înfricoșător să judeci toată lumea, binevoiește, Mântuitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pământ.

Izvor de viață ești, Stăpâne, Care cu bărbăție dumnezeiască dezlegi pe cei ferecați; pe robul Tău acesta, care cu credință a venit la tine, așează-l în desfătarea raiului.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte iar exclamație zice: Că Tu ești învierea... (vezi pag. 156)

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit. Aliluia.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Cristoase...

Cântarea a 7-a. Irmos:

Dătător de rouă cuptorul a fost făcut de Înger pe seama celor trei tineri; iar pe haldei porunca lui Dumnezeu arzând-i, pe tiranul l-a făcut să strige: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Fiind răscumpărați prin sângele Tău de greșeala cea dintâi și fiind curățiți prin sângele lor, mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Cuvântule, Izvorătorule al vieții, Cel ce ai omorât moartea cea se-meață, primește acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție, Cristoase: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeul cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăția Ta, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămisbind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioșilor, și cu apă ai aprins jertfa celui drept; că toate le faci, Cristoase, câte voiești. Pe Tine te preaînălțăm, într-un toți vecii.

Tropare:

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Cristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Cristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpânul, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînălță pe tine, Cristoase în veci.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se așeze în pământul celor blânzi, socotind drepti, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preaînălță întru toți vecii.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoare:**

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta ostile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L, cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Tropare:

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a înrari-pat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Cristoase, ca cel mutat în credință să se facă părtaş al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur mult-Milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așează-l unde strălucește lumina Ta.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți dreți prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte; iar după exclamație, îndată Luminătoarea:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă; că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață. Doamne, mărire Ție.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara Mama lui Dumnezeu; că dintr-însa s-a născut Cristos, Răscumpărătorul tuturor. Doamne, mărire Ție.

Acum se cântă stihirile lui Ioan Damaschin, monahul:

Glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Cristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, câtă lacrimă-ză atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubirii mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Cristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Cristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicelor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai zidit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Cristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai zidit din început pe om, și l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mănării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericitirile, glasul al 6-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, întru împărăția Ta când vei veni.

Fericiți cei săraci cu Spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomenește-mă, l-ai făcut, Cristoase, mai înainte cetățean al raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Cristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, Iubitorule de oameni.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Căci aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Mărire...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; măresc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Spiritul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

Diaconul: Înțelepciune

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Isus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Isus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Cristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul a 6-lea:**

Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:
(V, 24-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat Lui putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Sa... **Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea:** Dumnezeul sufletelor... **cu glas mare, venind aproape de cel adormit, și împreună cu dânsul și ceilalți preoți.** (pag. 156)

Și zice exclamația: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citește rugăciunile de iertare

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne mult-Îndurate, Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeul nostru, Care pe Petru corifeul învățăcelilor și apostolilor tăi ai zidit Biserica ta, și ai dat lui cheile împărăției cerurilor,

și i-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânsul pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânsul pe pământ s-au dezlegat; Cel ce prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii robii Tăi să fim moștenitori ai aceluiasi preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuși, Preabunule împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă robului Tău (N), orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, dezlegându-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult-Îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preamărit ești în veci. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din țărână și întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea mării și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit - pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte - din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta - prin vrerea Ta cea dumnezeiască - să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și celui de o ființă și de-viață-făcătorului Tău Spirit, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele dintru care a

fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; (de a căzut în grea afurisenie de la arhiepiscop și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare;) iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rânduiește în corturile sfinților. Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tai ucenici și apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă, măcar că suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi se face sărutarea:

Glasul al 2-lea

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, ne-mai îngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se așează, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți deci să cădem la Cristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Cristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pământ învelit; pe care lăsându-l acoperit, lui Cristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup de îngeri înfricoșători, el uită de toate rudele și cunoscuții, și poartă grijă de cele viitoare, de judecățile ce vor fi asupra deșertăciunii și trupului mult chinuit. Veniți să rugăm pe Judecătorul și toți să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greșit.

Veniți, fraților, la groapă să vedem țărâna și praful, din care am fost zidiți. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este slobodul? Au nu sunt toți țărână? Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a veștejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcele și măririle vieții sunt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom pieri, toți vom muri; împărații și mai-marii, judecătorii și căpeteniile, bogații și săracii și toată firea omenească; căci cei ce oarecând erau în viață acum sunt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădularele trupului se arată acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu

tăcere s-a îngărdit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui ne-
apus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu
cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum,
unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor
dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești
cu totul fără prihană.

Mărire..., **a Treimii. Glasul al 6-lea:**

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine,
fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și
fără de veste mi-a venit înfricoșătorul ceas al morții. Ci veniți toți care mă
iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi
mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul,
unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta; împăratul
și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele
sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucerni-
cesc vouă, să vă rugați neîncetat lui Cristos-Dumnezeu pentru mine, ca să
nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze
unde este lumina vieții.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergă-
torului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhierilor, cuvioșilor și dreptilor,
și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Și terminând acestea, cântăm: În veci pomenirea lui! (de 3 ori)

Apoi: Sfinte Dumnezeule...,

**Pe drum, spre groapă, acolo unde este obicei se citesc Evangheliile
pentru morți. Iar la poarta cimitirului se citește întotdeauna:**

Evanghelia de la Ioan:

(X, 9-16)

Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui;
și va intra și va ieși și pășune va afla. Furul nu vine decât

ca să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca viața să aibă și din belșug să aibă. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale. Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

Iar după ce este coborât sicriul în groapă, preotul, pecetluiește mormântul zicând:

Se sigilează acest mormânt până la a doua venire a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Cristos, în numele Tatălui, a Fiului și Sfântului Spirit. Amin

Apoi, luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra, zicând:

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.

Apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pământ.

Preotul: Mărire lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

Citețul: Mărire..., Și acum...,

Și dezlegarea:

Cel ce a înviat din morți, Cristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi preotul zice: În veci pomenirea lui!

RÂNDUIALA înmormântării pruncilor

Preotul face obișnuitul început,

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu sufletele dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Tu singur ești iubitor de oameni.

Mărire...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (**N**), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Cristos, împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul sufletelor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, însuși, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Exclamația:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Cristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și celelalte așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor la pag. 157.

Și, ridicând trupul mortului, se începe Prohodul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt,... (pag. 157)

Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea cu stihurile respective.

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

După aceea troparele:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubire de oameni toate le chivernisești, și ceea ce e de folos tuturor dăruiești, unele Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletul robului tău, că întru tine nădejdea și-a pus, întru Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru.

Mărire... Și acum... **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită la Dumnezeu, pe care L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, tu care nu știi de mire, mântuirea tuturor credincioșilor.

Apoi Psalmul 50 (pag. 49) și

Canonul

Cântarea 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat și din răutatea Egiptului scăpând Israeliteanul a strigat: Răscumpărătorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așează în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul acesta.

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Cristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor celor de pe pământ, învrednicește-l de veșnicele bunătăți, ca un Iubitor de oameni.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, vindecă cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii potolește.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești plinirea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Cuvântule, Cel ce ești preadesăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc nedesăvârșit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu dreptii, care au bineplăcut Ție, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta neștiutor, pe care l-ai mutat cu dumnezeiasca Ta poruncă, și care a fost răpit fără să guste din dulcețile lumești, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaș de dulcețile cele mai presus de lume.

Cămarilor cerești și odihnei celei luminate și cetei celei preasfințite a

sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Lipsiți de toate alergăm numai sub acoperământul tău, Preacurată stăpână; ajută-ne, că multă bogăție de păcate am strâns și suntem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

După aceasta preotul rostește ectenia mică:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește...

Pe Preasfânta...

Exclamația:

Că tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm...

Apoi Sedeauna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne așezăm, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Cristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Mărire..., Și acum...,

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii tale, cunoscut-am lucrurile tale și am preamărit dumnezeirea ta.

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine, care greșim totdeauna, să ne tânuim ca să ne mântuim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătărilor pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Cetățean raiului te-ai arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va așeza împreună.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumina cea neapusă și m-a acoperit întunericul pe mine ticălosul? Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor tale îndreaptă căile mele.

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci luându-l pe el, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicilor bunătăți.

Ca pe o stâlpăre tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumești, o fericite! Ci iată Cristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel mort; ci mai degrabă plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuți, ca să nu aveți parte de osândă la chinuri.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Noi înșine deznădăjduim când privim la mulțimea faptelor noastre; dar când ne vii în minte tu, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câștigat.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de rele și viața mea s-a apropiat de iad; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Ca un prunc în iesle ai fost culcat și ai fost dat în brațele bătrânului,

Cel ce plămădești pe prunci în pânțele și muți la viață pe acesta mai înainte de a ajunge la creșterea desăvârșită; pentru aceasta cu bună mulțumire Te mărim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca dâșșii. Deci pe pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l de lumina Ta.

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți pe dânsul părtaș bunătăților Tale celor cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; mărim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Mărire..., Și acum..., a Născătoare:

Pe tine te avem zid de scăpare și mântuire desăvârșită a sufletelor și ușurare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne mântuiește.

După aceasta preotul rostește ectenia mică:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește...

Pe Preasfânta...

Exclamația:

Că tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm...

Apoi, Condac. Glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai născut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi și aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la groapă; căci lăuntrul lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci își aduc aminte de cuvintele lor, cu cântarea: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile își bat pieptul și îi zic: o fiul meu și copilul meu cel preadulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pântecele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești cum ne vorbeai, ci taci așa, fără să vorbești cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fi acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toți la mine căutau, fiind iubitul lor copil. Ci însuși, Cel ce Te-ai născut din pântecele Fecioarei, mângâie cele din lăuntrul maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea a 7-a: Irmos:

Tinerii cei ce au venit oarecând din Iudeea în Vavilon, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca bucurându-se să strige puterii măririi Tale; bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta care în credință s-a mutat acum la Tine în vârstă neîndeplinită și-Ți cântă Ție: Doamne Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Tiranul haldeilor de șapte ori a ars cuptorul pentru cei care-L cunoșteau pe Dumnezeu. Și, de o putere mai mare văzându-i mântuiți, a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Făcătorul și Mântuitorul, întru toți vecii.

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Cristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta cea cu adevărat de neuitat, că mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceea ai lăsat pământul și sânurile părinților; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărțășit de nici o întinare.

Ce mă plângeți pe mine, strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns; pentru că bucuria tuturor dreptilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cântă lui Cristos: preoți lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Scoală-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne mântuiește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric și de foc, de scrâșnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia, nădejdea celor fără de nădejde și viața celor deznădăjduiți.

Cântarea a 9-a. Irmos:

S-a înspăimântat de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântelele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngerești și omenești pe tine te măresc.

Cristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să mărim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime împărate al tuturor, și luând pe fericit pruncu-
cul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuit-ai
Spiritul lui de lațurile cele felurite și l-ai împreunat cu sufletele dreptilor,
spre a se desfăta în împărăția Ta.

Pruncilor care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat
a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura
Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, însuși ușurând durerea părinților, ca
un atotîndurat și de oameni iubitor.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, preanevinovată, care
ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Prea-
curată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineața pocăinței ne
deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

După aceasta preotul rostește ectenia mică:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește...

Pe Preasfânta...

Exclamația:

Că pe Tine te laudă toate Puterile cerești, și Ție mărire înălțăm...

Apoi Luminătoarea:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din
stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, mărire Ție.

Apoi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că vânt a trecut printr-însul și nu va fi și nici nu-și va mai
cunoaște încă locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Iar după fiecare stih se cântă luminătoarea:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din
stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, mărire Ție.

Apoi: Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Cristos, Mântuitorul tuturor; Doamne, mărire Ție.

Și îndată zice preotul cu glas înalt: Că sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Sfinte Dumnezeule...

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Epistola întâi către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 39-45)

Fraților, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor, și altul este trupul dobitoacelor, și altul este trupul păsărilor, și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul întru stricăciune, învie întru nestricăciune; se seamănă între necinste, învie întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, învie întru putere; se seamănă trup firesc, învie trup spiritual. Că de este trup firesc, este și trup spiritual. Precum și este scris:

Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu Spirit dătător de viață.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătați se va așeza.

Diaconul: Înțelepciune drepti....

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis, ca din toți pe care Mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Apoi această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam și-i așezi în locuri luminoase, unde petrec sufletele dreptilor, primește în pace și sufletul robului Tău **(N)**; căci Tu ai zis: a unora ca acestora este împărăția cerurilor. **C**ă a Ta este împărăția și puterea și mărirea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreții cântă aceste stihiri, **glasul al 8-lea:**

Podobie: O, nemaiauzită minune...

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din brațele mamei, ca o pasăre, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O fiule, cine nu va plânge, văzând veștejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un tîndafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plîngere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei curate? Căci precum corabia ce n-are urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți, prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîmpărțășiți de relele lumesti și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dănuiesc, căci s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Mărire..., **glasul al 6-lea:**

Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci venind Stăpânul a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci către Dânsul să strigăm: iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat cu sfinții odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., **a Născătoare:**

Schimbarea celor întristați, ușurarea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Ajungând la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... **Că a Ta este împărăția..., troparele:** Cu sufletele dreptilor... **și celelalte; rugăciunea:** Dumnezeul sufletelor... **și cele știute ale înmormântării; apoi Dezlegarea. În locul rugăciunilor de dezlegare se citește încă-odată rugăciunea:** Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum...

RÂNDUIALA înmormântării preoților și diaconilor de mir

De se va muta către Domnul vreunul din preoții de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat îl pun jos pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cuvine a-l scălda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să ude o pânză în apă curată și să-l șteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești; să-i acopere fața cu un Aer și să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie.

Iar dacă cel adormit a fost Diacon, atunci ceilalți Diaconi - dacă sunt - îl spală și îl îmbracă în hainele diaconești, și-i acoperă fața.

Apoi preoții se îmbracă cu veșmintele sfințite ale lor, iar cel mai mare face începutul:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... **Apoi troparele:** Cu sufletele dreptilor... și celelalte. În urmă, diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu sufletelor..., cu exclamație.

Și îndată ridicând trupul, îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru sfeșnice, cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării.

În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoții și diaconii de mir.

După ce zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., urmează slujba mirenilor până după terminarea binecuvântărilor (vezi pag. 157).

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... și după exclamație, troparul: Odihnește Mântuitorule... Mărire... Și acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit... (caută-le tot la înmormântarea mirenilor, pag. 167).

Apoi îndată se cântă Treptele. Glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit este îndumnezeirea tuturor, bunăvoința, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

După aceea de va fi diacon zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ție.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Isus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Isus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Cristos vor învia întâi. După

aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea vom fi cu Domnul.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 8-lea:**
Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: **Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.**

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această rugăciune:

(1)

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelep-

ciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui, primește sufletul robului Tău, și-l odihnește pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unu-ia-Născut Fiului Tău, cu care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta Sedealna, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori).

La loc de pășune, acolo m-a așezat;
la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori).

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.
Că de voi și umbla în mijlocul morții,
nu mă voi teme de rele;
că Tu cu mine ești.

Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Aliluia (de 3 ori).

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc;
Uns-ai cu untdelemn capul meu
și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Aliluia (de 3 ori).

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele,
ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori).

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi Troparul acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit să-i cerem de la Cristos odihnă, căci viața noastră, fraților, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește de fericirea Ta cea fără de sfârșit pe acesta.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Ție se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

(2) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 12-21)

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuیت în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege. Ci moartea a împărățit de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă nu e cu greșeala cum e cu harul, căci dacă prin greșeala unuia, cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Isus Cristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuیت; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărățit prin unul singur,

cu mult mai mult cei ce primesc prisosița harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin Unul Isus Cristos. Așadar, după cum prin greșala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepti cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșala; iar unde s-a înmulțit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărățit păcatul prin moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Isus Cristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(2) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 17-24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Isus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face; și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Ade-

vărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această rugăciune:

(2)

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și mărirea Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, și împărăția Ta nesfârșită, și părănire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfârșit obștesc: când se împlinește firul vieții. Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeul nostru, robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihna în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel cerească, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie spirituală, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (N), Cristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărirea înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23:

Al Domnului este pământul și plinirea lui,
lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Aliluia (de 3 ori).

Aceasta pe mări l-a întemeiat pe el
și pe râuri l-a așezat pe el.

Aliluia (de 3 ori).

Cine se va sui în muntele Domnului
și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori).

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima,
care n-a luat în deșert sufletul său
și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul
și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul,
al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre,
și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul măririi.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul măririi?
Domnul cel tare și puternic,
Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre
și vă ridicați porțile cele veșnice
și va intra Împăratul măririi.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul măririi?
Domnul puterilor,
Acesta este Împăratul măririi.

Aliluia (de 3 ori).

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi Troparul acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preoțească, cu bună cinste te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta Dumnezeu cel mai înainte de veci, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii se odihnesc; și vei dobândi de la Cristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi Sedealna, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care ca un om muritor le-a făcut în viață.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) APOSTOLUL

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 8-11)

Fraților, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, într-o care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o - dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar - căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scriptură; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea

ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 3539)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi, și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis, ca din toți pe care mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această rugăciune:

(3)

Doamne al puterilor, Cel ce ești bucuria celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea, viața și odihna robului Tău (N), Cris-toase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Pă-

rintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale,
Doamne al puterilor!
Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.
Inima mea și trupul meu s-au bucurat
de Dumnezeu cel viu.

Aliluia (de 3 ori).

Că pasărea și-a aflat casă
și turtureaua cuib,
unde-și va pune puii săi;
altarele Tale, Doamne al puterilor,
Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

Aliluia (de 3 ori).

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta;
în vecii vecilor Te vor lăuda.

Aliluia (de 3 ori).

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne;
suișuri în inima sa a pus.

În valea plângerii, în locului care i-a fost pus;
că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Merge-vor din putere în putere,
Arăta-Se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne, Dumnezeuul puterilor,
auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeuul lui Iacob!

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule,
și caută spre fața unsului Tău!
Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.
Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu,

mai bine decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori).

Că mila și adevărul iubește Domnul;
Dumnezeu har și mărire va da.

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți
pe cei ce umblă întru nerăutate.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne al puterilor,
fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

Aliluia (de 3 ori).

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi Troparele acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu dreptii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci Cristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepri-cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Mărire...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mâ-nia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne mântuiește pe noi de dușmanii noștri. Că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dum-nezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce sperăm întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) APOSTOLUL

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 20-28)

Fraților, Cristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și precum întru Adam toți mor, așa și întru Cristos, toți vor învia. Ci fiecare în rândul cetei sale; început este Cristos; apoi cei ai lui Cristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfârșitul, când Domnul va da împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va nimici orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El se cuvine să împărățească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Dușmanul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, când zice Scriptura că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar când toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

(4) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Isus, Fiul

lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Isus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Fericți cei săraci cu Spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce și mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeu, în rai a fost așezat. Și noi, care am fost mântuiți prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând țărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai zidit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, iar suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viață, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăși la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu, se vor chema.

Despărțirea sufletului de trup este taină înfricoșătoare și înspăimântătoare pentru toți; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta și noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: pomenește-ne și pe noi când vei veni întru împărăția Ta.

Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguiți cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihnă pentru toți, pre-

cum am auzit glasul lui Iov, care zice: moartea este odihna omului. Ci odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățând pe toți că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta trâmbița va răsună înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Ci odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: veniți la mine pământenilor și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscând sfârșitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pânțele tău, stăpână, fără sămânță ai zămislit pe Dumnezeu cel mai înainte de veci și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din tine, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, Cristoase, întru împărăția Ta.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui.

(5) APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIV, 6-9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu

moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 48-54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Isus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu...

(caută-l la pag. 49).

Și îndată, CANONUL

Cântarea 1, glasul al 6-lea. Irmos:

Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon, sub pământ l-au acoperit feciorii celor care s-au mântuit; iar noi la fel ca fecioarele să cântăm Domnului, căci cu mărire s-a preamărit.

Stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La Tine, Făcătorul de bine și Stăpânul tuturor, Cristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigând cu plângere această cântare de îngropare: pe cre-

dinciosul robul Tău odihnește-l ca un milostiv.

Învrednicește-l Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție cerească pe alesul robul Tău cel mutat de pe pământ, învrednicește-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i lui greșelele sufletești, ca un îndurat.

Vai mie! Ca iarba este mărirea lumească: când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în groapă vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Mărire... Și acum..., a Născătoare:

După datorie toți cu dragoste te laudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; mântuiește-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Nu este om pe pământ care n-a greșit, Cuvântule. Pentru aceasta primește, prin noi smeriții, rugăciunea și lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greșelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care cu puterea Ta cea mare ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți? Pentru aceasta mântuiește și pe robul Tău.

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur ești fără de păcat.

Mărire... Și acum..., a Născătoare:

Ceea ce ești cu adevărat stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească de îm-

părăția Sa pe acesta ce s-a mutat în credință.

Ectenia mică.

Sedelna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne așezăm, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Cristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce mai înainte văzându-o Avvacum, înfricoșându-se a strigat: Tu ai tăiat domnia celor puternici, Bunule, cercetând pe cei din cele de jos, ca un atotputernic.

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea înfricoșătoare a zilei aceleia de amenințare, de aceea cu stăruință să cerem, prin credință, de la Cristos, învierea.

Ca pe cel care prin pocăință Ți-a aprins Ție făclie luminoasă, Cristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învrednicește-l.

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi, Cristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Nu uita pe cei ce strigă neîncetat către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă pentru toate credinciosul robul tău acesta care s-a mutat.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Lumina cea neînserată a Dumnezeieștii arătării Tale, Cristoase, celei ce cu milostivire s-a făcut pentru noi, văzând-o Isaia, de noapte mânecând a strigat: Morții vor învia și se vor scula din morminte și toți cei de pe pământ se vor bucura.

În ceata aleșilor și în desfătarea raiului, Îndurate, așează pe acesta pe care în credință l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce greșesc, ca un Stăpân, și pe acesta învrednicește-l de împărăția Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiește ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credință s-a mutat, și-l învrednicește pe dânsul de împărăția Ta.

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoșătorul scaun al judecății Tale: toți împărații și puternicii, împreună cu robii vor sta înaintea, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osândeii; din care, Cristoase, mântuiește pe robul Tău.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Din tine S-a născut mai presus de fire Mântuitorul firii omenești, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să scoată pe toți de chinuri și din nevoi și din chinurile cele înfricoșătoare ale iadului; și mântuiește pe acesta care acum în credință s-a mutat.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Moartea și groapa și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe noi; din aceasta mântuiește, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Cristoase, ca, făcându-l părtaș la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Mântuiește de greșeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care

acum în credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Omorârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiești ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți și după exclamație:
Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Și iar Condacul:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Minune de negrăită! Cel ce în cuptor din văpaie a mântuit pe cuvioșii tineri, în mormânt se așează mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Răscumpărătorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

De focul gheenei și de hotărârea cea înfricoșătoare ca un îndurat, Cristoase, mântuiește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și dă robului Tău să-Ți cânte Ție: Răscumpărătorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

În pământul celor blânzi și în desfătarea raiului, pe robul Tău cel adormit întru credință, învrednicindu-l de locul mării celei minunate, Dumnezeule, dă-i să-Ți cânte Ție: Răscumpărătorule, Dumnezeule, bine

ești cuvântat.

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durerea lăcrimează, strigând: Răscumpărătorule, Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzește-i cu rugăciunile tale, pe cei mutați scoate-i din foc, ca să strige: Răscumpărătorule, Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Înfricoșează-te, teme-te cerule și să se clatine temeliile pământului, că iată între morți se socotește și în mormânt se primește cel ce locuiește întru cele de sus. Tineri, bine-L cuvântați, Preoți, lăudați-L, popoare prea-măriți-L, întru toți vecii.

O, ce ceas înfricoșător așteaptă pe păcătoși, fraților! O, ce frică îi va cuprinde atunci când focul gheenei îi va mistui și șarpele cel târător îi va înghiți! Pentru aceasta, Cristoase îndurate, mântuiește-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte dreptii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au gătit camera și raiul și toată împărăția lui Cristos; întru acestea fă, Cristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Cine va putea îndura, Cristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt și vor cădea stelele; toată făptura se va clătina de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Fiul pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pământul și mântuiește din chinuri pe care voiește și mai vârtos pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă în toți vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L cu oștile îngerești, pe tine te fericism.

Nu vă tânguți toți cei ce ați murit în credință, căci Cristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dânsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca cei ce am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Cristos a tuturor. Dar acolo, fraților, ne așteaptă judecată multă și nimeni nu se mântuiește în iad. Dar voi rugați-vă lui Cristos pentru toți.

În neîmbătrânitoare mărirea Ta și în desfătarea raiului, așază-l, Bunule, pe acesta ce s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l pe dânsul părtaș ales al împărăției Tale.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credință te laudăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și iată cântare aducem ție.

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți și preotul exclamația.

Apoi Luminătoarea:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, mărire Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că Spirit a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih se zice luminătoarea: Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, mărire Ție.

Apoi: Mărire... Și acum..., **a Născătoarei**

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Cristos, mântuitorul tuturor; Doamne, mărire Ție.

Și îndată laudele; apoi stihirile următoare, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viață, Cristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; așează-l pe el în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta **(de două ori)**.

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru dreapta credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Cristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă s-a mutat din tulburările cele lumești. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu dreptii pentru mare mila Ta.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi diaconul rostește: Mărire Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina.

Iar cântăreții citesc Doxologia mică: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu...,

Apoi stihirile acestea ale lui Ioan Damaschin, glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le pri-

mește. Ci în lumina feței Tale, Cristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul îmi este păstor și nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuiești zidirea Ta, nu să o osândești, pe acesta pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; aco-perământ și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiți, grabnică mântuire, căci pe tine te-a pus Cristos sprijin și scut și zid nestrucătat împotriva dușmanilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihurile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, câtă lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul; către îngeri, ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Cristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum peste puțin și noi cei tulburați ne vom sfârși; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu auz zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Cristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, mântuiește sufletul meu de buze viclene.

Mântuiește-te viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gro-

pii acest lut al meu, iar pe Cristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă mântuiască de focul cel nestins.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Cristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Iată zac, iubii mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâii; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta rog pe toți cunoscuții și prietenii mei, faceți pomenire pentru mine, ca în ziua judecății să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărână ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Cristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Mărire... Și acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi cei învăluiți în marea vieții. Pentru aceasta roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire și în chip de negrait S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este năluca cea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, de veșnicele Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe dânsul întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupra-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul și m-a surpat; a venit și ca și cum n-aș fi fost m-a arătat; a venit și, pământul fiind eu, ca și cum n-aș fi fost să zac; cu adevărat vis, cu adevărat năluca suntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l de veșnicele Tale bunătăți, odihnindu-l pe dânsul în viața cea neîmbătrânitoare.

Mărire... Și acum..., **a Născătoare:**

Una curată și preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în mormânt și am văzut oase goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Cristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci precum Eu sunt Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care învrednicește, Preabunule, pe robul Tău cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greșelilor lui.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoare:**

Ție ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plămădit trupul meu din pământ, și mi-ai dat suflet, prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Cristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea ființei Tale celei înțelegătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată și binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat laudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai zidit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mănecării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne.

Moartea cea dată firii noastre celei din Adam dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioși făcându-ne părtași mănecării; să cunoaștem dar că, fiind zidiți din pământ, vom deveni iarăși pulbere, țărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare și mare milă.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-au agonisit credincioșii. Pentru că știi că firea noastră este amestecată cu toate

păcatele, nu înceta, stăpână, a te ruga pentru robii tăi care au adormit în credință, ca Fiul tău și Dumnezeu să dea lor iertare, când va ședea la judecată, ca toți să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când mă gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește de dor sufletul meu.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că sub acela scăpând ne mântuim de bolile sufletești.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrânări: scrâșnire dinților și plângere nemângâiată, negură neluminată și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Cristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsună trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula dorind să ia viață cerească; să nu osândești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta îndrăznind cădem la Tine și grăim: Stăpâne Cristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată și stihiiile, cerul și pământul, se vor schimba și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea și se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăși ai să vii cu mărire, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Cristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihnește-l cu aleșii Tăi.

Mărire... **glasul al 6lea:**

Veniți și priviți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, și să nu mai gândiți la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veșnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nefă-țarnic, unde stau înainte cetele îngerești; și înfricoșătoare este, frații mei, judecata aceea, unde toți vom sta goi: unii rușinați, iar alții încununați. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, ale arhierilor, ale preacuvioșilor și dreptilor și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel ce a adormit.

După aceea: Bine este a ne mărturisi Domnului..., **apoi** Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., **troparele:** Cu sufletele dreptilor... **și celelalte.**

Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta... **și celelalte. Și după rugăciunea:** Dumnezeu sufletelor... **se face sărutare, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihiiile, glasul al 2-lea:**

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi.

Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se așează, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți deci să cădem la Cristos cu lacrimi.

Toate măduarele trupului se arată acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Mărire..., **a Treimii. Glasul al 6-lea:**

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșătorul ceas al morții. Ci veniți toți care mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta; împăratul și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucernicesc vouă, să vă rugați neîncetat lui Cristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum..., a Născătoarei:

Cristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhierilor, cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Și terminând, cântăm:

În veci pomenirea lui! (de 3 ori)

După aceasta, ridicând sicriul este dus la mormânt; iar preoții, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării 1:

Ajutor și apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeu meu și-L voi preamări; Dumnezeul părinților noștri și-L voi înălța pe Dânsul, căci cu mărire S-a preamărit.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Cristoase, întărește Biserica Ta. Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: am auzit glasul Tău și m-am temut. Mărire puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine cel ce mă rog dis-de-diminează, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu, și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu

am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești îl măresc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul Cântării a 9-a:

Neînțeleș lucrul este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta toate neamurile pe tine ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Și făcând Dezlegarea, așează trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la Înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA înmormântării călugărilor

De se va muta la Domnul vreunul dintre călugări, deoarece nu se cade ca trupul să fie scăldat și nici văzut gol, se rânduiește un călugăr care șterge trupul lui cu burete muiat în apă caldă, făcând semnul crucii cu buretele, mai întâi pe frunte, apoi la piept, la mâini, la picioare și la genunchi. După aceea aduce cămașă curată și-l îmbracă, scoțând mai întâi pe cea veche, fără însă a-l vedea gol. Iar după îmbrăcare îi pune Analavul adică pleterile după rânduiala lui, și Rasa; îl încinge cu cureaua și-l încălță cu călțuni noi; apoi întinde mantia lui în lat, și ridicând trupul îi așterne mantia sub trup de la cap până la picioare, și așa călugărul cel rânduit pentru îngrijirea mortului, tăind cu cuțitul marginile mantiei și de o parte și de alta, le sfășie până sus, și învelind trupul cu mantia, îl înfășoară cu fâșiile împletindu-le în jurul lui astfel: începând de la cap, face trei cruci: una la cap, alta la piept, și a treia la genunchi; iar cu partea ce mai rămâne din acele două fâșii îi leagă picioarele.

După aceea cheamă preotul de rând care, luând patrafirul și tămâie în cădelniță face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și obișnuitele Tropare: Cu sufletele dreptilor..., (vezi la înmormântarea mirenilor pag. 155). Apoi Ectenia morților cu rugăciune și exclamație.

După aceea, luând frații trupul celui adormit, îl duc în biserică; și în de este fratele cel adormit preot sau arhieru, pun trupul lui în mijlocul bisericii; iar de este numai călugăr, în pronausul bisericii.

Iar când vine vremea să se facă slujba înmormântării pentru cel adormit, după săvârșirea Sfintei Liturghii, se aduce aprinzătorul de candelă și lovește în toaca de fier, făcând trei soroace, și așa, adunându-se frații, eclesiarhul le împarte lumânări aprinse.

Diaconul: Binecuvântează, părinte!

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... și se citește Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (pag. 157). Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea.

Stih: 1. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: 2. Sufletul lui întru bunătați va locui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: 3. Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi troparul acesta, același glas:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chi-vernisești, și ceea ce de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odih-nește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Mărire..., Și acum..., **al Născătoarei:**

Pe Tine zid și liman te avem, și rugătoare bine-primită către Dumne-zeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Și îndată zicem:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările tale...,

Și Psalmul 118: Fericiți cei fără prihană... (pag. 158). **Și se cântă starea întâia până la Al tău sunt eu, mântuiește-mă... pentru că aici se cântă psalmul întreg numai în două stări. Și după fiecare stih al psalmului se cântă:** Bine ești cuvântat, Doamne,... **Iar când se ajunge la stihul:** În veac nu voi uita îndreptările Tale,... **îl repetăm de 3 ori.**

Apoi Diaconul rostește ectenia mică pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor... și exclamațiunea.

Apoi se începe starea a doua: Al tău sunt eu, mântuiește-mă..., **Și după fiecare stih al psalmului se cântă:** Al tău sunt eu, mântuiește-mă... **până se ajunge la:** Caută spre mine și mă mântuiește..., **de unde se cântă mai departe pe glasul al 3-lea, după fiecare stih:** Întru împărăția Ta, Doamne, pomeneste pe robul Tău. **Și la sfârșitul stării se repetă de trei ori stihul din urmă:** Viu va fi sufletul meu...

Apoi îndată: Bine ești cuvântat, Doamne... Ceata sfinților a aflat... și toate celelate tropare (vezi la pag. 166). **Și îndată ectenia pentru morți cu rugăciune și exclamațiune. După aceea se cântă sedeauna, glasul al 5-lea:** Odihnește Mântuitorul nostru... Mărire... Și acum..., Cel ce din Fecioara

ai răsărit... (pag. 157) și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu... (pag. 49)

Și îndată se cântă antifoanele:

Antifonul întâi, glas 1:

Când mă necăjesc, auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire... Și acum...

Sfântului Spirit cinstire și mărire împreună se cuvine ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Apoi stihirile lui Teofan, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Ție, Mântuitorule, ne rugăm: Învrednicește-ne de împărtășirea Ta cea dulce pe acesta care s-a mutat, și-l așează în corturile dreptilor, în locașurile Sfinților Tăi și în cămărilor cerești, trecându-i cu îndurarea ta greșelile și dându-i odihnă.

Nimeni dintre oameni n-a fost fără de păcate, afară de Tine, Cel singur fără de moarte. Pentru acesta pe robul Tău, ca un Dumnezeu îndurat, așează-l întru lumină, împreună cu cetele îngerilor Tăi, trecându-i cu vederea fărădelegile, prin milostivirea ta, dându-i odihnă.

Mărire...

Binevoiește, Stăpâne, după multă îndurarea Ta, ca acesta, care s-a mutat la Tine, să dobândească preadulcea împărtășire de bunătățile cele făgăduite de Tine, Mântuitorule, cele mai presus de cele văzute, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu l-a auzit și al inima omului nu au ajuns.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă pe Cristos Fiul tău, Maică Fecioară, să dea iertare de greșeli robului tău, celui ce te-a mărturisit cu dreaptă credință, și cu cuvânt adevărat te-a propovăduit pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca să-l învrednicească de strălucirea și de veselia Sfinților întru împărăția Sa.

Antifonul al 2-lea, glasul al 2-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluiește-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, Cristoa-se al meu; și ne dă chipuri mai înainte de sfârșit, să ne pocăim.

Mărire... Și acum...

Sfântului Spirit a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este, de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Tăria și stricăciunea morții, cu moartea Ta cea dătătoare de viață, le-ai surpat, Stăpâne; și tuturor ai izvorât viață veșnică, iar celor muritori învierea din morți le-ai dăruit. Pentru aceasta Ție ne rugăm: Mântuitorule, odihnește pe acesta, care cu credință s-a mutat la Tine, și măririi Tale celei nestricăcioase învrednicește-l, Iubitorule de oameni.

Ca să faci pe oameni părtași împărăției celei dumnezeiești, Cruce ai răbdat, și moarte de bunăvoie ai primit. Pentru aceasta, ne rugăm milostivirii Tale: arată moștenitor împărăției Tale pe acesta, care în credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește de frumusețea Ta cea preadulce, Iubitorule de oameni.

Mărire...

Morții cei din veac, cu cutremur stând înaintea judecății Tale, celei înfricoșătoare și înspăimântătoare, așteaptă răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule, și primesc dumnezeiască judecată cea dreaptă. Atunci iartă, Stăpâne Cristoase, pe robul Tău, care întru credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește desfătărilor și fericirii Tale celei de-a pururea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Curată, luând datoria strămoașei Eva, ai zămislit pe Dumnezeu, Care dăruiește nestricăciune și înviere credincioșilor, și încununează cu mărire nemuritoare pe cei ce te măresc pe tine. Pe El acum nu înceta ru-

gându-L să așeze pe acesta întru lumina strălucirii Sale, dumnezeiască Mi-reasă.

Antifonul al 3-lea, glasul al 3-lea:

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață mă scoate, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, secera-vor spice întru bucuria vieții celei veșnice.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit este toată buna dăruire, căci cu Tatăl și cu Fiul împreună strălucește, întru Care toate trăiesc și se mișcă.

Apoi stihirile acestea, glasul al 3-lea:

Podobie: Cu chipul Crucii Tale...

Măresc Crucea Ta cea cinstită, prin care s-a dăruit viața și moștenirea desfătărilor celor ce cu credință și cu dragoste Te laudă pe Tine, Unule mult-milostive. Pentru acesta, care s-a mutat de la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să mărească Dumnezeirea Ta.

Cel ce ești singur milostiv și îndurător, Care ai noian necuprins de bunătate și cunoști firea omenească pe care ai zidit-o, pe Tine Te rugăm, Cristoase Dumnezeule: pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să mărească Dumnezeirea Ta.

Mărire...

Adormind în mormânt ca un om, cu puterea Ta cea nebiruită, ca un Dumnezeu, ai înviat pe cei ce dormeau în morminte, care fără încetare aduc Ție cântare. Pentru acesta strigăm Ție, Cristoase Dumnezeule; pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să mărească Dumnezeirea Ta.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toți te știm făclie înțelegătoare și

purtătoare de lumina Dumnezeirii, care s-a unit cu grosimea ființei ome-nești. Pentru aceasta roagă pe Fiul Tău și Dumnezeu ca, pe acesta, care s-a mutat de la noi, să-l odihnească întru desfătare, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc, Curată; ca să te mărească pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Antifonul al 4-lea, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele, multe patimi se luptă cu mine, ci însuși mă sprijinește, Mântuitorul meu, și mă mântuiește.

Ceia ce urâți Sionul, rușina-vă-veți de la Domnul: că, precum iarba, de foc veți fi uscați.

Mărire... Și acum...

Prin Spiritul sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Prin Spiritul sfânt izvorăsc izvoarele darului, adăpând toată făptura, spre rodire de viață.

Apoi stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Cu adevărat înfricoșătoare este taina morții: Cum sufletul cu anevoie se desparte de trup? Cum, cu voință dumnezeiască, legătura cea firească se desface din încheieturi și din alcătuire? Pentru acesta Ție ne rugăm: pe acesta, care s-a mutat, odihnește-l în corturile dreptilor Tăi, Dăătorule de viață, Iubitorule de oameni.

Somn s-a arătat moartea celor ce cred în Tine, Cel pus în mormânt, Stăpânitorule a toate, Cel ce ai stricat stăpânirea morții și ai surpat puterea ei cea de mulți ani. Pentru acesta ne rugăm Ție: pe acesta care s-a mutat, așează-l în corturile Sfinților Tăi, în locașurile Tale cele nestricăcioase.

Mărire...

Tu Te-ai făcut nouă dreptate și sfințire și mântuire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptați și mântuiți, luând pedeapsa noastră cu care eram datori. Și acum Te rugăm: pe acesta, care s-a mutat, odihnește-l întru bu-

curie și lumină, Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru.

Și acum..., a Născătoarei:

Urmând noi cuvintele grăitorilor de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, te cunoșteau că ești Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care S-a întrupat în chip necuprins cu mintea și ne-a mântuit pe noi, cei robiți de păcate. Pe Acesta și acum roagă-L ca, pe robul tău care s-a mutat, cu strălucirile Sale să-l lumineze, Preacurată.

Antifonul al 5-lea, glasul al 5-lea:

Când sunt necăjit, ca David strig Ție, Mântuitorul meu: mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Apoi stihirile acestea, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Cu raza feței Tale, Cristoase, luminează ca un îndurător pe acesta care s-a mutat, așezându-l în loc cu verdeață, la apa odihnei Tale celei curate și dumnezeiești, întru doritele sânnuri ale strămoșului Avraam, unde se vede limpede lumina Ta și se revarsă izvoarele bunătății Tale, unde cetele drepților dănțuiesc, veselindu-se de bunătatea Ta; cu aceștia așezând pe robul Tău, dăruiește-i mare milă.

Binevoiește, Îndurate, ca să-Ți cânte cu glas bine întocmit, mărint puterea Ta, acesta care s-a mutat dintru cele trecătoare la Tine, Stăpânul tuturor și Iubitorul de oameni, dându-i să se lumineze cu frumusețea strălucirii Tale, să se îndulcească cu împărtășirea Ta cea dulce și veselă și să se desfăteze preacurat, unde îngerii dănțuiesc împrejurul scaunului Tău, și cetele Sfinților cu bucurie stau împrejur; cu aceștia împreună dă robului Tău odihnă și mare milă.

Mărire...

Unde este adunarea Prorocilor și cetele Apostolilor și ale Mucenicilor și ale tuturor celor care din veac s-au îndreptat prin mântuitoarea ta Pătimire și prin Sângele cu care ai răscumpărat pe omul cel rob, acolo odihnește-l pe acesta care a adormit întru credință, iertându-i greșelile, ca un iubitor de oameni; că Tu singur ai viețuit fără de păcat pe pământ, Tu singur ești sfânt, și singur liber între morți. Pentru aceasta robului Tău dă-i odihnă și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe noi, cei robiți de legea păcatului, ne-ai eliberat, Stăpână, ceea ce ești singura Maică Fecioară, zămislind în pânțe pe Dătătorul de lege și Împăratul Cristos, prin Care ne îndreptăm prin dar și prin har. Pe Acesta acum roagă-L să așeze în cartea vieții sufletele celor ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca prin mijlocirea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, să dobândim mântuirea cea dorită, închinându-ne Fiului tău, Care dă lumii mare milă.

Antifonul al 6-lea, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: milostivește-Te spre mine ca să trăiesc Ție.

Miluieste-ne pe noi defăimații, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, în întraripează, îl crește și sus îl așează.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce ai necuprinsă milostivire spre noi și izvor nedeșertat de bună-tăți dumnezeiești, mult-Milostive, pe acesta care s-a mutat la Tine, Stăpâne, așează-l în pământul celor vii, în locașurile cele iubite și dorite, dăruindu-i moștenirea cea pururea fiitoare. Că tu pentru toți Ți-ai vărsat sângele

Tău, Cristoase, și cu prețul cel purtător de viață lumea ai răscumpărat.

Moarte de viață făcătoare răbdând Tu de bunăvoie, viață ai izvorât și desfătare veșnică ai dăruit credincioșilor; întru care așează pe acesta care a dormit întru nădejdea învierii, iertându-i lui toate păcatele cu bunătatea Ta, Cel ce ești singur fără de păcat, singur bun și iubitor de oameni, ca prin toate să se laude numele Tău, Cristoase, și, fiind mântuiți, să mărim iubirea Ta de oameni.

Mărire...

Pe Tine, Cristoase, știindu-Te că stăpânești pe cei vii și pe cei morți cu puterea Ta stăpânești, Te rugăm: pe credinciosul Tău rob, care a venit la Tine, Unule, Dătătorule de bine, odihnește-l cu aleșii Tăi, Iubitorule de oameni, în loc de odihnă, în luminile Sfinților, că voitor de milă ești și mântuiești ca un Dumnezeu pe cei pe care i-ai zidit după chipul Tău, Unule mult-Milostive.

Și acum..., a Născătoarei:

Arătat-te-ai locaș cuviincios lui Dumnezeu, Preasfântă; că pe Dumnezeu L-ai încăput și L-ai născut, neispită de nuntă, om văzut în două firi, dar într-un ipostas. Pe Acesta roagă-L, pe Unul-Născut și Întâi-Născut, Care te-a păzit pe tine și după naștere fecioară fără prihană, să odihnească sufletul celui adormit întru credință, în lumina și strălucirea cea nestricată și întru fericire.

Antifonul al 7-lea, glasul al 7-lea:

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors; și pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimilor.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei celei de viață veșnică.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit este izvorul dumnezeieștilor visterii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica; Lui se cuvine laudă, mărire, cinste și putere.

Apoi stihirile acestea, glasul al 7-lea:

Podobie: Toate urmând...

Mort ai fost văzut pe Cruce, Tu singurul fără de moarte, și în groapă ca un mort ai fost pus, mântuind pe oameni din omorâre și din stricăciune și din moarte; și, ca Unul ce ești adâncul cel nedeșertat al îndurării și izvorul bunătații, sufletul robului Tău, care s-a mutat de la noi, odihnește-l.

Cu podoaba Ta cea nestricată și cu dulceața frumuseții Tale și cu razele luminii Tale celei dumnezeiești, învrednicește, Bunule, pe acesta, care s-a mutat la Tine, să se lumineze cu arătarea strălucirii Tale celei nematerialnice, săltând cu îngerii împrejurul Tău, Stăpânul și Împăratul măririi și Domnul.

Mărire...

Cel ce ai necheltuită strălucire a darurilor, ca o vistierie neîmpuținată a bogăției bunătații, Dumnezeu, pe acesta, care s-a mutat la Tine, așează-l în latura aleșilor Tăi, în locul ușurării, în casa măririi Tale, în desfătarea Raiului, în cămara fecioarelor, ca un Milostiv.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Plinire a Legii ai născut pe Mântuitorul, Care trup S-a făcut. Că îndreptare n-a fost pentru cei mai înainte de Lege, ci Cristos, acum răstignindu-Se pentru noi, ne-a îndreptat. Deci, pe tine, ceea ce ai îndrăznire ca o Maică, te rugăm: Cere de la Fiul tău cel Preamilostiv să odihnească sufletul acestuia care s-a mutat de la noi.

Antifonul al 8-lea, glasul al 8-lea:

Din tinerețile mele dușmanul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu nădăjduind spre Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a se smulge, ca o iarbă; că va tăia Cristos grumazii lor cu tăiere de chin.

Mărire... Și acum...

Prin Sfântul Spirit trăiesc toate, lumină din lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl, Îl laudăm pe El și cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 8-lea:

Ca un împărat mi-ai scris mie liberare, ca și cu niște vopsele roșii înroșindu-Ți degetele Tale, Stăpâne, cu sângele Tău. Și acum cu credință Te rugăm: cu cei întâi-născuți ai Tăi numără-l și învrednicește-l să dobândească bucuria dreptilor Tăi, pe acesta care s-a mutat de la Tine, Milostive.

Sfințitor ai fost ca un om, junghiindu-Te pe Tine; jertfă Te-ai adus Tatălui, scoțând e om din stricăciune. Deci, ca un iubitor de oameni pe acesta care s-a mutat la Tine, în latura celor vii îl așează, unde râurile desfătării se revarsă, unde izvorăsc izvoarele viețuirii celei veșnice.

Mărire...

Cu adâncul înțelepciunii Tale celei de negrăit pui hotar vieții și mai înainte vezi moartea, și la altă viață muți pe om. Deci pe acesta, pe care l-ai luat, așează-l la apele odihnei, întru strălucirea Sfinților, Doamne, unde este glasul bucuriei și al laudei.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel fără de început și Dumnezeu, cu îndrăznirea ta cea de Maică, roagă-L cu dinadinsul să așeze pe robul tău unde este dănuirea cea neîncetată a celor ce se veselesc și te laudă pe tine, unde sunt luminile cele veșnice și dulcele glas al celor ce prăznuiesc, Născătoare de Dumnezeu.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte iar preotul Rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor... și exclamația: Că Tu ești învierea... (pag. 156)

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit. Aliluia.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Cristoase...

Și îndată Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, întru împărăția Ta când vei veni.
Fericți cei săraci cu Spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor.
Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pomenește-ne și pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul, întru împărăția cerurilor.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Toți cei ce se tem de Dumnezeu, acolo se vor veseli de El, întru împărăția cerurilor.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Pe cel ce întru pustnicie Ți-a slujit Ție Cristoase, și dreptei credințe pe pământ, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pe acesta care întru credință și întru nădejde, cu cuviință dumnezeiască și cu dragoste, a viețuit pe pământ, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Odihnește pe robul Tău, Dumnezeule, cu Sfinții, ca un bun, întru împărăția cerurilor.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe cel ce a lăsat lumea, și în viață cinstită a viețuit cu dreaptă credință, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Mărire...

Credincioșii ținând cu credință o stăpânire dumnezeiască, în trei fețe să o mărim cu dreaptă cuviință.

Și acum..., a Născătoarei:

Toți te fericesc pe tine, Curată, că fără de sămânță ai născut cu trup pe Dumnezeu, Împăratul cerurilor.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Urmează Apostolul și Evanghelia de la înmormântarea mirenilor (pag. 177) După aceea se rostește ectenia pentru morți iar protosul zice **Rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... și exclamația: Că tu ești învierea și viața... apoi se face sărutarea și se cântă acestea:**

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenția sa și de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Toate măduarele trupului se arată acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se așează, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți deci să cădem la Cristos cu lacrimi.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface;

pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart, lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului ca să-i dea odihnă în veci.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei, glasul al 6-lea:**

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui ne-
apus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu
cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum,
unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor
dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești
cu totul fără prihană.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Scăpând din marea cea pururea tulburată a lumii, a alergat la limanul
Tău acesta care s-a mutat întru credință. Ci, întru liniștea Ta și întru desfă-
tarea cea pururea viețuitoare cu Sfinții, îndreptează-l, Cristoase, fă odihnă
sufletului robului Tău.

Glasul al 4-lea:

Astăzi s-a plinit glasul cel de-a pururea lăudat al dumnezeiescului
David, care zice: "Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va
înflori". Că acela pe care cu puțin mai înainte l-am văzut viu și grăind,
iată, zace de față mort, nemișcat, fără suflare; a ieșit și s-a dus din acestea
de aici, acolo unde este plata pentru fapte, acolo unde este bucuria tuturor
Sfinților; cu care odihnește pe acesta care a răposat, Dumnezeuule, ca un
milostiv și iubitor de oameni.

Glasul al 8-lea:

Atoțiitorule, Doamne, sufletul robului Tău odihnește-l în locașurile
dreptilor, unde lumina Ta strălucește tuturor celor vrednici, Unule mult-mi-
lostive.

Alta, același glas:

Am părăsit rudenia mea și am lăsat cealaltă viață a mea, și la Tine am
scăpat; Doamne, mântuiește-mă.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, împacă viața noastră, a celor ce strigăm Ție: Dătătorule de viață, Doamne, mărire Ție.

Și îndată după sărutare, se zic troparele acestea: Cu sufletele drepților... Întru odihna Ta... Mărire... Tu ești Dumnezeu... Și acum... Una curată... apoi ectenia pentru morți iar preotul Rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor... cu exclamațiunea: Că tu ești învierea și viața... și dezlegarea.

Apoi luând patul cu trupul, mergând la mormânt se cântă stihirile lui Ioan Damaschin care s-au pus la înmormântarea mirenilor: Care desfătare lumească... și celelalte (pag. 174). Și până la mormânt, este pus trupul jos de trei ori, când se rostește ectenia întreită pentru morți și Rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor.... Ajungând la groapă se așează trupul în groapă. Apoi preotul, luând țărână cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui... și varsă în groapă cenușa din cădelniță, zicând troparul acesta:

Cu semnul Crucii Tale, Iubitorule de oameni, moartea s-a omorât, iadul s-a prădat, și cei morți de demult sculându-se au adus Ție laudă. Pentru aceasta strigăm Ție, Cristoase Dumnezeule: pe acesta care s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să mărim Dumnezeirea Ta.

Și după obicei se astupă groapa, zicând troparele acestea, glasul al 8-lea:

Pământule, deschide-te și primește pe cel mai înainte zidit din tine cu mâna lui Dumnezeu; care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Că ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui ca unul ce este al tău.

Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sunt Învierea și cu fapta ai plinit cuvântul chemând din iad pe Lazăr, așa și pe robul Tău, ne rugăm Ție Mântuitorule, cu dreptii odihnește-l, ca un singur milostiv și iubitor de oameni.

Frații mei cei sufletești și împreună-nevoitori, nu mă uitați pe mine când vă rugați către Domnul; ci, văzând mormântul meu, aduceți-vă aminte de dragostea mea, și rugați pe Cristos ca să așeze sufletul meu cu dreptii.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice Rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor... și exclamația: Că tu ești învierea și viața.... Apoi:

Mărire... Și acum..., și dezlegarea.

Iar toți câți sunt la înmormântare fac 12 metanii mici pentru fratele adormit zicând: Odihnește, Doamne, sufletul robului Tău (N). Și apoi merg cu toții în chiliile lor.

RÂNDUIALA înmormântării la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată

Știut să fie că, de va deceda vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămâna Luminată până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Cristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește să ținem.

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care zace trupul celui adormit, își pune epitrahilul și felonul și, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea: Cristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Învie Dumnezeu, risipindu-se dușmanii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreții cântă după fiecare stih: Cristos a înviat din morți...

Stih 2: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Stih 3: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Mărire..., Cristos a înviat..., Și acum...,

Cristos a înviat...

După cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... (caută-le la pag. 156). Și după exclamație citește îndată:

Învierea lui Cristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Cristoase, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o mărim; că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei Învierii lui Cristos! Că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea Lui; că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoții cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântând Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea până ajung la biserică. Iar după ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cădește după obicei, începând Canonul de la început.

Cântarea 1, glasul 1. Irmosul:

Ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Cristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Cristos strălucind cu neapropiată lumină a Învierii. Și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Cristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi ectenia mică cu exclamația:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția, puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a. Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Cristos, întru care

ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Cristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Cristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuși împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice Rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... și exclamația: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și propovăduiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a. Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Cristos, ca Cel atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pânțele fecioresc, fost-a Cristos; iar ca om, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost, Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinare; și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Cristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curăţitoare; și iarăși, din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuie, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Cristos, ca Cel atotputernic.

Ectenia mică cu exclamația: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a. Irmosul:

Să mâneacă cu mânecare adâncă și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Cristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținută în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Cristoase, cu picioare sprintene, laudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Cristos, Care a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare.

Ectenia mică cu exclamația: Că s-a sfințit și s-a preamărit...

Cântarea a 6-a. Irmosul:

Pogorātu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Cristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecețile întregi, Cristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai sculat pe Adam împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Ectenia mică cu exclamația: Că tu ești împăratul păcii ...

Apoi Condacul

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii vom merge, făcând tânguire de îngropare

cântarea: Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău...

Iar în loc de Sfinte Dumnezeule... **se cântă:** Câți în Cristos v-ați botezat, în Cristos v-ați îmbrăcat. **(de trei ori)**

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar de nu se va afla Apostolul, se citește cel de la înmormântarea cea de obște. Apoi se cântă: Aliluia, glasul al 8-lea, și se citește Evanghelia întâi a învierii:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:
(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Isus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se Isus, le-a vorbit lor zicând: **Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.**

După aceea se cântă:

Învierea lui Cristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale, ne închinăm, Cristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o mărim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Cristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Și stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă **(de trei ori).**

Cântarea a 7-a. Irmosul:

Cel ce a mântuit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preamărit.

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină, ucenicilor Tăi, Cristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice; și, săltând, laudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preamărit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și mult prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică cu exclamația: Fie stăpânirea Împărăției binecuvântată ...

Cântarea a 8-a. Irmosul:

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, a praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor este, în care binecuvântăm pe Cristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Cristos, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Cristos în veci.

Părinte atotțiitorule și Cuvântule și Spiritule, Fire ceea ce ești una în trei Ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia mică cu exclamația: Că s-a binecuvântat numele tău ...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de dar: curată Fecioară, bucură-te și

iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul: Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că mărirea Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură Sioane, iar tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pătimit de bunăvoie și a fost îngropat și a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

O dumnezeiescul, o iubitul, o preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat până la sfârșitul veacului, Cristoase; pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, să ne bucurăm.

Stih: Cristos, Paștile cele noi Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

Irmosul:

O, Paștile cele mari și preasfințite, Cristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică cu exclamația: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești ...

Luminătoarea:

Cu trupul adormind, ca un muritor, împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire (**de trei ori**).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Stih: *Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.*

Adunarea îngerească s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând și împreună cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenicelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis purtătoarelor de mir: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineață, purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către dânselle a grăit, zicând: pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți. Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Mărire..., **a Treimii:**

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Spiritului celui Sfânt, Sfintei Treimi într-o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași; Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, mărire Ție, Dumnezeule.

Și după Binecuvântările Învierii îndată se cântă stihirile Paștilor, același glas:

Stih: *Înviază Dumnezeu risipindu-se dușmanii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.*

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Cristos-Mântuitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: *Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.*

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Pri-mește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Cristos; veseleşte-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe împăratul-Cristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Purtătoarele de mir femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela, grăind către dânsese, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nestricăcios ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele prea-cinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, mântuirea de întristare! Că astăzi, din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Cristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Mărire... Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Cristos a înviat... **(de 3 ori).**

Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... (pag. 156) și rugăciunea de iertare cu celelalte cântări și rânduiele (caută-le la pag. 178). După aceea se face Dezlegarea: Cristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul Dumnezeu nostru...

În veci pomenirea lui!

RÂNDUIALA

Parastasului sau a Panehidei mari

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (pag. 157) și sfârșitul lui: Mărire..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Și îndată ectenia pentru morți. Și după exclamația: Că Tu ești învierea și viața..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea.

Apoi se zic aceste stihuri:

Stih 1: Fericiți pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătați se vor așeza și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru.

Mărire... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Apoi diaconul rostește ectenia:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Cristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul sufletelor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, însuși, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Exclamația:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Cristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și Troparul:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l așează pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșelile lui cele de voie și cele fără de voie, și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Mărire... Și acum... **al Născătoarei:**

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii, Cristoase Dumnezeule, și printr-înșa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pag. 49) și Canonul

După Cântarea a III-a, ectenia pentru morți. Și după exclamație, sedea, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne așezăm, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Cristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mu-

tat de la noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuiește.

După Cântarea a VI-a ectenia pentru morți. Apoi, Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit. Aliluia.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Cristoase...

Apoi, după Cântarea a IX-a:

Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., **troparele:** Cu sufletele dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Mărire... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și preanevinovată, Fecioară... (**caută-le la pag. 155**).

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul Rugăciunea: Dumnezeu sufletelor... și exclamația: Că Tu ești învierea, viața...

După aceea preotul: Înțelepciune.

Cântăreții: Ceea ce ești mai cinstită...

Preotul: Mărire Ție, Cristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Cântăreții: Mărire... Și acum..., Doamne îndură-te spre noi (**de 3 ori**), Părinte binecuvântează...

Și dezlegarea: Cel ce a înviat din morți...

Și după dezlegare, preotul zice: În veci pomenirea lui!

RÂNDUIALA

ce se face în Sâmbăta lui Lazăr pentru pomenirea morților

S-a obișnuit, în părțile noastre și în foarte multe locuri ca în Sâmbăta lui Lazăr, credincioșii să iasă la cimitire, ca să se roage pentru sufletele celor adormiți.

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 3 ori).

Începem: Cu sufletele dreptilor... și celelalte. Ectenia morților cu rugăciune și exclamație.

Apoi troparele morților:

Bine ești cuvântat Doamne ... Ceata sfinților... și celelalte.

Ectenia morților, fără rugăciune și cu exclamație.

Troparele:

Odihnește, Mântuitorul nostru,...

Mărire... Și acum... **al Născătoarei:**

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii,...

Ectenia pentru morți. Cu exclamația. Apoi:

Cu adevărat deșertăciune ....

Mărire... Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ...

Ectenia pentru morți. Apoi, Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, ...

Icos: Tu singur ești fără de moarte, ...

Și celelalte și rugăciune și exclamația: Că Tu ești învierea, viața...

Apostolul și Evanghelia de la Rânduiala Înmormântării Mirenilor. Se face apoi ridicarea parastasului și dezlegarea obișnuită la morți.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii crucii ce se așează la mormânt

Preotul, îmbrăcat în patrafir și felon, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...,

Apoi se cântă troparul crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne pe poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Mărire... Și acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Cristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice Rugăciunea: Dumnezeuul sufletelor.... Și exclamația: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi preotul citește această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul mării, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preaînchipuit, prin pomul vieții cel din mijlocul Raiului, de viață făcătoare Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, și cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credință, nădejde tare de mântuire și dătătoare de viață; pentru aceea și noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărțășit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire și mulțumire mării Tale, cu smerită închinare Te rugăm: Tri-

mite harul Preasfântului Tău Spirit, și, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care odihnește aici, binecuvântează-o și o sfințește pe ea ca să fie pentru cei dreptcredincioși ajutor, întărire în credință, sprijin în nădejde, biruință în ispite, sporire în toate virtuțile, semn puternic și înfricoșător împotriva tuturor dușmanilor văzuți și nevăzuți, alungare și îndepărtare a tuturor uneltirilor și ispitelor diavolești; iar toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire și bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Și după cum prin Cruce ai mântuit lumea de osânda păcatului, așa și pe robii Tăi, care au făcut cu credință această cruce și au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiții robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, și le dăruiește toate darurile tale cele pământești și cerești, învățând totdeauna la bine pe toți cei binecredincioși și îndrumându-i spre dobândirea cununilor cerești.

Că Tu ești izvorul sfințeniei și dătătorul bogat al darurilor și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, stropind crucea de trei ori cu apă sfințită, zice:

Se sfințește crucea aceasta cu harul Sfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Fiului și al Sfântului Spirit.

După aceea preotul face dezlegarea: Cel ce pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii și morții S-a dat și a înviat a treia zi din morți, Cristos, Adevăratul nostru Dumnezeu... **Și după dezlegare, preotul zice:** În veci pomenirea lui!

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem și pe sine cu jurământ s-au legat

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Spirit Sfânt, căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și căroră le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpâne, prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta să ierte păcatele pe pământ și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci și acum Te rugăm pentru fratele nostru **(N)**, care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce știi neputința omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; slobozește și pe robul Tău **(N)** din legătura păcatelor lui.

Că s-a preamărit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

de dezlegare a blestemului

Îndurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Care pentru îndurările Tale ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelilor cel asupra noastră și să dezlege legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare, Tu, Stăpâne, și pe robul Tău (N) eliberează-l cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea și în tot locul, cu îndrăznire către mărirea Ta, și cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor ce sunt în dușmănie

Domnului să ne rugăm.

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și Dătătorul bunătăților, Care ai stricat peretele cel din mijloc al dușmăniei și ai dat pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează întru ei frica Ta și dragostea unuia spre altul o întărește; stinge toată dușmănia; îndepărtează dintre ei toate îndemnurile spre dezbinare.

Că Tu ești pacea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLIFTELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol și pentru toată neputința

(1) Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc și lucrătorul puterilor celor fără de trup, meșterul celor cerești și al celor pământești, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme și se cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul oarecând și s-a lepădat de slujba sa prin neascultare, și pe îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului.

Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se mărește preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2) Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivrării și urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloî, Dumnezeul cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (**N**). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Isus Cristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care mai înainte de veci în chip de negrăit

și fără patimă S-a născut dintr-Însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici și turnul fărădelegilor l-a sfărâmat și pământul Sodomei și al Gomorei în foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărțit și pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea împotrivoitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătății, sub valuri de veci a înecat-o.

Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinarea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu, cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și când pogorârea Sfântului Spirit a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat vântul și a liniștit viorul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănila leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotțiitorul, Care a în-suflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu insuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință.

Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățarie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca

fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfâșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineața, sau la amiază, sau la miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuț, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților.

Că mare este frica de Dumnezeu și mare este mărirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3) Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul măritelor domnii, Dumnezeul sfinților, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și prin Unul-Născut Fiul Tău ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată năluca dușmanului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care cu moartea Ta ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu mărirea Ta; Cel ce cu învierea Ta ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfârâmarea noastră și ai vindecat-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci suspinând așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspine negrăite și având poruncă să aștepte vremea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea dușmanului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic?

Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Isus Cristos, și al Sfântului și preaputernicului și de-viață-făcătorului Tău Spirit; izgonește

din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeuule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beția, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, insuflă într-însul Spiritul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele Tău, în numele lui Isus Cristos, crezând în Treimea cea de o ființă și mărturisind-o împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite și cu toată oastea cerească.

Păzește împreună cu dânsul și inimile noastre, că puternic ești, Doamne, și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de-viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLIFTELE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care de obicei se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare

(4) Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care ai mântuit neamul omenească din robia diavolului, mântuiește și pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește necuratelor duhuri și viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul și de la trupul robului Tău (N) și să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață Spiritului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată ispitirea diavolului, să trăiască cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preamărit, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5) Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca fiind miluită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfântă și să fie păzită ca o casă însuflețită a Sfântului Spirit și a dumnezeieștilor și preacuratelor sfințenii. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(6) Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe

Tine. Care ai făcut cerul și pământul, căci de la Tine au ieșit alfa și omega, începutul și sfârșitul. Cel ce ai dat și ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfânt, și cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului care să certe și să izgonească de la ea pe tot vicleanul și necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțiitor și binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7) Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca și sfânta, marea și înfricoșătoarea și nesuferita numire și chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; așijderea și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeu cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoșător, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și necuprins ca Dumnezeu, Împăratul măririi și Stăpânul atotțiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din neființă în ființă și Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și lăudat de nenumeratele cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și mărit de mulțimea cetelor de îngeri și de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoșății heruvimi cei cu ochi mulți și de serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor din pricina Dumnezeirii Lui cea nevăzută și nepătrunsă de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de mărirea cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de

negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască și cu puterea Sa cea singură stăpânitoare te-a aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestricat l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, prin scuirea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cu moartea pe moarte a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ți-nuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat și cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morți, Cristos Dumnezeuul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu mărirea S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul mării. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăși va să vină cu mărirea pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ți-a gătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins și viermele cel neadormit și

întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoșează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei și cel de seară; duhul cel de la miezul nopții, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbi mintea omenească; degrabă plecați de la făptura Ziditorului Cristos, Dumnezeuul nostru, și vă depărtați de la robul lui Dumnezeu (**N**), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simțiri și din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscând pe Stăpânul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfricoșătoareale Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, așezându-se în loc cu verdeață și hrănindu-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor și viața de veci.

Că Aceluia se cuvine toată mărirea, cinstea, închinarea și marea cuviință, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Său Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNI LA NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE la toată neputința

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși vindeci, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (**N**), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de vindecare și de doctorie și-l vindecă pe acesta, ridicându-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbințeala sau frigurile; și de sunt într-însul păcate sau fărădelegi, ușurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Cristos Isus Domnul nostru, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care din îndurărilor bunătații Tale Te pleci spre rugăciunile noastre ale pă-

cătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă ocârmuiești viața noastră și în tot chipul dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești îndelung-Răbdător și mult-Milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bunătate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci mai vârtos ca să o aduci la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o prin slăbiciunea minții și prin sfatul dușmanului, vrând iarăși a ne ridica și în tot chipul purtând grijă să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuți, Stăpâne atotțiitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșelile noastre; dar știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea și prea-multa Ta bunătate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, ridicăm mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Cristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnci ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a vicleșugului în care am trăit.

Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Știm bunătatea Ta, deși suntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Înfricoșător ești Tu, și cine îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine va cuprinde munții, și cine va sta împotriva brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea

ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a vindeca; și orice vei vrea Tu este lucru desăvârșit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greșit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de necinste ne-am umplut.

Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; ai milă, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împruținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, și iubirea Ta de oameni neajunsă, și bogăția bunătății Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, împlânzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărtează-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de această primejdie cumplită, păzindu-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i cu mâna Ta cea atotputernică nesupărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea mâniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, mântuiește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosințele sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul milei și adâncul de nepătruns al milostivirii și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

celor șapte tineri pentru bolnavul care nu poate dormi

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, țărână luând din pământ, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Isuse Cristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, arată-Te la robul Tău (N) și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfințele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri și dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton, și de toți preacuvioșii părinți; de sfinții și vindecătorii fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Talaleu și Trifon și de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârșim și de toți sfinții Tăi. Și dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire și de viață, tărie sufletului și trupului. Și precum oarecând ai cercetat pe măriții șapte tineri, și i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani și ca niște prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda și mărirea iubirii Tale de oameni și

spre arătarea și adevărarea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; Însuși dar, Iubitorule de oameni împărate, vino și acum cu pogorârea Sfântului Tău Spirit, și cercetează pe robul Tău (N), și-i dăruiește sănătate, tărie și bună virtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție mărire și mulțumire și închinare înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA care se citește bolnavului cu sfânta lance

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te spre noi **(de 12 ori)**, Mărire... Și acum..., Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori) și**

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te!

Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;

Să se întoarcă înapoi și să se rușineze
cei ce-mi voiesc mie rele.

Să se întoarcă îndată rușinați
cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!»

Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine,
Dumnezeule, și să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Mărit să fie Domnul!»

Iar eu sărac sunt și sărman,

Dumnezeule, ajută-mă!

Ajutorul meu și Mântuitorul meu Tu ești,

Doamne, nu întârzia.

Și aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Cristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea dușmanului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuși, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, mărire Ție.

Mărire...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o, Cristoase al meu, din blestem ai eliberat pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor. **Și dezlegarea**

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNE

la începerea temeliei casei

Mai înainte se face sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care cu puterea tăriei Tale voiește să ridice casă pentru locuință și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalțe până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea casei noi, în care urmează a locui cineva
pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, face sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas și untdelemn în alt vas.

Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., (se cântă pe glasul al 6-lea) Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția...**, Doamne

miluiește (de 12 ori), Mărire... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul».

Că El te va mântui din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.

Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.

Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.

Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur.

«Că spre Mine a nădăjduit și-l voi mântui pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări.

Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Cristoase, cu intrarea Ta, așa și acum cu intrarea sfinților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvântează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află

așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm și citește în auzul tuturor această rugăciune:

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, Însuși și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici și aduc Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dâșii și casa aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită și dăruindu-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; **C**ă Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Cântăreții: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Cântăreții: Ție Doamne.

Preotul citește în taină această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacob și casa lui Putifar cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar prin aducerea în ea a chivotului Legii, și în zilele venirii Tale în trup, Cristoase Dumnezeuul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, însuși binecuvântează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvântează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. **C**ă Ție se

cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Apoi citește asupra untdelemnului această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului slujitorului Tău, și trimite harul Preasfântului Tău Spirit peste untdelemnul acesta și îl sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a bântuieiilor diavolești. **C**ă Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvântează casa aceasta, cu ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvântează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și pe cei ce voiesc cu cucernicie să locuiască în ea păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea, și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un îndurat miluiește-i după mare mila Ta.

Acum, dacă voiește, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit și zicând:

Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

În vremea aceea trecea Isus prin Ierihon, și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Isus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit în locul acela, Isus, privind în sus, a zis către el: Zah-ee coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Isus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Mărire Ție, Doamne... Și îndată citesc:

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne.

Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană.

Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât.

Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat.

Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine.

Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptățit nu va sta înaintea ochilor mei.

În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voiește, preotul tămâiază toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robilor Său (N) și asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu cucernicie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Cristos; să-i păzească de foamete, de cutremur, de potop, de foc, și de venirea celor de alt neam asupra-le; și să le dăruiască sănătate și să-i întărească cu zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și te îndură spre noi.

Auzi-ne, Doamne, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe, și milostive fii pentru păcatele noastre, și te îndură spre noi.

Că Dumnezeu milostiv și iubitor de oameni ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se face obișnuita dezlegare a zilei.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea căminului familial

Preotul face sfințirea apei. După sfințire zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, cel ce ai prefăcut în rouă cuptorul cel ars de șapte ori și văpaia din Babilon, și i-ai păzit sănătoși pe sfinții trei tineri Ananie, Azarie și Misaiel, cei aruncați într-însul de către Nabuconodosor împăratul: Însuți, pentru mare mila Ta, binecuvântează căminul acesta și binecuvântează lucrul mâinilor robilor tăi, și le povățuiește întru bună lucrarea Ta și le îndreptează după mulțimea milelor Tale. Pentru rugăciunile Preasfintei Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioare Maria, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu mijlocirea mai marilor povățuitori Mihail și Gavril, și ale tuturor cereștilor Puteri celor fără de trup, ale cinstului mărit proroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli, ale sfântului sfințit Mucenic Ciprian, ale celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Mirei Lichiei făcătorul de minuni și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești cel ce binecuvântezi și cel ce sfințești toate, Cristoase Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă Rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacob și casa lui Putifar cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar prin aducerea în ea a chivotului Legii, și în zilele venirii Tale în trup, Cristoase Dumnezeul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu,

Însuși binecuvântează și căminul aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvântează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi zicem:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea și pentru iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să se binecuvânteze și să se plinească lucrurile mâinilor celor ce vor osteni în căminul acesta: rugămu-ne Ție, Doamne, auzi-ne și te îndură spre noi.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe și milostiv fii pentru păcatele noastre, și te îndură spre noi.

Că Dumnezeu milostiv și iubitor de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește cu apă sfințită căminul și pe cei ce sunt acolo.

Apoi face dezlegarea.

RÂNDUIALA

**ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați
de duhuri necurate**

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori).** Mărire... **Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii: Psalmul 142:** Doamne, auzi rugăciunea mea... **(vezi pagina 129) Psalmul 22:** Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... **(vezi pagina 199) Psalmul 26:** Domnul este luminarea mea... **Psalmul 50:** Miluiește-mă Dumnezeule... **(vezi pagina 49)**

Apoi:

Întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, în vremea vieții mele nu mă părăsi, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci primește rugăciunea mea.

După aceea preotul zice:

Cu mila și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și începem acest:

Canon

de rugăciune către Domnul nostru Isus Cristos, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, către puterile cele fără de trup, către Sfinții Apostoli și către toți sfinții.

Cântarea 1, glasul al 2-lea. Imnosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Cristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care «l-a scos din robia egiptenilor, căci cu mărire S-a preamărit».

Făcătorul și Mântuitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă mântuiește de această nevoie, strigă Ție robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce însuți știi neputința noastră, de acest necaz de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Mărire...

Cetele îngerești ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să mântuiască de această nevoie prea grea, pe robul Său.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, mântuiește pe robul tău cu rugăciunile tale, stăpână.

Cântarea a 3-a: Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai scăpat de pizmuirea lui Esau, așa mântuiește și pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz și întristare: nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește, ca un îndurat.

Mărire...

Tu, Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinților Tăi, slobozește pe robul Tău.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, să mântuiască din nevoi pe robul tău.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre și să ușureze, să miluiască pe robul Său și să arate peste dânsul mila Sa cea mare; să întoarcă toată mânia ce este pornită cu dreptate asupra lui și să-i ierte mulțimea greșelile; să-l mântuiască pe dânsul de toată bântuiala și pedeapsa, silnicia și chinuirea vicleanului diavol; să depărteze de la dânsul toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrabă să-i dea sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa și să-l miluiască pe el și pe noi; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și te îndură spre noi.

Auzi-ne pe noi Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fi nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și te îndură spre noi.

Cu glas înalt: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Sedea, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, vino degrabă și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a. Irmosul:

Ai venit din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru «aceasta strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne».

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, și de marea necazurilor acum este înviforat, la limanul cel prea lin, îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Cristoase, s-au înmulțit și limba și-au ascuțit ca o sabie cu două tăișuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, și din nedreaptă moarte mântuiește pe robul Tău.

Mărire...

Arhanghelilor, stăpâniilor, puterilor și îngerilor, Apostolilor, mucenicilor, cuvioșilor, proorocilor și dreptilor, rugați-vă toți pentru aceasta ce se chinuiește acum în prea mare necaz.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești prealăudată, oamenilor gata ajutoare, potolește valurile cele furioase ale ispitelor și pe robul tău ce aleargă sub acoperământul tău vindecă-l, stăpână.

Cântarea a 5-a. Irmosul:

Făcătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, căci «afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cel ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne plinește degrabă și rugăciunea mea, Cel ce ești singur bun, și mântuiește pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru, corifeul învățăcelilor, l-ai scos oarecând din temniță, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, mântuiește, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuiește.

Mărire...

Oștile îngerești și adunarea Apostolilor și al proorocilor, al preamărilor mucenici și al cuvioșilor, împreună faceți rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica lui Cristos-Dumnezeu, grăbește de mântuiește pe credinciosul robul tău de această cumplită și rea nevoie ce a venit acum asupra-i, ca să te mărească cu inima și cu gura.

Cântarea a 6-a. Irmos:

De adâncul greșelile fiind înconjurat, chem adâncul cel de «nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeul meu, din stricăciune «scoate-mă».

Cel ce de demult ai mântuit din pântecelul chitului pe proorocul Tău, Stăpâne, Doamne, mântuiește și pe robul Tău, ca în credință și cu dragoste să Te mărească pe Tine.

Precum ai mântuit pe Daniel de lei, Cristoase, mântuiește-mă acum și pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliți și din stricăciune și din moarte mă scoate.

Mărire...

Mântuiește pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinților îngeri, ale proorocilor și ale mucenicilor, și pentru cererile preaînțelepților Tăi ucenici.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat și de nepricepere cuprins, ci ca totdeauna mântuiește pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru mântuirea și slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia și bântuiala diavolului și de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și păzește pe robul Tău și pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenește-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condacul, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul su-

fletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a. Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira și, «aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii îngerul, au «cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri». Precum de demult pe cei trei tineri din cupertorul cel cu foc i-ai mântuit, Te rugăm, Îndurate, mântuiește ca un bun și pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupra-i și de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te măresc pe Tine.

Cel ce Însuși știi neputința omenească, Cristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, mântuiește de această nevoie de acum și pe robul Tău care cântă: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire...

Mulțimea îngerilor, a Apostolilor, a proorocilor, a dumnezeieștilor mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor, rugați pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul celor credincioși, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părțile, cuprins de nepricepere și în nevoie aflându-se, care aleargă către tine în nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a. Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în răcoreală o a prefăcut, ca pe «Domnul lăudați-L toate fapăturile și-L preaînălțați întru toți vecii».

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel și ale lui Sila și din legături pe dânșii i-ai mântuit, și glasurile noastre, ale nevrednicilor celor ce strigăm,

auzi-le acum, Milostive, și mântuiește pe robul Tău de stricăciune și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine, robul Tău, Cristoase, că sunt în necaz; degrabă mă auzi, Mântuitorule, și mă mântuiește de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Mărire...

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor și ale sfinților prooroci, ale preacuvioșilor și ale tuturor dreptilor, mântuiește pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Și acum..., a Născătoarei:

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor înviforați în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii și alergă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a. Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe «Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mâncării, și din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi credincioșii, cu un gând în cântări să-L mărim».

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, și furtuna cea mare și cumplită, schimbă-le, Stăpâne, și întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca în credință și cu dragoste neîncetată să Te mărească pe Tine.

Mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obișnuită mântuiește-mă și mă scapă, Cristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Mărire...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pentru ca să mă osândești la foc; nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Te roagă pe Tine, Cristoase, Fecioara care Te-a născut, mulțimea îngerilor și adu-

narea mucenicilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup și cu sfinții îngeri, cu Apostolii, cu proorocii, cu mucenicii și cu toți sfinții, roagă pe Preabunul Dumnezeu, să mântuiască de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția... și troparele:**

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână și Maica Mântuitorului, primește rugăciunea nevrednicilor tăi robi; mijlocește către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, și fii nouă mijlocitoare.

Preotul pomenește la ectenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule. **Apoi ia untdelemn din candelă și unge pe cel bolnav, zicând această rugăciune:**

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Isus Cristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, vindecă pe robul Tău acesta **(N)** de boala trupească și sufletească ce l-a cuprins și-i dă viață prin harul Cristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstului, măritului, proorocului înaintemergătorului Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și vindecătorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anicet, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul vindecărilor, Dumnezeuule, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhurile rele

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia; Tu cel mare și înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pământul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât și stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui și nu răsare ascunzându-se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Căruia mânie topește stăpâniile și puterile, și din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborât și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins și cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce și-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește și împrăștie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra dușmanilor noștri cei nevăzuți, iar credincioșilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi

și peste scorpii și peste toată puterea dușmanului, însuși, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, mântuindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine ești. Căci Tu ești, Dumnezeuule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăția veșnică.

Că a Ta, a Unuia, este împărăția și puterea și mărirea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face când a căzut ceva spurcat în fântână

Se cuvine mai întâi să se scoată din fântână toată apa, dimpreună cu tot mîlul și necurățiile; apoi preotul, aprinzând lumânări și luând cădelnița, cădește fântâna împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului. Și, stînd cu fața către răsărit, se roagă zicînd:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată spurcăciunea și necurăția și prefaci și sfințești toate, însuși și acum, Stăpâne, vino în acest ceas prin chipul Crucii Tale și curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea și, venind în ajutorul nedesăvârșitei noastre minți și neputinței gândurilor, să nu ne osândești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinarea trupului și a sufletului,

și sfințește apa aceasta cu Spiritul Tău cel Sfânt. **C**ă Tu ești sfințirea noastră, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești, și apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceață pentru popor, și apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Spiritul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. **C**ă Tu ești Dumnezeuul nostru, Care binecuvântezi și sfințești toate și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la începutul săpatului fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuți și acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă

limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămatoare la băut, pentru ca și întru aceasta să mărim preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE după terminarea fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chi-vernisești viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești, și apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceață pentru popor, și apele cele vătămatoare din vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuși Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Spiritul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. **C**ă Tu ești Dumnezeu nostru, Care binecuvântezi și sfințești toate și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face după obicei întâi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice

Psalmul 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Că s-a înălțat mărirea Ta mai presus de ceruri.

Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru dușmanii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător.

Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:

Ce este omul că-Ți amintești de el?

Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el?

L-ai micșorat pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el.

L-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui:

oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului;

păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: precum; ai binecuvântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvântează și animalele robului Tău acestuia (N), înmulțește-le, întărește-le și le fă pe ele întru mii; mântuiește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala dușmanului, de suflarea aerului cel neprielnic și de toată boala molipsitoare. Apără-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele toată boala și toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei,

care vin din lucrarea diavolească. **Că** a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește animalele bolnave cu apa cea sfințită, zicând această rugăciune:

Binecuvântează, Doamne, turma aceasta și o păzește pe ea de toată răutatea, de răpirea dușmanilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfânt, și prin stropirea cu această apă sfințită dăruiește-i sănătate. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca,
sau pentru altceva de acest fel

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce întru rânduiala Ta cea după trup ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curați; Care prin vasul Tău cel ales, marele Pavel apostolul, ne-ai învățat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, însuți și acum, Stăpâne, milostivește-Te spre neputința noastră; binecuvântează grâul acesta cu darul Tău și cu iubirea de oameni, prin binecuvântarea și prin stropirea acestei ape sfințite întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut în el după meșteșugirea diavolului depărtează-o din gândul robilor Tăi. Și prin nădejdea cea întru Tine și prin adevărarea îndurărilor Tale dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea, și mulțumind sfântului Tău nume să se păzească neosân-

diți. **C**ă Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere sau cu altceva

Se cuvine ca necurăția căzută să fie scoasă îndată și să fie aruncată afară și să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru și pe din afară. Iar preotul, luând cădelnița, cădește pe dinăuntru și pe din afară vasul cel spălat și toarnă în el apă sfințită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul și, cădind, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Sfinte Doamne, Dumnezeuul nostru, Care prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ ai stricat toată necurăția vrăjmașului; Cel ce ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curați; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, și să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți binecuvântează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea acestei ape sfințite. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau jigania ce a căzut în el, după meșteșugirea vicleanului, depărtează-o din gândul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta (sau: vor mânca din acesta) spre veselie; și dă tuturor celor ce vor gusta din el, în sfințenie și în cuget curat să se apropie de preacu-

ratele Tale Taine. Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate și Ție mărire înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el și dă și celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina șederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas și să nu mai guste nimeni din ele.

RUGĂCIUNE la sfințirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, și preotul, după ce toarnă în el apă sfințită în chipul crucii, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ești unul sfânt, sfințește vasul acesta cu venirea Ta cea sfințitoare și-l curățește ca să fie nespurcat spre trebuința robilor Tăi; și ne dă nouă pururea în sfințenie să ne rugăm în sfintele Tale biserici, ca, prin Tine fiind toți păziți, mărire și închinare să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; își pune patrafirul și, stând cu fața spre răsărit și spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

Psalmul 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim.

Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.

Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți.

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este Locașul Tău, minunat întru dreptate.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe.

Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere;

Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei.

Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.

Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta.

Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.

Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate.

Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, am adus înaintea ochilor Tăi semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem în sânurile cele neînsuflețite ale pământului, fără să căutăm spre porunca măririi Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeuul nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată cercetarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. **C**u harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvântează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând apă sfințită, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roadă multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l și-l îmbogățește; brazdele lui umezește-le, rodul înmulțește-l, că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână semințe și aruncă în chipul crucii de trei

ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și așa încep toți a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârșitul slujbei zilei, se duce la ale sale treburi.

RUGĂCIUNE

la arie

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul bunătăților, Care prin îndurarea și bunătatea Ta ai poruncit pământului să facă rod, binecuvântează și înmulțește aria aceasta și roadele robilor Tăi. Uplete cămărilor lor de tot rodul bun, de grâu, de vin și de untdelemn. Păzește-i pe dânșii, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i pe ei, ca să Te cunoască pe Tine și, bineplăcuți făcându-se Ție, să se învrednicească de bunătățile Tale cele veșnice. **C**ă s-a binecuvântat și s-a preamărit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la sădirea viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, Tu ești Vița cea adevărată și Tatăl Tău este lucrătorul. Tu și pe Apostolii Tăi mlădițe

i-ai numit. Tu și pe Israel ca pe o viță, scoțându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Așa și acum, Stăpâne, vino spre vița aceasta, sădește-o, înrădăcineaz-o și pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădește intrările și ieșirile viei cu purtarea Ta de grijă. Ferește-o pe ea și tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheț, de vânturi arzătoare, de furtună și de toată năpădirea dușmanilor văzuți și nevăzuți. Caută și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-și dea la vreme roadele ei, și să ne învrednicim și noi să o culegem și să-Ți aducem rod din ea spre prefacere în Sângele Cristosului Tău. **Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

RUGĂCIUNE la culesul viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Isus Cristos, să se numească Viță; și rodul ei, prin harul Spiritului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuți și acum, Stăpâne, binecuvântează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. **Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor în ziua de 6 august

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a aerului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție, ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sânge al Cristosului Tău cu **C**are ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face la holde, la viii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăți ca: lăcuste, gândaci și altele

După Sfânta Liturghie se aprinde candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustație, sau la icoana hramului ce va fi. Și după Sfânta Liturghie, preotul luând untdelemn din candelă și apă sfințită de la Botezul Domnului, stropește în chipul crucii țarina, sau via, sau grădina, și zice această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce la început ai făcut cerul și pământul, și cerul l-ai împodobit cu mari luminători ca să lumineze pe pământ și ca prin ele să fii mărit, Tu singurul făcător și stăpân al făpturii; iar pământul l-ai înfrumusețat cu verdeață, cu iarbă și cu multe feluri de semințe ce rodesc după felul lor și cu toate florile l-ai împodobit spre frumusețe, și l-ai

binecuvântat, însuși, și acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaș spre agonisita aceasta și o binecuvântează; ferește-o pe ea de toată fermecătura, vraja și de toată răutatea; de ispita vicleană și de uneltirea oamenilor răi. Și-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; și depărtează de la ea toată fiara și sălbăticiunea și viermele, musca, rugina, arșița și vânturile, care aduc stricăciune.

Că s-a sfințit și s-a preamărit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Se citește această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin rânduiala întrupării Tale ai binecuvântat Betleemul și Ghetsimani și oarecând casa lui Iacov, care după binecuvântare s-a numit Israel; Cel ce și casa lui David ai binecuvântat-o, însuși binecuvântează și agonisita aceasta și prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; al sfinților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților mari mucenici: Trifon, Eustație și Iulian, al sfântului **(N)** a cărui pomenire o facem astăzi, și al tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate, Cristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALĂ DE RUGĂCIUNI

la vreme de secetă sau neplouare

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate cerească..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). **Psalmul 64:** Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion... (caută-l la pag. 300). Mărire... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Mărire Ție, Dumnezeule...

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm **până la:** Pentru cei ce călătoresc..., **apoi se adaugă acestea:**

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile și nedreptățile poporului, ci să-și întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, și să nu ne omoare pe noi cu foamea și cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea aerului și pentru ca ploi de bună trebuință, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său și dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre folosul oamenilor și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și ale întregului popor, și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să curețe de moarte sufletele noastre și să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, și precum pe Ilie, oarecând, așa să ne audă și pe noi și să ne miluiască, cu ploaie și cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre și să ne mântuiască pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să ne mântuim..., **Apără,** mântuiește..., **Pe** Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., **exclamația:** Că Ție se cuvine mărirea..., **Strana:** Amin. **Și îndată se cântă:** Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 2-lea, și troparele acestea:**

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruiește pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul și să sature toată vietatea, cu bunăvoința Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi.

Mărire...

Făcător și ziditor a toate și dătător de bunătăți știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul Te rugăm: îndură-Te, Milostive, și iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, și de mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră mântuiește pe robii Tăi, dând, ca un bun și mult-Milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci aleargă ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 49).

Canonul de rugăciune către Domnul Isus Cristos, la vreme de secetă

Cântarea 1, glasul al 2-lea. Imnosul:

«Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Cristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care l-a liberat din robia egipte-

nilor, căci cu mărire S-a preamărit».

Stih: Mult-Milostive Doamne auzi-ne pe noi păcătoșii, rugămu-ne Ție.

Primește, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un Iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre și întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, și trimite din cer ploaie pământului, ca un Iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Veniți, popoare, să plângem toți înaintea Dumnezeului tuturor, cu umilință strigând: treci, Iubitorule de oameni, greșelile noastre, și trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un mult-Milostiv.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoare:**

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm și cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a. Irmosul:

«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în inimile noastre, ale celor care Te lăudăm pe Tine».

Doamne, Care ții toate făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și iertător, ca Cel ce ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste tot pământul.

Bogăția, care ne-ai dat nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Cel ce ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploaie binefăcătoare pe fața pământului.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoare:**

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bine primită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Cântarea a 4-a. Imnosul:

«Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit și m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preamăresc marea Ta pogorâre către mine, mult-Milostive».

Caută din înălțime Bunule, spre noi care am păcătit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile, Iubitorule de oameni.

A venit peste noi păcătoșii urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: să nu ne cerți pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, Iubitorule de oameni.

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruiește-ne nouă ploaie prielnică, trimițând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature prin bunătatea Ta, Iubitorule de oameni.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea cu credință te rugăm pe tine, ca ceea ce ai îndrăznire: roagă-L pentru noi toți să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea a 5-a. Imnosul:

«Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, îmblânzit fiind, auzi-ne pe noi toți care Te rugăm neîncetat și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră și trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Sfinților doisprezece Apostoli și purtătorilor de biruință mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim mântuiți de toată nevoia, mânia și întristarea.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuiește cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a. Irmosul:

«De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă».

Mulțimea mucenicilor, ca cei ce aveți îndrăznire multă către Domnul, rugați-vă să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile ucenicilor Tăi, ușurează, lasă greșelile noastre, întoarce de la noi mânia, și dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzește-ne ca un bun și iubitor de oameni, și dăruiește pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Te rugăm, preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi robii tăi, să se îndure de noi și să ne mântuiască de toată urgia, și pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a. Irmosul:

«Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira, și aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dâșii îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzește-ne, iartă-ne ca un bun și iubitor de oameni, și ne mântuiește de dreapta mânie de acum, și dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase care s-a căit l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului, și l-ai mântuit din nevoia cea aducătoare de moarte,

Milostive, îndură-Te și ne dă nouă milele Tale și ne păzește de foamete și de cutremur și de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Milostivește-Te acum spre noi, ca un bun și milostiv, că am greșit și fărădelege am făcut și nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule de oameni: să nu pedepsești cu urgia ta clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine toți muritorii te știm scăpare, întărire și armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm noi robii tăi: mântuiește poporul și cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur și de toată nevoia, și trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a. Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în rouă o a prefăcut, ca pe Domnul, lăudați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ, și din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor și cu proorocii și cu mucenicii, cu adunările arhierilor și cu mulțimea preacuvioșilor, ca pe Făcătorul tuturor și Domnul, Te rugăm să mântuiești pe cei ce Te laudă pe Tine, și să trimiți din cer ploaie pământului.

Precum ai mântuit, ca un Dumnezeu, pe Iona din chit și din mare și pe Daniel din groapa cu lei, așa și acum, Bunule, auzi-ne pe noi robii Tăi și scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Isus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure și să mântuiască pe poporul cel ce a păcătuit, și care din nou aleargă cu dragoste la tine, și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a. Imnosul:

«Pe Dumnezeu Cuvântul, Care cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mîncării, și din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi credincioșii, cu un gând în cântări să-L mărim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pămîntul cel însetat, arată-Te blînd, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, și dăruiește-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă, și mîntuiește sufletele noastre.

Miluieste, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun, și să nu cerți poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta și ia aminte la rugăciunea noastră, și dăruiește pămîntului Tău pâraie de apă, Doamne.

Mîntuiește de neamuri străine și de toți dușmani cetatea Ta și pe tot poporul, și ploi roditoare dăruiește, Îndurate, spre îndeostulare de toate roadele, și trimite tuturor mîntuire, Iubitorule de oameni.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoare:**

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup și loviți de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, eliberează-ne din întristările care ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția... și troparele, glasul al 6-lea:** Miluieste-ne pe noi, Doamne... (**caută-le la pag. 13**), după care preotul zice exclamația:

Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru sfinți Te odihnești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Și cântă:** Sfinte Dumnezeule...,

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea

Brazdele pământului adapă-le și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veseli-se-va, răsărind.

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 7-9, 17-18)

Fraților, fiți îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roadă cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată Judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roadă sa.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor sătura.

Stih 2: Se vor îngrășa cele frumoase ale pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei XVI, 1-3; Luca IV, 24-26; Ioan VI, 30-33)

In vremea aceea s-au apropiat de Isus fariseii și saducheii și, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceți: Măine va fi timp frumos, pentru că cerul este roșu; iar dimineața ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu le puteți! Ade-

vărat zic vouă că nici un prooroc nu este bineprimit în patria sa. Și adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Și iarăși au zis către Dânsul iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri au mâncat mană în pustiu, precum este scris: pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Isus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și care dă viață lumii.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., până la: Încă ne rugăm pentru fericirii..., apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ție și cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelora să dea ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție ca unui bun: auzi-ne degrabă și cu milostivire te îndură spre noi.

Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ție, și te îndură spre noi.

Precum sunt ochii slujnicei către mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Ploaie prielnică, îndestulă și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat, și mântuiește toate făpturile și pe noi care ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și gătești ploaie, rouează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te și trimite nouă milele

Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și înmulțește roadele și mântuiește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și te îndură spre noi.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și cărora le trebuie, și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepti și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire, și cu bunătatea Ta înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care întru cele de sus locuiești și spre cele smerite privești, Dumnezeuule, caută cu milostivire spre poporul Tău cel ce Te-a mâhnit și a întârâtat iubirea Ta de oameni, și ca un milostiv și lesne iertător îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale, și cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mâniat pe Tine, Iubitorule de oameni; cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Să nu pomenești fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că blând și milostiv ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu bună îndurarea Ta și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne

rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, să fie mântuite (de ești în mănăstire, zi: sfânt locașul acesta; de ești în oraș, zi: orașul acesta; iar de ești în sat, zi: satul acesta) orașele, satele și toate țările și cei ce cu credință locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte; și milostiv, blând și lesne iertător să fie bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru pentru păcatele noastre. Să întoarcă și să împrăstie toată urgia cea pornită asupra noastră, și să ne mântuiască pe noi de dreapta Sa amenințare. Să ne trimită nouă ploaie pașnică și să verse pe pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare, și să ne miluiască pe noi. Întru pocăință, cu umilință ne rugăm Ție și zicem toți: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe și, milostive, milostiv fii pentru păcatele noastre și, te îndură spre noi.

Apoi arhiereul sau preotul zice: Pace tuturor.

Strana: Și spiritului tău.

Diaconul: Cu umilință și întru pocăință, toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă genunchii și capetele, și însuși arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul pentru dragostea cea către Tine și ai po-

runcit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăși, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind împlânzit de singură îndurarea Ta, dăruiește moștenirii Tale ploaie liniștită. Și trecând cu vederea greșelile noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale și pentru toate celelalte, căci de la Tine așteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața a tot pământul, Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noastre și cerând de la Tine mila cea bogată: deschide stăvilarele cerului; poruncește norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii și roabele Tale, de fii și de fiice și de toate animalele pământului, și fă să crească pâine de mâncare pentru noi și iarbă pentru animale. Primește rugăciunile poporului Tău și să nu lepezi suspinele săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerți cu iușimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea și cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim și afară de Tine pe altul nu știm; de la Tine așteptăm milă bogată. **Că** bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, știm că nevrednici suntem de îndurările Tale și că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta și să-Ți spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cere-rile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din neființă în ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiți, ca niște dușmani ne-am arătat, și poruncile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat, și viață păcătoasă și gând spurcat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm și unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome și prin nedreapta noastră voință. Deci cum să fim vrednici și să ne bucu-răm de binefacerile Tale? Tu ești drept, noi nedrepti; Tu iubești, noi dușmănim; Tu ești îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împăr-tășim de bunătățile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaștem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiit suntem vinovați de moarte. Iată ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică și care ține toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca într-o cli-pă să ne piardă pe noi; iar cât privește gândul și purtarea noas-tră, drept este să fim dați pierzării, preadrepte Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de îndrumarea Ta cea nebi-ruită și de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepă-trunsă și spre îndurarea Ta ce nu ține minte răul, ne apropiem către Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednicii și nemulțumitorii. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărădelegile noastre să ne strivești pe noi în cătușele foa-metei; ci pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moștenirii Tale și umple de apele Tale cele roditoare de viață sâmurile pământului, căci iată acesta stă

Înainte ca o maică cu sânul sec; și precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtășite de umezeală, își veștejește verdeața și aduce stricăciune roadelor lui, și pe noi ne amenință foametea și moartea. Căci arșița din vremea secetei ca o flacără pârjolitoare veștejind semănăturile, prevestește pierzare roadelor lui; dar Tu cu mila Ta cercetează-l pe el, și văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmește, și cu ploaia Ta cea bogată satură pământul și înviază roadele lui, și cu suflări de vânturi mai bune fă-le întregi și pline, și cu bună îndurarea Ta, înmulțește roadele prin care ai hotărât să se țină viața cea trupească; pentru că de nu vei da Tu cu bunăvoința Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roadele sale; ci pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi.

Că Tu ești, Doamne, izvorul milei și Dătătorul bunătăților, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care prin proorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu cădere de ploi ai plouat pe fața pământului, și cu prisosința roadelor ai saturat poporul Tău din belșug, Însuși și acum, fiind îmblânzit de fireasca Ta bunătate, dăruiește pământului ploi liniștite, spre rodirea roadelor de peste an. Căci Tu ești Cel care ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu ești Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu ești Cel care pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis stăvilarele cerului, și fața pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu ești Cel care acoperi cu ape înălțimile lui; Tu ești Cel care ridici norii și le poruncești să dea picături de ploaie; Tu ești Cel

care ridici apa mării și o verși peste fața pământului; Tu ești Cel care ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare și râurile le umpli de ape și adăpi pământul și sature de apă brazdele lui spre înmulțirea frumoaselor lui roade; Tu ești Cel care ai despărțit marea și râul umblat l-ai făcut și apă din piatră ai izvorât și amărăciunea apelor în dulceață o ai prefăcut. Firea apelor știe pe Făcătorul ei, cunoaște pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mâniat asupra noastră, atunci ea ori pornindu-se nemăsurat aduce pieire, ori încetând se oprește și locul ei îl ia seceta și văzduhul ca văpaia se face și roadele pământului se veștejesc și noi în mâinile primejdiei cădem. Și iarăși de Te vede pe Tine, Dumnezeu cel iubitor de oameni, blând și lesne iertător, ploi gătește, și ploi pe pământ se coboară, și văzduhul cu bună răsuflare se face, și pământul, plecându-se poruncii Tale, roade de prisosit răsare din adâncurile lui.

Deci pe Tine, făcătorul și țiitorul tuturor, Te rugăm, zicând: miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Adu-Ți aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputința firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniștea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor și glasul cel rugător al întregului Tău popor, și cercetează pământul și-l adapă cu ploi bogate, pentru că, lipsit de umezeală, amenință roadele sale cu veștejire, iar pe oameni și animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ți-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, și Ți-ai adus aminte și de păsări și de animale și de fiare și de târătoare; și ai adus vânt pe pământ și s-a domolit apa, iar pe Noe și vietățile care erau cu dânsul, ca pe o sămânță le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Și acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninți cu foamete și cu moarte, adu-Ți aminte de poporul care nădăjduiește spre Tine, adu-Ți aminte de păsări, adu-Ți aminte și de animale și de vânt cu rouă ca să înceteze seceta, și fă să crească semințele pământului spre

hrana oamenilor și a animalelor, și iarăși le învrednicește pe toate de purtarea ta de grijă.

Că Tu ești Cel care răsari iarbă animalelor și verdeață spre folosul oamenilor; și Tu ești Cel care scoți pâine din pământ și dai vin și cu untdelemn veselești fețele oamenilor, ca, hrănindu-ne cu îndestulare din bunătățile Tale, în veselia inimii să preamărim bunătatea Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeu nostru, Care cu cuvântul Tău toate din neființă le-ai adus; Cel care ai luat țărână din pământ și ai zidit pe om și cu suflet cuvântător și cu chipul Tău l-ai cinstit pe dânsul, și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; Cel care dai hrană animalelor și puilor de corbi; Care prin marea și mântuitoarea Ta venire în trup ai săturat multe mii, o dată cu șapte, iar altă dată cu cinci pâini, Însuși, într-un tot Bunule Stăpâne, și pe poporul acesta care cheamă preasfânt numele Tău, cu prisosință hrănește-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare și de mari daruri împărțitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată făptura; miluiește-ne pe noi pe toți cu milostivire, căci Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur ești Tatăl nostru al tuturor, și la Tine unul ridicăm ochii, ca cel înțărcat spre maica sa. Preabunule Stăpâne, al Tău este cuvântul: cereți și se va da vouă, căutați și veți afla. Dă, Stăpâne, celor care cer acum, împreună cu hrana cea spirituală, și pe cea trebuitoare trupului, și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Dăruiește pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor și îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputință și în rea pătimire, în friguri și în multe feluri de boli, cercetează-i. Mântuiește, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, și

toate cetăţile şi ţările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie şi de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău celui fără de început şi de o fiinţă şi al Preasfântului şi întocmai cinstit Spiritului Tău; cu rugăciunile şi mijlocirile preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi apostoli, şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciunea a şasea:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeul nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca în chip minunat să preamăreşti firea cea cuvântătoare cu bunătatea şi cu îndurarea Ta cea negrăită, şi ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăinţă se întorc din adâncul păcatului, încât atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale cele dumnezeieşti, să poată cu îndrăznire a Te avea pe Tine Dumnezeu milostiv şi blând, lasă acum toate fărădelegile noastre şi pleacă urechea Ta către noi şi ne auzi pe noi smeriţii şi păcătoşii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înţeleptirea aceluia popor neascultător; după aceea iarăşi printr-însul lucrând cu ştiuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; şi precum odinioară pentru rugăciunile robului Tău Ilie, aşa şi acum pentru aceste fierbinţi rugăciuni ale noastre, treci fărădelegile şi păcatele noastre şi primeşte rugăciunile noastre şi ne auzi pe noi care în ceasul acesta ne rugăm Ție cu căldură, şi dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea şi strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă şi pământul nostru să-şi dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră şi a animalelor celor necuvântătoare.

Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi păcătoşii şi

nevrednicii robii Tăi, și nu trece cu vederea rugăciunile noastre, nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umilința noastră și Te milositivește. Privește din sfânt locașul Tău; vezi suspinele săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor fără răutate; vezi pântecelul maicilor și sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni și pe tineri, ca pe niște încătușați dați în mâinile celor fără de lege, și treci greșelile noastre, cele cu știință și cu neștiință, cele din minte și cele din cuget, și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci și de alte mii de rele pentru păcatele noastre, și la Tine căutăm, ca să se verse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare, și ca să oprești mânia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile și țarinile noastre, și cu sațiu să adapi și să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare, și să oprești pornirea cea nesuferită, care a venit asupra noastră.

Că Tu ești Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face dezlegarea zilei.

RUGĂCIUNE

pentru schimbarea vânturilor

Domnului să ne rugăm.

Bunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut și făcut rob păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit, ca să nu piară cu totul lucrul mâinilor Tale, și i-ai dat lui și poruncile Tale, spre aducere aminte de venirea Ta și de învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, că pentru aceasta Te-ai ostenit și Te-ai nevoit și ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești pentru noi, precum se cuvenea, și ai intrat în corabie și ai umblat pe mare, și valurile cele sălbaticе și iuțimea vânturilor ai înfrânat, și ai suferit a pătimi toate până pe cruce și moarte, ca, prin ceea ce ai pățimit și ai fost ispitit, să ne ajuți nouă celor neputincioși, Însuți și acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputința noastră cu iubirea ta de oameni, milostivește-Te spre noi, cei înviforați atât de mult și împresurați de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată, spre aducere de roadă; aer curat ne dăruiește. Și precum oarecând pe ucenicii Tăi cei învăluți de valuri i-ai scăpat din mare și din furia vânturilor, așa și acum ne scapă și pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Oprește și acum valurile cele sălbaticе ale mării, contenește vânturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și liniște cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și liniște în locul tulburării.

Așa, Doamne, Isuse Cristoase, Dumnezeuul nostru, vezi și caută din sfântul Tău locaș spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea și trimite Spirit drept spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților. Amin.

RÂNDUIALA**la slujba ce se face la vreme de neconținere a ploilor**

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cerească..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... **(de 12 ori)**; Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori)**; **Psalmul 68:** Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu...

Mărire... Și acum..., Aliluia **(de 3 ori)**, Mărire Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca întru mânia îngrozirii Sale să nu ne piardă pe noi, pentru păcatele și fărădelegile noastre, ci să-Și aducă aminte de mila și de îndurările Sale cele din veac și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe și să nu strice, cu mulțimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata și nelămurita vreme a aerului și cu întunecoasa ceață, pământul și pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruțe moștenirea Sa, și să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade și cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură și negura să se risipească și lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și animalele și tot pământul acesta și să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale senin cu bună prefacere și să se înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă și să nu ne pedepsească pe noi după păcatele noastre, ci după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale să-Și arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semințele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruce și să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră și să ne mântuiască pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să ne mântuim noi..., **Apără,** mântuiește, miluiește..., **Pe** Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., **exclamația:** Că Ție se cuvine mărirea..., **Strana:** Amin. **Și îndată cântă:** Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 2-lea, și troparele acestea:**

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greșit, și nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăință, ci ca un bun miluiește și degrabă ne mântuiește de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de Oameni **(de două ori).**

Mărire... Și acum..., **al Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutorătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosință și sprijinire tare; milostivește-te spre poporul cel îngrijorat și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeu să ne mântuiască pe noi de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... **(caută-l la pag. 49) Și îndată:**

Canonul

Cântarea 1, glasul al 6-lea: Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel prin adâncul mării, pe prigonitorul Fa-raon, cufundat văzându-l a strigat: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință.

Stih: Miluiește, Doamne, poporul cel care am greșit.

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostivește-Te, Îndurate, și miluiește-ne, Stăpâne, pe noi care de nenumărate ori am greșit. (de două ori).

Primește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Cristoase Dumnezeule, și ne dăruiește vreme înseninată pentru aducerea de roade pământului.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Grăbește, stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către înduratul tău Fiu și Dumnezeu, ca să dea senin și hrana credincioșilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, precum strigă proorocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare peste noi milele Tale.

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului, îndestulare și mare milă.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, și să nu fie ție urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe pământ și mare milă.

Catavasie:

«Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu osârdie alergăm către Tine, către milostivul și mântuitorul tuturor, Stăpânul, Isus Domnul».

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și te îndură spre noi. **și adaugă:**

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns

pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milostivește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem către Tine și cu smerenie Te rugăm: auzi-ne și te îndură spre noi.

Ca să nu ne înece pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, poporul Tău, ca un bun, încetează vărsarea apelor și ca un atotputernic, poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui și să coboare căldura, cu deadinsul Te rugăm, Împărate preasfinte, auzi-ne și te îndură spre noi.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văzduhului celui întunecat și negurii celei pline de pâclă să se ridice și razele soarelui să strălucească, întru tot milostive Doamne, ca să nu ne sfârșim înainte de vreme, rugămu-ne Ție, degrabă auzi-ne și te îndură spre noi.

Mântuiește-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea și de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre și anii noștri întru suspine, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe și fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă Te rugăm, auzi-ne și te îndură spre noi.

Întru scârbe și necaz fiind noi și întru tânguire înspăimântați, către Tine, Doamne Dumnezeul nostru, cu umilință strigăm: să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci cu milostivire auzi glasul nevrednicului Tău popor și cu iubirea Ta de oameni miluiește-ne și te îndură spre noi.

Nu spre curcubeu care este semnul legăturii ce l-ai pus prin nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă și fără de măsură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: dă-ne senin la vreme și aducător de roadă, împreună cu prefacerea văzduhului, și degrabă, ca un milostiv, auzi-ne și te îndură spre noi.

Preotul, cu glas înalt: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe și, milostive, milostiv fii pentru păcatele noastre și, te îndură spre noi. Că milostiv și iubitor de oameni ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeu preaveșnic, alergăm noi păcătoșii robii Tăi și, cu lacrimi de pocăință căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel fără de răspuns și să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploi nemăsurate și cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin și înmulțește roadele pământului, ca un iubitor de oameni.

Mărire... Și acum..., al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât heruvimii și mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi păcătoșii folositoare în vremea necazului. Pentru aceea nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Cristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul: așa cântă cu dumnezeiască cuviință sfânta biserică, din cuget curat strigând, și întru Domnul prăznuind.

În mâinile Tale, Stăpâne Cristoase, ții cele de deasupra cerului și cele de sub cer și apa și căldura soarelui; pentru aceea Te rugăm pe Tine dăruiește-le pe amândouă, după cumpăna trebuinței, spre folosul robilor Tăi.

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Cristoase, Care ai stăpânirea cerului și ocârmuiești toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă ca nimeni altul către Cel născut din tine, stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne mântuim de foamete și de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Cu dumnezeiască lumina Ta, Bunule, luminează, te rog, sufletele celor ce aleargă la tine cu iubire, ca pe tine, Cuvinte a lui Dumnezeu, să te cunoască cu adevărat, pe Tine cel care ne chemi din negura greșelilor.

Cristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor deznădăjduiți, înțărare și grabnic ajutorător tuturor creștinilor în nevoi, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pământului spre aducerea de roade.

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiți, Împărate ceresc, Cristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi suspinele și plângerea robilor Tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci ca un îndurat dă senin pământului spre înmulțirea roadelor.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Primește degrabă, împărăteasă, rugăciunile robilor tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi, Fecioară, senin prielnic la creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Marea vieții văzând-o cum se ridică de viforul ispitelor, la limanul tău cel liniștit alergând strig către tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Prin rugăciunea proorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani și șase luni, spre cunoștința și pocăința celor neascultători; cu aceștia împreună acum să nu ne cerți pe noi, ci prin mila Ta îndură-te-Te spre noi.

Cristoase, Care ai primit pocăința tâlharului și l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomenește-mă, Mântuitorule, întru împărăția Ta, îndură-Te și de noi care cădem acum cu pocăința, și ne miluiește.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Roagă-te pentru noi, stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieșirea apelor ca în vremea lui Noe, ci ca pe ninivitenii ce s-au pocăit să ne miluiască.

Apoi ectenia mică și exclamația: Că Tu ești Împăratul păcii...

După aceea Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârșit pe poporul Tău, Stăpâne, și nu îndepărta mila Ta și îndurările Tale de la noi; ci, ca Cel ce ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne mântuiește pe noi de toată

nevoia și nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să trăiesc Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Mărire... Și acum...

Sfântul Spirit este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva după vrednicie, degrabă îl ridică din cele de pe pământ, pe aripi îl înalță, îl crește și sus îl așează.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: M-am scufundat în adâncul noroiului și nu am stare.

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VIII, 22-27)

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Spiritului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. De asemenea și Spiritul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci însuși Spiritul se roagă pentru noi cu suspine negărite. Iar Cel ce cercetează inimile știe care este dorința Spiritului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinți.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22-26)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, când vă rugați, să credeți că le veți lua, și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Căci, dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

După aceea: Mărire... Părinte, Cuvântule și Spiritule..., Și acum..., Pentru, rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., **Apoi:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., **și stihira aceasta, glasul al 6-lea:**

Înfrișător ești, Doamne, și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit. Numai cereștii îngeri, începătoriile și puterile, scaunele, și domniile, heruvimii și serafimii, care neîncetat strigă Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne. Pentru acești sfinți, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci pentru milostivirea milei Tale mântuiește poporul Tău și cetatea care piere.

Mărire..., Și acum..., **al Născătoarei:**

Nimeni din cei care aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci, dar cerând, primește cele spre folosul lor.

Diaconul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea creștinilor drept credincioși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstului, măritului proroc, înaintemergătorului și botezătorului Ioan; cu ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli și a celor între sfinți părinților noștri și mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore

Teologul și Ioan Gură de Aur; și cu ale celor între sfinți părintelui nostru: Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Likia, făcătorul de minuni; cu ale sfinților măriți și bine învingători Mucenici; cu ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; cu ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana; ale sfântului (a cărui pomenire o facem); și cu ale tuturor sfinților; rugămu-Te, mult-Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție și te îndură spre noi.

Preotul, cu glas înalt: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiul tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cântarea a 7-a. Irmos:

Dătător de rouă cuptorul, pe seama celor trei tineri l-a făcut, iar pe Caldei porunca lui Dumnezeu arzându-i l-a făcut pe tiran să strige: Bine ești cuvântat, Dumnezeule al părinților noștri.

Nicicum să nu Te desparți de noi, Îndurate Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci nedepărtat petrecând pururea cu noi, eliberează-ne din toate nevoile pe noi care cu credința, din inimă, strigăm către Tine: bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preamărit.

Tu, Dumnezeule atotputernice și Împărate preasfinte, Care ai întins cerul ca un cort și marea cu nisip ai îngrădit-o, trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului, ca să strigăm Ție cu credință: bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preamărit.

Mărire..., Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață limba mea să grăiască cele de folos și roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce strigă lui Cristos: bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preamărit.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât și cu apă ai aprins jertfa celui drept; căci toate le faci Cristoase, câte voiești. Pe Tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Ai cui robi și zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dumnezeule preaveșnic? Auzi, dar, slabele noastre rugăciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca pe Tine să Te înălțăm întru toți vecii.

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăință: căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă, cereți și vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem și neîncetat ne rugăm: Milostive, apăra-ne pe noi, care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Curată stăpână, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește cu rugăciunile tale pe poporul tău din necazuri și de toate nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roadă spre hrana celor ce te cinstesc pe tine și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, oamenilor s-a arătat Cuvântul întrupat; pe care cu oștile cerești mărindu-l, pe tine te ferim.

Pavel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeule al tuturor; și noi păcătoșii, nădăjduindu-ne spre mila Ta, cu pocăință strigăm către Tine: iartă toate greșelile noastre și trimite senin pe pământ și rouă bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Petru, apostolul și ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de Tine dar, întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine, Cristoase, iertare; și noi, râvnind la pocăința aceluia în umilință cu lacrimi strigăm: am greșit, iartă, Milostive, și ne mântuiește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Mărire..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Mântuiește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeuul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția... **Troparele:** Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Mărire..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (**caută-le la pag. 13**).

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., **până la:** Încă ne rugăm pentru fericiții..., **apoi adaugă acestea:**

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeul nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Cel ce chemi apa mării și iarăși cu porunca Ta cea atotputernică poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni te îndură spre noi.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ, și din stricăciune degrabă ne mântuiește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare te îndură spre noi.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și contenește revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, te îndură spre noi.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeu nostru, până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci cu milostivire caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire te îndură spre noi.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună prefacere văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci cu milostivire înmulțește sămânța pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne și, ca un milostiv, te îndură spre noi.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrabă auzi-ne și cu milostivire te îndură spre noi.

Nădejdea și mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, mântuiește (de ești în mănăstire, zi: locașul acesta; de ești în oraș, zi: cetatea aceasta și toate orașele și țările; de ești în sat, zi: satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte, și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care pe dreptate se pornește asupra noastră, și ne mântuiește pe noi de îngrozirea ce cu dreptate ne-a cuprins, și luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului și hrana vieții noastre. Să zicem toți cu lacrimi: Doamne sfinte, degrabă ne auzi și cu milostivire te îndură spre noi.

Cu umilință toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele și genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită citește cu glas mare această rugăciune:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie, proorocul Tău, și ai oprit ploaia pentru o vreme, și acum, Iubitorule de oameni, făcătorule și milostive Doamne, caută spre noi nevrednicii și smeriții robii Tăi și spre smeritele noastre rugăciuni, și ca un îndurat treci greșelile noastre, împlânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moștenirii Tale și luminează soarele spre trebuința celor care cer de la Tine milă. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci și animale și pentru toate celelalte vietăți, care se îndestulează prin bunăvoința Ta; și le dă tuturor hrană la vreme. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, să nu se întoarcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pe noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta și ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deșertăciuni zilele noastre și se împuținează de dureri viața noastră. Să nu ne pierzi pe noi pentru fărădelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale și după mulțimea milei Tale, că iată, cu suflete smerite și cu Spirit umilit cădem înaintea Ta, și ca niște robi ne-trebnici și vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiți și umiliți strigăm Ție: Am greșit, nelegiuiri am făcut și am păcătuit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea câte ai adus asupra noastră, pe dreptate și cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei și pagubei, nici să ne înece pe noi noianul apelor, ci în mânia Ta adu-Ți aminte de milă și pentru îndurările Tale în dar Te milostivește spre noi, zidirea Ta și lucrul mâinilor Tale, și ca un bun scapă-ne degrabă de toate răutățile.

Că Ție se cuvine să ne miluiești pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face dezlegarea zilei sau a sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la îngrozirea de tunete și de fulgere

Domnului să ne rugăm.

Iarăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne; iarăși primește rugăciunile de iertare de la noi, robii Tăi cei nevrednici, care știm că, pe cât prisosește mulțimea păcatelor, pe atât le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta, care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci, cu mila Ta, să păzești viața noastră cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeul nostru, Care întărești tunetul și trimiți fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne mântuiește de tot necazul, mânia și primejdia de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; trimite peste noi milele Tale cele bogate și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor Tale; ci, după milostivirea Ta, potolește-Ți mânia, schimbă aerul în bună liniște, cu razele soarelui risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăștie norii cei întunecați. **C**ă Tu ești Dumnezeul milelor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și ie mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la amenințarea de cutremur

Se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, Iubitorule de oameni Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura

cea văzută și cea nevăzută, Care toate le poți cu cuvântul ne-grăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate, și cu iubire de oameni iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat, și din pricina lor frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, îndelung-Răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătinându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le mântuiască; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce mântuiește, nici Cel ce scapă. Pentru aceasta la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că de vei intra în judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ți aminte, îndelung-Răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac și de milele Tale și de legământul Tău cel adevărat către părinții noștri și să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostivește-Te spre noi cei umiliți și ne miluiește pe noi cei smeriți și ne cercetează pe noi cei ce ne tulburăm de înfricoșătoarea îngrozire a cutremurului și suntem cuprinși de temerea și frica cea multă. Și de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău și păzesc poruncile Tale - o parte mică oarecare, aleasă, sămânță binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o știi și o păzești - ascultă, ca un bun, pe aceștia care cheamă facerea Ta de bine și mila Ta asupra noastră, și primește rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greșit, Stăpâne Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel și pe Ieremia, dumnezeieștii Tăi prooroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra

robiei lui Israel. Ca din neam în neam să se mărească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni și al îndelung-răbdării Tale, și ca noi să-Ți aducem Ție dar de mulțumire întoarcerea și pocăința noastră, fiind întăriți cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile și cererile întru tot preacuratei Maicii Tale, și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

RÂNDUIALA

care se face în vreme de boli molipsitoare și epidemii către Prea-sfânta și de viață făcătoarea Treime și către toți sfinții

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori)** și

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,

Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mina Ta.

Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, într-o cele întunecate și în umbra morții.

Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?

Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?

Oare, se vor cunoaște într-o întineric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?

Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?

Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit.

Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.

Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei de ticăloșia mea.

Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de fărădelegile și de greșelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Și aducă aminte că trup suntem, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânie să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărădelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să vindece durerile morții, care ne-au cuprins, și pâraiele fărădelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrabă să ne scoată pe noi din lanțurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu

ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună în loc de îngrășământ mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roadă pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții până nu pierim și cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcul cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim; că după aceea nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice exclamația: Că Ție se cuvine toată mărirea...

Apoi: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă... și troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, spirit ce iese și nu se mai întoarce; și să nu ne pedepsești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Mărire... Și acum...,

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată, mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci aleargă ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine, grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 49).

Canonul

Cântarea 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Pe Faraon, care era purtat în car l-a cufundat toiagul lui Moise, cel care a făcut minuni, în chipul crucii despărțind marea; iar pe Israel cel ce fugea pe jos l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerţi.

Mărirea cea atotfăcătoare şi de o fiinţă şi împreună pe scaun şezătoare şi într-o putere şi în trei străluciri, Părinte necuprins şi Fiule şi Spirite Sfinte, de cumplita boală mântuieşte pe robii Tăi, ca să Te mărim cu bună mulţumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinţei şi desele dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte pe mine, care pier cumplit.

Mărire...

De păcatul care ne ţine, Treime nedespărţită, mântuieşte-ne pe noi robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, şi dă-ne sănătate, ca să Te laudăm pe Tine cu dreaptă credinţă.

Şi acum..., a **Născătoarei:**

Preacurată, care ai purtat în pânţec pe Răscumpărătorul şi Făcătorul a toate şi Domnul, Cel ce a purtat neputinţele noastre, pe Acela roagă-L să mântuiască de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Făcătorul cerurilor de deasupra crugului ceresc şi ziditorule al Bisericii, tu mă întăreşte întru iubirea ta, că tu eşti culmea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni.

Minţile cereşti, cetele îngereşti, scaunele şi începătoriile, puterile şi domniile Te roagă pe Tine cel bun şi Mântuitorul, slobozeşte pe robii Tăi de boala cea pierzătoare.

Ca să arăţi adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, scapă de boala cea aducătoare de moarte şi de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-Răbdătorule.

Mărire...

Îngeri şi arhangheli, ca Spirite slujitoare care staţi în faţa lui Dumnezeu, pe Acela rugaţi-L să înceteze boala, să risipească întristarea şi de

soarta cea aducătoare de moarte să ne mântuiască.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Cristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea mântuiește pe robii tăi, cei ce se îneacă în viforul bolii.

Catavasie:

«Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu nevoință către Tine alergăm, către milostivul și Răscumpărătorul și Stăpânul tuturor, Dumnezeu cel mărit în Treime».

După Catavasie, îndată diaconul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Am greșit și fărădelege am făcut, și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: auzi-ne și te îndură spre noi.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții sufletele robilor Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat țărâa noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și te îndură spre noi.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, și cu milostivire oprește mânia Ta care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrabă ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: auzi-ne și te îndură spre noi.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și

înduplecându-Te spre milă, ca un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: degrabă auzi-ne și te îndură spre noi.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici, ca o nimica înaintea Ta; ci ca un îndurat și de oameni iubitor, îndură-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, preabunule Dumnezeu, auzi-ne și te îndură spre noi.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi cei vrednici de moarte după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și te îndură spre noi.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mâna sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind împlânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: degrabă auzi-ne și te îndură spre noi.

Preotul, cu glas înalt: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare de parte, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedea, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, și ne-a acoperit pe noi umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte de vreme ne lipsim de viață,

și ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milostivirii, din inimă, cu durere și cu umilință, căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, mult-Milostive.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, tu ești și puterea mea, tu ești Dumnezeul meu, tu bucuria mea, cel ce ai lăsat sânul părintesc, și a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig ție: Mărire puterii tale, iubitorule de oameni.

Cu adevărat acum umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce cu credință dreaptă strigă: mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Cristos văzători, care ați luat dar de vindecări și sunteți doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din neputința ce ne ține, rugând pe Stăpânul Isus, Mântuitorul și Domnul.

Mărire...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinței ne tulbură, suferințele dese ne înecă, întristările și durerile ne-au aflat pe noi păcătoșii; apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, dați-ne mână de ajutor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părțile fiind loviți, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la acoperământul tău cel puternic, curată, miluiește-ne pe noi pe toți; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, și mântuiește-ne de moarte și de cumplita neputință și vindecă, stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumina cea neapusă și m-a acoperit întunericul pe mine ticălosul? Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor tale îndreaptă căile mele.

Sfinților prooroci, care ați umplut mările cele înșelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorătoare de miere, prefaceți acum întreaga amărăciune

a acestei boli molipsitoare în dulceața ce dumnezeiască a sănătății.

Pătrunși suntem de săgețile bolii prin porunca Ta, Doamne, și apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostivește-Te spre toți cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile sfinților Tăi mucenici.

Mărire...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce ești singur bun și milostiv, mântuind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să trăiască, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieții ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor și ne-a acoperit întunericul neputinței; ci strălucește-ne raza de nădejde, Fecioară, și la lumina sănătății îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, te rog; că am strigat către tine, și m-ai auzit, Dumnezeuul mântuirii mele.

De marea întinsă a neputințelor suntem înconjurați și valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; Ocârmuitorule Doamne, tinde acum mână de ajutor și scapă-ne de primejdii.

Precum de demult pe cel neputincios cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul suferinței, mântuiește-ne de boala cea grea și dă-ne sănătate, mult-Milostive.

Mărire...

Ceata proorocilor, adunarea apostolilor și tabăra mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, mult-Milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curățește-ne pe noi de boli și de necazuri, și de neputința ce ne ține acum miluiește-ne, ca să te mărim pe

tine cu credință.

Apoi ectenia mică și exclamația: Că Tu ești împăratul păcii...

Condac, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi și umbra morții ne-a acoperit, și ca ceara de foc se topesc zilele noastre de fața mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ți aminte de milă și cruță pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăință să Te laudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să trăiesc Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Mărire... Și acum...

Sfântul Spirit este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrabă îl ridică din cele de pe pământ, pe aripi îl înalță, îl crește și sus îl așează.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pe noi, nici cu iuțimea Ta să ne pedepsești.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 1-10)

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Isus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit Crucea, n-a ținut

seama de ocara ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțeleptire. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui spiritelor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace ție.

Citețul: Și spiritului tău. Aliluia, **glasul al 4-lea:**

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:
(IV, 38-44)

În vremea aceea a venit Isus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea. Și El plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, și frigurile au lăsat-o; iar ea, îndată sculându-se, le slujea; dar apunând soarele, toți câți aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși. Din mulți ieșeau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știa că El este Cristosul. Iar făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile îl căutau și au venit până la El și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Iar Isus a zis către ei: Trebuie să bi-

nevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

Apoi Mărire..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Spiritule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Dar pentru îndurărilor Tale cele fără de număr și pentru iubirea Ta de oameni și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toți suntem fără răspuns, căci robi greșiți suntem; de aceea degrabă Te milostivește și miluiește zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...

Iar preotul cu glas înalt: Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a. Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat în Vavilon; pentru aceasta tinerii în cuptor, cu picior vesel ca într-o grădină verde săltând, au cântat: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde văpaia cea necruțătoare a focului bolii; ci cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Prooroci, apostoli, adunarea mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiați sănătate celor ce cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Mărire...

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și mântuiește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a 8-a. Irmos:

De șapte ori cuptorul a fost ars de tiranul Caldeilor pentru cei ce cunoșteau pe Dumnezeu. Dar o putere mai mare văzându-i mântuiți a strigat: Tineri, binecuvântați, Preoți, lăudați, popoare, preaînălțați pe Făcătorul și Mântuitorul, întru toți vecii.

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemana oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Mărire...

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca cel ce ai inimă îndurată și noian de milostivire, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți binecuvântați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea mo-

lipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Spăimântatu-s-a cerul de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat; că Dumnezeu în trup s-a arătat oamenilor, și pântecele tău mai cuprinzător decât cerurile l-a lucrat. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și ale oamenilor pe tine te măresc.

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, și ale cetei purtătorilor Tăi de biruință.

Pentru rugăciunile îngerilor, arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Mărire...

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă Mântuiește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te măresc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă mântuiește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericism..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Mărire..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 13).

După aceea preotul citește rugăciunile acestea, (dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Atunci zic toți: Doamne îndură-te... (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința citește acestea:

(1)

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătaii și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuținezi mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură dușmanilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit localitățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi rudele să jelim pe cei răposați, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru, și căutăm pe alții care să ne jelească, și suntem dați aceleiași gropi de obște. Noi cei vii și văzuți nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătaii înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim.

Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt ispră-

vile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni.

Ca și prin noi în neam și în neam să se mărească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Am greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Spiritului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea insuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ti-

căloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism. Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărățește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădulele Tale, Cristoase, le-am făcut mădule ale desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mînie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, pe dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iuțimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție unuia am greșit, dar Ție unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; oprește bătaia cea pe dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătății Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire, care Te îmblânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe

care ai răbdat-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne mântuiește pe noi.

Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face dezlegarea obișnuită.

RUGĂCIUNI

la năpraznica moarte de boli molipsitoare

Alcătuite de Sfântul Patriarh Filotei

Diaconul: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Toți spun: Doamne îndură-te spre noi (de 3 ori)
Și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința, citește aceste rugăciuni:

(1)

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătații, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea

aleasă a sufletului nostru, opreşte, Te rugăm, această armă ascuţită şi neaşteptată a morţii, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împruţinezi mai mult decât pe roate neamurile, nici să ne dai spre batjocură duşmanilor celor care lucrează cu mintea şi celor care lucrează cu simţurile. S-au pustiit oraşele, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfinţite şi slujbele şi frumuseţea cântărilor dumnezeieşti, în bună parte, au tăcut; case frumoase şi mari, după cum zice Scriptura, au pierit şi nu este cine să locuiască în ele. Frică şi cutremur a venit peste noi şi negura întunecată a acestei morţi înfricoşătoare ne-a acoperit pe toţi. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei adormiţi, precum este obiceiul, că a şi venit sfârşitul nostru şi căutăm pe alţii care să ne jelească şi suntem daţi aceleiaşi gropi de obşte. Noi, cei vii şi văzuţi, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătai înfricoşătoare; nu ne mai încredem nici în noi înşine, bănuind fiecare dintre noi că are în sine semnul şi rana morţii şi, înaintea de moarte, cumplit de frica morţii murim.

Aceasta este plata răutăţii noastre; acesta este sfârşitul cel cuvenit faptelor noastre viclene şi necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptăţii şi ale călcării noastre de jurământ; acest şarpe cu trei capete, înfigând în noi dinţii săi cei veninoşi, ne-a adus această stricăciune şi această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minţi să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare dintre noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de nişte obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul, şi, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica aşezământul Tău, ca să nu fim lipsiţi de vremea pocăinţei şi a întoarcerii, noi, ticăloşii. Ştim că şi această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăinţă şi de multe ori minţind, ne-am osândit spre tăiere ca şi smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voieşti moartea păcăto-sului, ci să se întoarcă şi să fie viu; Cel care ai poruncit ca de şap-

tezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu putință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni.

Ca, și prin noi, în neam și în neam, să preamărească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Am greșit, fărădelege am făcut, n-am dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău altar și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Spiritului și neluând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea insuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism. Mâinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărătește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădulele Tale, Cristoase, le-am făcut mădule al desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vre-

me ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iușimea ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție unuia am greșit, dar Ție unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; oprește bătaia cea cu dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătații Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire, care Te îmblânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdato pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorilor cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne mântuiește pe noi.

Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și vecii vecilor. Amin.

Apoi face dezlegarea

RUGĂCIUNE**la binecuvântarea mrejelor pescarilor**

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeu nostru, Cel care cu cinci pâini și cu doi pești ai săturat cinci mii de bărbați și ai făcut să se strângă mulțime de fărâmituri, Însuți Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvântează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale Sfântului mării și întru tot laudatului Apostol Pavel. Și pe cei ce se hrănesc cu pește din ele, păzește-i în pace și în sănătate sufletească și trupească.

Că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție mărire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE**la binecuvântarea corăbiei celei noi și a luntrei**

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuți Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Cu rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitelor,

cereștilor, înțelegătoarelor puteri cele fără de trup; al sfântului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; al sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici, al cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; al sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și al tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești toate, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire și mulțumire și închinare înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvântează corabia (sau luntrea) cu mrejele acestea, prin stropirea acestei ape sfințite, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea unui vehicul

Domnului să re rugăm.

Doamne Isus Cristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai venit spre mântuirea neamului omenesc, Cel ce șezi pe tronul mării și venind pe pământ, ai cutreierat cetăți și sate; iar cu puțin înainte de Pătimirea Ta cea de bunăvoie, șezând pe mânz de asin, ai intrat în sfânta cetate; Cel ce prin îngerul Tău ai grăit diaconului Filip ca, sculându-se, să meargă spre miazăzi pe calea ce cobora de la Ierusalim la Gaza și să se apropie de carul etiopianului, apoi, urmând în car, să Te binevestească pe Tine, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatul lumii, și, după ce l-a dat lui Dumnezeu, oprind carul și coborând amândoi, l-a botezat; Însuși, Stăpâne, binecuvântează și acest vehicul și dă robilor Tăi (N) să meargă pe calea lor bucurându-se și bine să săvârșească drumul și slujirea lor, care le-au fost încredințate de Tine. Căci a săvârși

drumul nu este a celui ce voiește, nici a celui ce aleargă, ci de la Milostivul Dumnezeu; pentru aceasta Te rugăm: Dăruiește-le înger luminat, care să meargă înaintea lor, mântuindu-i noaptea și ziua de tot răul, ca, fiind călăuziți de dumnezeiescul Spirit, bine să alerge și nicidecum să nu se ostenească în zadar.

Că Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție mărire și mulțumire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește cu apă sfințită, zicând:

Se sfințește acest vehicul **(N)**, cu darul preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și dezlegarea obișnuită.

RUGĂCIUNE pentru cei ce călătoresc

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ești calea cea adevărată; Cel care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău **(N)**. Mântuiește-l pe dânsul de tâlhari și de toată bântuiala dușmanului ucigaș de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinarea; fă cu spor călătoria lui și pașii lui îi îndreaptă și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește iar cu harul Tău îmbogățește-l, și-l arată pe dânsul plin de bunătățile Tale cele cerești și pământești.

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei care vor călători pe mare

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai binevoit a călători pe mare cu sfinții Tăi Învățăcei și Apostoli, și ai certat vânturile și ai poruncit mării să-și liniștească valurile: fii împreună și cu cei ce vor să călătoresc pe mare; lipsește tot vântul potrivnic și fă să sufle vânturi de folos, călăuzitor fiindu-le lor pretutindeni. Binevoiește, ca norocoși să se reîntoarcă bucurându-ne și pe noi, dându-le harul tău întru toate lucrurile lor, și liman se scăpare și liniștit găsind celor ce călătoresc și vasului lor.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru copiii ce nu pot lesne învăța

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura, nefiind învățat? Și David grăiește: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine și vă voi învăța pe voi frica Domnului. Cel ce ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (**N**), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și-i ferește pe dâșii de toată ispi-ta diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor, și făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile prea-

curatei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) a altor părinți decât cei care l-au născut este adus la biserică de cel care-l înfiază și stă înaintea preotului, cu fața spre răsărit, ținând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat cu patrafirul, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... și strana cântă troparul zilei și condacul hramului, după care preotul citește această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Isus Cristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu și cu darul atotputernicului și Sfântului Tău Spirit, zicând: Eu voi fi Lui Tată, și Acela va fie Mie Fiu, Însuți, Iubitorule de oameni împărate, caută din sfântul Tău locaș spre robii Tăi aceștia (**N**), și pe cei pe care firea i-a născut depărtați unul de altul după trup, pe aceștia Însuți îi unește în tată și în fiu prin Sfântul Tău Spirit; întărește-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalță-i pe ei întru mărirea Ta; întărește-i pe ei în credința Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieșit din gura lor, și fii mijlocitor făgăduinței lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată și nemincinoasă, până la sfârșitul vieții lor, viețuind ei întru Tine, Cel ce ești singurul Dumnezeu viu și

adevărat, și învrednicindu-se de moștenirea împărăției Tale.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și citește această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Cel ce ești făcătorul a toată făptura, Care întru Adam cel dintâi ai rânduie rudenia firească după trup, iar întru Isus Cristos, Fiul Tău cel iubit și Dumnezeuul nostru, ne-ai arătat și pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui ce știi toate, își pleacă aceștia capetele ca niște robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine, și prin legătura cea întru Tine se mărturisesc unul pe altul tată și fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc și să păzească starea cea cuviincioasă între ei și supunerea cea fiască față de Tine, viețuind după vrednicie.

Ca, precum în toate, și prin aceasta să se preamărească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând:

Astăzi fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut.

Și-l îmbrățișează; iar preotul îi binecuvântează și face dezlegarea.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA LOCAȘURILOR ȘI OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA ce se face la temelia bisericii

Pregătindu-se locul de temelie al Bisericii ca se va ridica, vine Arhiepiscopul și, îmbrăcând Epitrafirul și Omoforul, face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția...

Și cădește Arhiepiscopul temeliele de jur împrejur, iar cântăreții cântă Troparul Sfântului, întru a cărui nume se va ridica biserica, precum și alte tropare. Apoi, stând în locul unde se va așeza sfântul Altar, cu fața spre răsărit, zice această rugăciune:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele tău, Însuși, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc Ție ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zidește întru cinstea și pomenirea (numele praznicului sau al sfântului căruia se închină biserica), dă-le lor mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; tuturor, celor ce dau ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pe lucrători întărește-i, păzindu-i

nevătămați de tot răul; iar temelia aceasta o păzește nesurpată și neclintită; și biserica aceasta adu-o curând la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te mărim și să Te cântăm pe Tine, unul adevăratul Dumnezeu nostru, cu cântări de toată lauda și cu preamăriri și cu jertfe fără de sânge.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, luând piatra, creștând pe ea semnul crucii, o așează la temelia bisericii, și o stropește cu apă sfințită zicând:

Se binecuvântează piatra aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită întru neclintită temelia a bisericii, ce se zidește, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Apoi, Arhiereul dacă este de față, unge cu untdelemn piatra zicând:

Cel Preaînalt a întemeiat biserica Sa; Dumnezeu este în mijlocul ei, și nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu în toate diminețile.

Apoi face dezlegarea

RUGĂCIUNE

ce se face la înfigerea crucii în locul
unde se va ridica sfânta Masă

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Care, prin toiagul lui Moise, ai preaînchipuit Cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Isus Cristos, Însuți binecuvântează și sfințește locul acesta cu punerea și cu lucrarea acelui cinstit și de viață făcător lemn al crucii, pe care a dobândit-o prin stropirea cu cinstitul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei

ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, pentru rugăciunile preamăritei Stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria (aici se pomenește și sfântul căruia îi va fi închinată biserica).

Că s-a binecuvântat și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se face dezlegarea

RÂNDUIALA

ce se face la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii

Preotul îmbrăcând patrafirul face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția...**

și îndată Troparele

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Mărire...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Cristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat șarpele de aramă în pustie, mântuind poporul de mușcarea șerpilor, ai închipuit chipul sfintei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Isus Cristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului și s-a făcut viu neamul nostru cel mușcat de vicleanul șarpe cel de demult, cu umilință cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată și Te rugăm și cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvântare și binecuvântează semnul acesta al Sfintei Cruci și dă-i puterea și tăria lemnului celui binecuvântat, care a fost stropit cu sfântul sânge a Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se amintește hramul) acoperământ puternic, tare, apărare, mântuire de toată întâmplarea cea rea, bunăcuviință și înfrumusețare și semn înfricoșător pentru dușmanii cei văzuți și nevăzuți; iar pe cei ce vor intra în biserica aceasta și vor privi la această Sfântă Cruce și se vor închina ei la trecerea prin fața bisericii, binecuvântează-i și apără cu puterea Sfintei Cruci și păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul.

Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, pe toți cei ce vor privi, cu credință, la semnul acesta și voi pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Isus Cristos, Fiu Tău, și se vor ruga Ție cu stăruință, auzi-i și-i miluiește cu iubirea de oameni și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate și-i învrednicește de împărăția ta, cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Iar preotul luând apă sfințită stropește cu ea zicând:

Se binecuvântează și se sfințește semnul acesta al cinstitei Cruci, cu darul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și îndată se cântă Troparul acesta:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Cristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Apoi se face dezlegarea obișnuită.

**RÂNDUIALA
sfințirii clopotelor**

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... **(de 12 ori)**, Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...**Și îndată:**

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.
Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui.
Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina.
Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri,
Să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece.

Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile;
Focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui;

Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii;
Fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare;
Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului;

Tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii,

Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer.

Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cânte Lui.

Că iubește Domnul poporul Său și va învăța pe cei blânzi și-i va mântui.

Se vor lăuda cuvioșii întru mărire și se vor bucura în așternuturile lor.

Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor,

Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare,

Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei măriți ai lor în cătușe de fier,

Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Mărirea aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și organe.

Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare.

Toată suflarea să laude pe Domnul!

Ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N) și pentru cinstita preoțime, întru Cristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniște aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru clopotul acesta care s-a pregătit de robii tăi pentru a se ridica în această biserică, spre slujirea și trebuința tuturor credincioșilor și spre alungarea a tot viforul potrivnic, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin răsunetul acestui clopot, făcut spre mai mare mărirea și lauda lui Dumnezeu, în cinstea sfântului (cutare), aerul cel nădușit să se răsfire, și norii cei îngreunați de grindină să se ușureze, și să se depărteze de la noi toată primejdia, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin glasul acestui clopot din somnul păcatului deșteptându-ne, la vremea cuvenită, să alergăm pe calea pocăinței, seara, dimineața și la amiază, și întru privegheri și rugăciuni să petrecem, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeuul nostru glasul rugăciunii noastre al păcătoșilor, și să se îndure spre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Dacă va fi Arhiereu de față, unge clopotul cu sfântul Mir zicând:

Se unge clopotul acesta cu sfântul Mir, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Fiule și Cuvinte a lui Dumnezeu cel viu, Doamne Isuse Cristoase, sfințește acest clopot al Legii celei noi, ca să fie spre bucuria tuturor celor ce-l vor auzi, și se vor îndulci de sunetul lui; însuși Stăpâne Isuse Cristoase Dumnezeul nostru, trimite darul tău cel sfânt peste acest clopot, și-l binecuvântează, și-l sfințește, și-l curățește, făcându-l vrednic spre folosul acestei sfinte Biserici; și dă tuturor creștinilor pace, dragoste și iubire, care niciodată nu încetează.

Că tu ești sfințirea și luminarea noastră și ție mărire înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește clopotul cu apă sfințită, zicând:

Iată, s-a sfințit și s-a săvârșit acest clopot, întru cinstea și pomenirea sfântului (cutare) în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Preotul: Doamne Dumnezeu nostru, caută spre rugăciunea noastră, care cu umilință ne rugăm Ție, și trimite binecuvântarea Ta spre clopotul acesta, și prin stropirea cu apă sfințită, binecuvântează-l și-l sfințește ca să aibă putere a aduna pe credinciosul tău popor întotdeauna la rugăciune. Că tu ești sfințirea noastră, și ție mărire înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Dacă se întâmplă să nu fie Arhiereu de față, preotul nu unge cu sfântul
Mir ci doar stropește cu apă sfințită:**

Iată s-a binecuvântat și s-a săvârșit acest clopot, întru cinstea și pomenirea sfântului (cutare) în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RÂNDUIALA **sfințirii crucii și a troiței celei noi**

Venind la locul unde se găsește crucea sau troița cea nouă, preotul, îmbrăcat în patrafir și felon, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te spre noi **(de 12 ori)**. Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori)**.

Psalmul 92

Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul.

Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea.

Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, Tu ai făcut.

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este!

Moise și Aaron, între preoții Lui și Samuel între cei ce cheamă numele Lui.

Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei;

Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Apoi: Mărire... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Doamne îndură-te spre noi (de 3 ori).

Și troparul crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne pe poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Mărire..., condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Cristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea ce făcătoare de viață a bunății Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite darul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește crucea aceasta; și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie de ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu mării, Părinte atotțiitorule, Dumnezeu Savaot, Care, prin pomul vieții cel din mijlocul Raiului, ai închipuit mai înainte Crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și, în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel viclean pe strămoșii noștri și cu ei pe tot neamul omenesc i-a izgonit din Rai și la moarte i-a dus, ai dăruit nouă semnul Crucii purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfințire și acoperământ tare, și credinței întărire, și mântuire de toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și neînfruntată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea, și noi, robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de mare multă mila Ta, mulțumitori fiind, cinste și mulțumire și smerită închinare aducem mării tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu miostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioșii Tăi robi, din cucernicie și din credință cea tare și din dragoste către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Isus Cristos și a răscumpărării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cerească; binecuvântează-o și o sfințește pe ea, și o umple de puterea și binecuvântarea aceluia, pe care a fost pironit Preasfântul Trup al Domnului nostru Isus Cristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat și noi, pământeni, eliberare am dobândit și vieții ne-am învrednicit.

Că Tu ești izvorul sfințirii și dătător de bogat de toate bunătățile și Ție mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește cu apă sfințită, zicând:

Se sfințește acest chip al Crucii, cu darul preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și îndată, luând cădelnița, cădește spre chipul Crucii, cântând:

Crucii Tale ne închinăm Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfințita Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți. credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în Rai a odrăslit moartea, iar aceasta viață a înflorit, având pironit pe el pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat și pe noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai eliberat, Doamne, mărire Ție.

Iar la dezlegare, preotul zice:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit, și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Cristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA

binecuvântării bisericii nou zidite ce se face de către protopop ori alt preot delegat de episcopul locului

Venind la biserica cea nouă, îmbrăcându-se în toate veșmintele preoțești, și stând cu toții în Naosul bisericii, după obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Trei-

me..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... se face mai înainte sfințirea cea mică a apei și se cântă troparele: Mântuiește, Doamne, poporul tău... și Darurile tale fă-ne vrednici.... Se deschid ușile Altarului și preoții intrând duc cu ei și măsuța pe care era așezat Chivotul, Antimisul și celelalte. Unul dintre preoți începe și zice Stihul prim, iar cântăreții zic până la sfârșit:

Psalmul 144

Înălța-Te-voi Dumnezeu meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit.

Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti.

Măreția măririi sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi

Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și mărirea Ta vor povesti.

Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura.

Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvânteze.

Mărirea împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi.

Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și mărirea măreției împărăției Tale.

Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam.

Credincios este Domnul întru cuvintele Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.

Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți.

Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme.

Deschizi Tu mâna Ta și de bunăvoință saturești pe toți cei vii.

Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui.

Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L

cheamă pe El într-adevăr.

Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânsii.

Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde.

Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvânteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Apoi unul din preoți luând un vas cu apă caldă, varsă de 3 ori peste masa altarului în chipul crucii, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și spală masa cu apă caldă și o șterge bine, iar Cel mai mare o stropește apoi cu apă sfințită zicând:

Mărire Dumnezeului nostru în veci!

Iar în vremea aceasta se zice:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor!

Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului;

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi:

Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeu meu.

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus,

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege,

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion.

Doamne, Dumnezeu al puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu al lui Iacob!

Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule și caută spre fața unsului Tău!

Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine, decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Cel mai mare stropește cu apă sfințită și acoperămintele cu care se îmbracă masa Altarului. Stropește și masa Proscomidiei și acoperămintele ei zicând:

Mărire Ție, Treime sfântă, Dumnezeul nostru, în veci!

Apoi așează toate la locul lor. Chivotul, Antimisul, Evanghelia, Crucea și Sfeșnicele cu lumânări aprinse, pe masa Altarului. Iar Discul, Potirul și Steluța le așează pe masa Proscomidiei, și le acoperă cu acoperămintele lor.

În vreme ce se fac toate acestea, se zice:

Psalmul 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins,

Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.

Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,

Ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare,

Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul.

Mărturiile Tale s-au adeverit foarte.

Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Acum, Cel mai mare stropește cu apă sfințită Altarul și toată Biserica.

După acea zice: Cu pace să ieșim!

Cântăreții: Întru numele Domnului!

Urmează procesiunea cu Sfintele Moaște în jurul bisericii. Cel mai

mare ia discul cu Sfintele Moaște și ridicându-l deasupra capului iar preoții cu Sfânta Evanghelie și poporul cu lumânări aprinse, ies din biserică și se închid ușile și se face înconjurarea bisericii, dinspre strana dreaptă către strana stângă, cântând acest tropar, glasul al 5-lea:

Cel ce pe piatra credinței ai întemeiat Biserica Ta, Cristoase Dumnezeul nostru: îndreptează într-însa rugăciunile noastre și primește pe poporul care cu credință strigă Ție: Mântuiește-ne pe noi, Dumnezeul nostru

Alte Tropare, glasul a 7-lea:

Sfinților Mucenici, care bine v-ați luptat și v-ați încununat, rugați-vă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Mărire Ție, Cristoase Dumnezeule, lauda Apostolilor și bucuria Mucenicilor, a căror propovăduire este: Treimea cea de o ființă.

Și, după înconjurarea de 3 ori, venind se opresc la intrarea în Biserică și Cel mai mare dintre preoți zice:

Bine ești cuvântat Cristoase Dumnezeule, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

În timp ce se cântă troparul acesta, Cel mai mare pune Sfintele Moaște pe tretapod, înaintea ușii bisericii, după care diaconul zice:

Preotul, citește această rugăciune:

Dumnezeule și Părinte al Domnului nostru Isus Cristos, Cel ce ești binecuvântat în veci, Cel ce prin întruparea Fiului Tău ai dăruit nouă intrarea din nou în Biserica strămoșilor celor scriși în ceruri, unde este glasul celor ce prăznuiesc și cântarea cea de bucurie; Însuți Iubitorule de oameni, Stăpâne, caută și spre noi păcătoșii și nevrednicii servii Tăi, cei ce săvârșim înnoirea preacinstitei Tale biserici acesteia, care se ridică în numele sfântului (N) și fă-o pe ea adevărată închipuire a Preasfintei Tale Biserici, adică a trupului nostru, pe care prin prealăudatul Apostolul Tău Pavel încă și locaș și trup al Cristosului Tău ai învrednicit-o a se numi. Întărește-o pe ea până la sfârșitul veacului a fi într-o Tine neclintită și preamărită. Și ne învredni-

cește pe noi, gloriei Tale și Unuia-Născut Fiului Tău, Domnului nostru Isus Cristos și Preasfântului Tău Spirit, a aduce într-însa în bună cunoștință și în toată priceperea laude, jertfe și laude fără osândă. Și închinându-ne Ție în frica Ta, să fim bine primiți îndurărilor Tale. Și bine plăcute să fie bunătății Tale rugăciunile noastre, acestea, care le aducem negrăitei milostivirii Tale pentru noi și pentru poporul Tău. Cu rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și ridicând discul cu Sfintele Moaște, se aproprie Cel mai mare de ușa închisă a bisericii, zicând, în taină, această rugăciune:

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pus în ceruri cetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba gloriei Tale, fă ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților îngeri care slujesc împreună cu noi și împreună preamăresc bunătatea Ta. **Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Și ajungând în pragul ușii, având Discul cu sfântul Antimis în mâna stângă, iar în mâna dreaptă luând sfânta Cruce, lovește ușor în ușă, zicând cu glas mare:

Ridicați căpetenii porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul mării.

Iar cei din biserică întreabă:

Cine este Acesta Împăratul mării?

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război, Domnul puterilor, Acesta este Împăratul mării.

Aceasta se face de trei ori. Și se deschid ușile. Preoții și tot poporul

intră în biserică, cântând pe glasul al 4-lea acest Tropar:

Ca bună podoabă a tăriei celei de sus, ai arătat și frumusețea cea de jos, a sfântului locaș al măririi Tale, Doamne. Întărește-l pe acesta în veacul veacului și primește rugăciunile noastre care neîncetat într-însul se aduc Ție. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cel ce ești viața tuturor și Învierea.

Alt Tropar pe glasul a 5-lea:

Înnoiește-te, înnoiește-te, noule Ierusalime, că ți-e venit ție lumina și mărirea Domnului peste tine a răsărit. Această casă tatăl a zidit, această casă Fiul a întărit, această casă Spiritul Sfânt a înnoit, o a luminat și a sfințit sufletele noastre.

Iar Cel mai mare intrând în sfântul altar, așează Antimisul pe sfânta Masă și deasupra lui Evanghelia și luând cădelnița tămâiază cruciș, zicând:

Intra-voi în casa ta; mă voi închina spre sfântă Biserica ta, întru frica ta; Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea ta; pentru dușmanii mei îndreaptă înaintea ta calea mea.

Apoi zice Diaconul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Iar preotul venind în ușa Altarului, cu fața spre popor, citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pe zidirea Ta cu singur Cuvântul ai făcut-o și la ființă ai adus-o cu negrăite cuvinte; și înfrumusețându-o pe ea și cu Spiritul ce se purta pe deasupra ei a strâns-o, și ai vărsat peste ea și lumina aceasta de soare, spre înnoirea ei, Cel ce ai insuflat pe sluga Ta Moise a adăuga oarecare aleasă laudă nespusei frumuseți a făpturii Tale, zicând: că ai văzut Tu lumina că este bună și ai numit-o pe ea; și noi, pe făptura Ta aceasta am văzut-o și pe soarele acesta prea strălucit, în toate zilele înnoind-o, Te preamărim pe Tine Soarele adevăratei zile și lumina Ta cea neînserată. Cel ce prin Fiul Tău ai poruncit nouă a înnoi firea noastră prin Sfântul tău Spirit, ca și prin darul acesta dreptii să strălucească ca soarele, iar zidirea

toată să-și primească înnoirea sa. Pe Tine Te rugăm și Ție ne cucerim, Părintele Cuvântului, Domnului și Dumnezeuului nostru, caută cu ochi milostivi spre noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi care locuim în această casă cerească, adevăratul jertfelnic al negrăitei măririi Tale, și trimite pe Preasfântul Tău Spirit peste noi și peste toată moștenirea Ta. Spirit drept înnoiește în inimile noastre și cu Spirit stăpânitor întărește-ne pe noi. Pace și bună sporire conducătorilor noștri le dăruiește, iar celor care prin simlința lor cu dumnezeiască dragoste au făcut zidirea aceasta și sfințirea bisericii, dă-le iertare păcatelor și toate cererile spre mântuire; deșteptă-i spre lucrarea poruncilor Tale și dă-le darul înnoirii Sfântului Tău Spirit.

Ca fără de osândă să se închine Ție, singurului adevăratului Dumnezeu și Unuia-Născut Fiului Tău, lui Isus Cristos pe Care L-ai trimis, și Preasfântului Tău Spirit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi ridicându-se toți, Diaconul zice:

Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina.

Și în vreme ce se cântă Doxologia ce mare, unul dintre preoți face Proskomidia, și după aceea începem sfânta Liturghie. Iar stropirea cu apă sfințită a credincioșilor se face la sfârșitul sfinte Liturghii.

RUGĂCIUNE

la deschiderea unei biserici pângărite de păgâni sau de eretici

Domnului să re rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai arătat biserica aceasta locaș al Tău, prin venirea de viață a Făcătorului Tău Spirit și prin cinstita ungere ce a sfințit pe proroci și pe apostoli, apoi ai îngăduit, din pricina păcatelor noastre, a fi pângărită (de păgânii, care nu cunosc numele cel mare și prealăudat

al măririi Tale, sau: de tulburătorii care au dezbinat Biserica, prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a Tradițiilor apostolice, părintești și canonice), Însuți iarăși, ne primește, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credință și mărturisim din inimă păcatele noastre într-o cunoștință și pocăință, voind a-Ți aduce în acest loc jertfe curate și nesângeroase. Curățește-o de întinarea ce i s-a făcut și o arată plină de curățenia de mai înainte, Tu, Cel ce singur ești însăși curăția și sfințenia în ființă și Care singur poți a sfinți pe cei ce-și întorc inima către Tine și a ne curăța deplin de tot cugetul cel viclean, de toată îndoiala și nepriceperea.

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, stropind cu apă sfințită, face dezlegarea obișnuită.

RUGĂCIUNE

la deschiderea unei biserici în care a murit un om

Domnului să re rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită, ai binevoit ca biserica aceasta să se numească locaș al măririi Tale celei neapropiate și necuprinse, fiind sfințită prin lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Spirit, iar acum, pentru mulțimea păcatelor noastre, ai îngăduit a se întina din întâmplarea morții neașteptate, ce s-a făcut la acest om zidit după chipul Tău, prin uneltirea diavolului celui d'el început ucigător de oameni, Însuți, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, iarăși primind cererea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, ce se aduce Ție din adevărata credință, curățește biserica aceasta și altarul din ea, prin venirea Sfântului Tău Spirit; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neschimbată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre

mărirea și lauda bunătății Tale. Așa, Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi, care din toată întinarea trupului și a spiritului, de gânduri îndoielnice și de cugetul cel ispititor:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, stropind cu apă sfințită, face dezlegarea obișnuită.

RÂNDUIALA binecuvântării unui Chivot

Chivotul cel nou se așează pe o masă înaintea ușilor împărătești iar preotul îmbrăcat cu patrafir și felon iese prin ușile împărătești, cu cădelnița, și tămâind spre Chivot, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...Și îndată:**

Psalmul 131

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.

Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelilor mele,

Până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob.

Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.

Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

Ridică-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.
Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.

Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda:

„Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău,

De vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei

Și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău».

Că a ales Domnul Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

„Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.

Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.

Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.

Pe dușmanii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea”.

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această rugăciune:

Doamne Isuse Cristoase Dumnezeu nostru, care ai scădat cerul și așternut picioarelor tale pământul, pe care nici o făptură nu te poate cuprinde și a cărui mărire nici mintea îngerilor nu o poate înțelege; și, care, pentru milostivirea ta de oameni ai binevoit a te așeza în pânțele Fecioarei și a te face om asemenea nouă - afară păcat - pătimind și murind pentru noi și pentru a noastră mântuire: care Trupul și Sângele tău mai înainte de a te întoarce la Tatăl l-ai lăsat spre mâncare și spre viață celor credincioși, pentru că așa cum ești în cer de-a dreapta Tatălui, Ca Dumnezeu și om ai scaunul, așa și pe pământ ai voit

cu adevărat să rămâi și să fii cu noi, întru Preasfânta Taină a Trupului și Sângelui tău.

Pentru aceea cu umilință te rugăm, caută și acum cu milă la rugăciunea noastră și la Chivotul acesta, ce s-a făcut spre mărirea ta, și trimite asupra-i binecuvântarea ta cerească; binecuvântează-l, curățește-l și-l sfințește, ca să fie vrednică încăpere sfintelor și de viață făcătoarelor Taine a Preasfântului Trup și a scumpului tău, Sânge.

Că tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, împreună și celui fără de început al tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeuul nostru, pleacă urechea ta și ne auzi, Ce cel pentru mare mila și iubirea ta de oameni te-ai făgăduit a petrece cu noi până la sfârșitul veacului, trimite și harul Preasfântului tău Spirit, și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântează și sfințește Chivotul acesta, ce este făcut spre păstrarea dumnezeieștilor taine a Trupului și Sângelui tău.

Cu glas înalt:

Că tu ești cel ce binecuvântezi și sfințești toate, Cristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și celui fără de început al tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea Chivotul zicând:

Se sfințește Chivotul acesta, cu harul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit.

Și făcând obișnuita dezlegare a zilei, ia Chivotul cel sfințit și-l duce pe sfânta Masă și pune în el dumnezeieștile Taine.

RÂNDUIALĂ

la sfînțirea veșmintelor îmbrăcăminte pentru sfînta Masă din Altar

Acestea se așează pe o masă înaintea ușilor împărătești iar preotul îmbrăcat cu patrafir și felon iese prin ușile împărătești, cu cădelnița, și tămâind cruciș, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...**Și îndată:**

Psalmul 98

Domnul împărățește: să tremure popoarele; El șade pe heruvimi: să se cutremure pământul.

Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este.

Și cinstea împăratului iubește dreptatea.

Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, Tu ai făcut.

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este!

Moise și Aaron, între preoții Lui și Samuel între cei ce cheamă numele Lui.

Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grația către ei;

Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această rugăciune:

Doamne Dumnezeu, Părinte Atoțiitorule, care ai poruncit pe muntele Sinai lui Moise, a face deosebite podoabe, îmbrăcăminte și mahrame, spre slujba Cortului Mărturie și a altarului: Tu și acum, te rugăm cu stăruință să le primești și pe acestea așa cum le-ai primit atunci și le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, cu Spiritul tău cel sfânt prin mâna mea a păcătosului să le sfințești. Și le fă a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului Altar a iubitului tău Fiu, Domnul nostru Isus Cristos.

Că de la tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit; și Ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și citește rugăciunea aceasta:

Pleacă Doamne urechea Ta și mă auzi pe mine nevrednicul robul tău, și acestea veșminte ce s-au făcut spre folosința sfântului altar și a jertfelnicului Cristosului tău, cu harul tău cel a tot sfințitor, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântează-le și le sfințește. Că tu ești cel ce binecuvân-tezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău și preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După ce a stropit face obișnuita dezlegare.

RÂNDUIALĂ la sfințirea discului și a potirului

Arhiereul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori),

Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...(de 3 ori). Și îndată ectenia mare.

Și Arhiereul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

După aceea le unge cu sfântul Mir, zicând:

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după ce le unge și le sfințește, zice: Pace tuturor.

Și apoi această rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Fiule și Cuvinte a lui Dumnezeu cel viu, Doamne Isuse Cristoase, cel ce ai sfințit Paharul Legii noi și l-ai dăruit spre bucurie tuturor celor ce se vor împărtăși dintr-însul: însu-ți Stăpâne Cristoase Dumnezeu nostru, trimite și acum Spiritul tău cel sfânt peste acest Pahar nou, și binecuvântează-l, sfințește-l, și săvârșește-l și celor ce se vor împărtăși din el dăruiește-le pace, iubire și bună înțelegere ce nu va înceta niciodată. **Că Tu ești sfințirea și luminarea noastră, Cristoase Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui tău cel fără-de-început, și de viață făcătorul Spirit, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin.**

Apoi le însemnează cu semnul crucii zicând:

Iată s-a sfințit și s-a săvârșit Paharul mântuirii, și Discul vieții Legii noi, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum și pururi, și în vecii vecilor. Amin.

Se face dezlegarea deplină.

Se cade a se ști: în cazul în care această rânduială nu o face Arhiereul atunci o poate face și preotul care nu va unge cu Sfântul Mir ci va stropi Discul și Potirul doar cu apă sfințită zicând: **Iată s-a binecuvântat și...**

RÂNDUIALĂ

la binecuvântarea vaselor sfinte: Disc, Potir, Steluța și Lingurița

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...(de 3 ori).**

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

La loc de pășune, acolo m-a sălășluit;

La apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors,

Povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru numele Lui.

Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești.

Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc;

Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele,

Ca să locuiesc în casa Domnului, într-o lungime de zile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Arhiepiscopul sau preotul:

Rugăciunea pentru Disc

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Atotțiitorule Doamne Dumnezeuul nostru, cel ce ai dat Legea lui Moise și îndreptări de slujbă, și s-au pus în biserică, într-o mărire a Preasfântului numelui tău, vase de aur și

de argint, spre a aduce Ție, adevăratului Dumnezeu, multe feluri de jertfă, care au umbră de închipuire a acestei de acum pe care ne-ai poruncit nouă să o aducem. Tu însuși și acum, iubitorule de oameni Doamne, binecuvântează Discul acesta și-l sfințește cu puterea, cu lucrarea, și cu darul Preasfântului și de viață Făcătorului tău Spirit, ca să se aducă Ție în el jertfa cea adevărată, jertfa cea fără de sânge și cuvântătoare: preacurat Trupul Dumnezeului nostru Isus Cristos, Fiul Tău, care pentru noi și pentru a noastră mântuire, ție unui, Dumnezeului și Părintelui, însuși pe sine întru jertfă bine primită pe altarul crucii s-a adus.

Că Ție, împreună și Fiului și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, se cade toată mărirea, cinstea și închinarea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru Potir

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Atotținătorule, Doamne Dumnezeul părinților noștri, Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm, și cu îndrăzneală cerem: trimite darul Preasfântului și de viață făcătorului tău Spirit, spre Potirul acesta, și-l binecuvântează, și-l curăță, și-l sfințește pe el, precum ai binecuvântat și ai sfințit paharului preotului tău Melchisedec, și paharul sfinților tăi Apostoli la cina cea de taină; și-l fă să fie vrednic de altarul tău, pentru ca să se aducă în ele ție Dumnezeului și Părintelui celui îndurat, jertfa cea fără de sânge, Trupul și Sângele unui născut Fiului tău, Domnului, Dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Cristos, cu care Ție, și Preasfântului și de viață făcătorului tău Spirit, se cade toată mărirea, cinstea și închinarea, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Și, plecându-i capul, zice rugăciunea aceasta în taină.

Doamne Dumnezeul nostru, caută spre rugăciunea mea a nevrednicului robului tău, și trimite bogăția binecuvântării tale spre vasele acestea, și le sfințește pe ele cu Spiritul tău cel sfânt, prin stropirea cu această apă sfințită, ca să fie vrednice a purta preasfântul Trup și cinstitul Sânge al Cristosului tău. Că tu ești izvorul sfințirii, și Ție, împreună și unui născut Fiului tău, și Preasfântului și de viață făcătorului tău Spirit, se cade toată mărirea, cinstea și închinarea, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Și strophește cu apă sfințită zicând:

Se sfințesc vasele acestea, cu darul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit. Amin.

Rugăciune pentru sfințirea Steluței

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isus Cristoase Dumnezeul nostru, cel ce te-ai născut din Fecioara în peșteră, și pe învățăcei prin stea către închinare Ție i-ai îndrumat, te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvântarea ta cea cerească spre Steaua aceasta, și o binecuvântează, și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujba sfintelor tale Taine, și întru pomenirea și preamărirea dumnezeiescului tău Trup cel născut din Fecioara.

Că tu ești cel ce binecuvântezi și sfințești toate, Cristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și celui fără-de-început al tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Și strophește Steaua cu apă sfințită, zicând:

Se sfințește Steaua aceasta cu darul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Rugăciune la sfințirea Linguriței

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, cel ce prin cărbunele cel luat cu clește de unul din Serafimi, ai atins buzele Prorocului și l-ai făcut curat, mai înainte închipuind puterea dumnezeieștii taine a Trupului și a Sângelui tău, Cristoase, caută acum cu îndurare spre rugăciunea noastră, și trimite binecuvântarea ta ce cerească spre Lingurița aceasta, și o binecuvântează, și o sfințește, ca să fie vas vrednic spre luarea Preasfântului Trup și scumpului Sânge al Cristosului tău, care se dă întru curățirea și spre iertarea păcatelor a tot poporului tău. **C**ă tu ești izvorul sfințirii și dătătorul tuturor bunătăților, și Ție mărire și închinare îți înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește Lingurița cu apă sfințită zicând:

Se sfințește Lingurița aceasta cu darul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RUGĂCIUNE

la sfințirea Aerelor Discului și a Potirului

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu un veșmânt, și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape pământul, te rugăm stăruitor, caută și acum spre smerita rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea ta cea cerească spre acoperitoarele acestea și o binecuvântează, și o sfințește, ca să fie vrednică spre acoperirea sfintelor și dumnezeieștilor Taine a Trupului și Sângelui Cristosului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

sfînțirii vaselor noi ce se aduc la biserică: cădelnița, vasul pentru anaforă, vasele pentru vin și apă etc.

Acestea se așează pe o masă înaintea ușilor împărătești iar preotul îmbrăcat cu patrafir și felon iese prin ușile împărătești, cu cădelnița, și tămâind cruciș, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...**Și îndată:**

Psalmul 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat
Și în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii și inima mea.

Că mila Ta este înaintea ochilor mei și bine mi-a plăcut adevărul Tău.
Nu am șezut în adunarea deșertăciunii și cu călcătorii de lege nu voi intra.

Urât-am adunarea celor ce viclenesc și cu cei necredincioși nu voi sedea.

Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

Ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale.

Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul locașului măririi Tale.

Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu și cu vărsătorii de sânge viața mea,

Întru ale căror mâini sunt fărădelegi și dreapta cărora e plină de daruri.

Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; mântuiește-mă, Doamne, și mă miluiește,

Căci piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

Mărire... Și acum... Aliluia (de 3 ori)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această rugăciune:

Doamne Dumnezeu a Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, care prin Apostolul Pavel vasul tău cel ales ai zis: că toată zidirea ta este bună, și nimic nu este de lepădat, orice prin cuvântul tău cel dumnezeiesc și prin rugăciuni se sfințește; te rugăm, caută acum cu îndurare și cu milostivire spre ruga noastră și spre vasul acesta (cutare), care întru mărirea Preasfântului tău nume și spre slujba sfântului tău altar s-a făcut, și cu îndurarea binecuvântării tale cele cerești și cu rugăciunea noastră a nevrednicilor robi și slujitori ai tăi, binecuvântează-l, sfințește-l și spre slujba sfântului tău altar vrednic îl arată, și celor ce au făcut aceasta, prin darul tău cel ceresc har și iertare de păcate le dăruiește și împărăției cerești fă-i părtași.

Că tu ești Dumnezeuul îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție mărire înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Apoi rugăciunea acesta:

Doamne Dumnezeul nostru, caută spre rugăciunea noastră, cu smerenie ne rugăm, și trimite binecuvântarea ta spre vasul acesta (cutare), și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântează-l și sfințește-l, ca să fie vrednic slujbei sfântului Altar. Că tu ești sfințirea noastră, și Ție mărire înălțăm, împreună și unuia născut Fiului tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește vasul cu apă sfințită zicând:

Se sfințește vasul acesta (cutare) cu darul Preasfântului Spi-

rit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALĂ

la sfințirea veșmintelor preoțești noi: stihar, patrafir, felon, brâu, și celelalte

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că** a Ta este împărăția..., Doamne îndură-te... **(de 12 ori)**, Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...**Și îndată:**

Psalmul 132

Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!

Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron,

Care se coboară pe marginea veșmintelor lui.

Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului,

Că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac.

Și rugăciunea acesta:

Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, cel ce dintru-început lucrezi cele de folos neamului omenesc, și prin mâini ai voit a se ridica biserici numelui tău cel sfânt, și acelea a le sfinți spre mărirea ta, și a se chema locaș al măririi tale, iar prin robul tău Moise ai poruncit a se face diferite veșminte arhieresti și preoțești, și alte podoabe spre împodobirea și înfrumusețarea sfântului tău Altar: ascultă și acum ca un milostiv rugăciunea noastră, și veșmintele acestea **(cutare)** ce s-au făcut întru cinstea și înălțarea Preasfânt numelui tău, și spre podoaba și bună cu-

viința slujirii sfintelor tale Taine în sfântul tău Altar, prin mine umilul și nevrednicul robul tău binecuvântează-le, curățește-le și le sfințește, ca să fie spre slujirea sfintelor tale Taine, spre mărirea numelui tău celui sfânt, iar slujitorilor tăi care se vor îmbrăca cu ele, să le fie spre mântuire, și scut împotriva văzuților și nevăzuților dușmani, spre slujirea cu credință a sfintelor tale Taine, și spre câștigarea harului și a dumnezeieștii îndurării tale. **Cu** darul și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, dătătorule tuturor bunătăților și izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și întocmește veșmintele acestea spre podoaba și bună cuviința slujitorilor tăi; binecuvântează-le cu darul Sfântului Spirit; sfințește-le prin stropirea cu această apă sfințită. Iar pe cei ce se vor îmbrăca cu ele, fă-i slujitori vrednici sfintelor tale Taine.

Că tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește veșmintele cu apă sfințită zicând:

Se sfințește veșmântul acesta (**cutare**) cu darul Preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face dezlegarea

RUGĂCIUNE

la sfințirea unei icoane noi

Dacă este arhieru de față, acesta unge icoana în patru colțuri cu sfântul Mir zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Împărate al nostru atotîinătorule, Tatăl Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, care ai rânduit pe slujitorul tău Moise, să zugrăvească icoana Heruvimilor în corul cel sfânt, și așa am primit și noi, Doamne, icoană sfântă spre pomenirea lor: te rugăm Împărate ca să trimiți harul Sfântului tău Spirit, și pe Îngerul tău, peste această Icoană a Sfântului, (din icoană) ca să fie spre plinirea rugăciunii lui, prin harul, și milostivirea și iubirea unuia născut Fiului tău, iubitorului de oameni, Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

Cu glas înalt:

Că Ție se cuvine cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă se întâmplă să nu fie Arhieru de față, preotul doar stropește cu apă sfințită icoana și nu unge cu sfântul Mir.

RÂNDUIALĂ

la binecuvântarea unei cruciulițe

Preotul face obișnuitul început. Apoi:

Domnului să ne rugăm

Atotputernice Doamne, veșnice Dumnezeule, te rugăm, binecuvântează semnul Crucii tale, ca să fie mijlocitor de mântuire neamului omenesc, întărire credinței, îndemn spre fapte bune, răscumpărare sufletelor, ajutor, sprijin, mângâiere și acoperământ împotriva ispitelor diavolești.

Binecuvântează Doamne Isuse Cristoase această Cruce a ta, prin care ai mântuit lumea din puterea diavolului, și prin patima ta ai învins pe pricinuitorul păcatului, care a înșelat pe omul cel dintâi cu mâncare din pomul oprit.

Și stropind sfânta Cruce cu apă sfințită zice:

Se sfințește acest semn al Crucii, cu puterea Sfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, pentru ca cei ce se vor ruga și se vor închina înaintea lui, aducându-și aminte de patima și de moartea ta, prin care pe noi din morți ne-ai înviat, să li se dăruiască sănătate sufletului și trupului. **C**ă bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul și de mare cuviință numele tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Și dezlegarea Crucii

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIALĂ

la începerea unei lucrări de folos comunității

Venind la locul unde se va face lucrarea, preotul, îmbrăcat în patrafir și felon, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Strana: Amin. Și se cântă troparele acestea, glasul al 8-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Mărire... Și acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreaptă lucrările mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, îndură-te spre noi (de 3 ori).

Mărire... Și acum..., Sfinte fără de moarte. Îndură-te spre noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, îndură-te spre noi

Preotul: Pace tuturor.

Prochimen:

Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Stih: Binevoit-ai, Doamne, spre pământul Tău.

Diaconul: Înțelepciune:

Din Epistola către Tit a Sfântului Apostol Pavel citire
(III, 8-9, 14-15)

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvântul, și voiesc să adeverești acestea cu tărie, pentru ca acei ce au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să fie în frunte la fapte bune. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și deșarte. Să învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca ei să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sunt cu mine. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Aliluia (de 3 ori)

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:
(V, 13-17)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să mărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, + cu lucrarea + și cu pogorârea + Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită din belșug dumnezeiescul Său har asupra lucrărilor care se vor începe de către robii Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să fie împreună-lucrător și sprijinitor în toate lucrările cele bune pe care, cu luminare dumnezeiască, voim să le facem, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această rugăciune:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău și apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei

le-ai vindecat, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără prihană,

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Și fă-o să fie tuturor, celor ce o vor gusta și vor fi stropiți cu ea, izvor de binecuvântare, vindecare de boli și de patimi, sfințire a caselor și mântuire de orice lucrare potrivnică văzută și nevăzută. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan, și ai sfințit apele; și ne binecuvântează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii. Și ne învrednițește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție mărire și mulțumire și închinare înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreț).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfințită, în chipul crucii, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând tămăduire celor ce cu credință promesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai întrupat, Care cu osteneală ai deprins a lucra meșteșugul tâmplăriei, Cel ce i-ai chemat de la lucrare pe Sfinții Apostoli, pentru ca să o sfințești pe aceasta, binecuvântându-o; Însuți Doamne, Cel ce ești Tu mai întâi lucrător în noi și Făcător a toate, binecuvântează-ne pe noi și aceste lucrări pe care le începem astăzi în numele Tău, pentru ca degrabă și fără de împiedicare să ajungă la săvârșire. Luminează cugetele robilor Tăi care vor lucra aici și întărește brațele lor, ca întotdeauna să săvârșească ceea ce este bine și să lucreze faptele luminii, spre slujirea poporului Tău și spre mărirea Ta, și a Tatălui și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dezlegarea obișnuită.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea unui pod nou sau unei punți

Domnului să re rugăm.

Doamne Isus Cristoase, Dumnezeu nostru, auzi-ne pe noi ce ne rugăm Ție și binecuvântează acest pod (sau punte) și pe toți cei care vor trece pe el păzește-i, ca în toate împrejurările vieții lor să fie sub scutul Tău. **C**ă Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire și mulțumire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stropește cu apă sfințită, zicând:

Se sfințește acest **pod (sau punte)**, cu darul preasfântului Spirit, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

Și dezlegarea obișnuită.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea unui monument

Domnului să re rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu puterea Ta l-ai zidit pe om, din care ai întemeiat neamul omenesc și, cu înțelepciunea Ta ocârmuiești popoarele, ridicând din rândul lor bărbați înțelepți și pricepuți, care să le lumineze și să le conducă spre a face voia Ta pentru binele lor, auzi-ne pe noi, cei ce ne-am adunat astăzi în jurul acestui monument (**sau: înaintea acestor plăci comemorative**) ce s-a ridicat (**așezat**) întru pomenirea marelui om de stat (**sau: vrednicului om de cultură**) (N), fiul al neamului nostru, rânduit de Tine să-i fie conducător (**luminător**) în zile bune și îndrumător în zile greșite. Ne rugăm Ție: scrie numele lui în cartea aleșilor Tăi și, precum de demult ai rânduit să se așeze semne din piatră spre aducerea aminte de faptele mari săvârșite de aleșii poporului în numele Tău, așa și acum binevoiește a întări și binecuvânta acest monument (**sau: dezvelirea acestei plăci comemorative**) spre veșnica pomenire a alesului Tău (N) și a faptelor lui vrednice de urmat, iar poporului nostru ajută-i ca, sub purtarea Ta de grijă, neconținut să propășească pe calea binelui, mărimdu-Te pe Tine, Dumnezeu al părinților noștri, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, stropind cu apă sfințită, face dezlegarea obișnuită.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

RÂNDUIALĂ la binecuvântarea colivei

Adică a grâului fiert, amestecat cu miere și alte feluri de poame dulci, ce se aduce în biserică întru cinstirea și pomenirea Praznicelor împărătești sau ale sfinților.

Deci, fiind adusă coliva în biserică, de este seara, la Vecernie, după: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Că a Ta este împărăția...**, **troparul sfântului**. Mărire..., **condacul**, Și acum... Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat, glasul 1.

Iar de este la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, îndată se cântă troparul și condacul praznicului sau al sfântului. Apoi diaconul, tămâind, zice: Domnului să ne rugăm. **Strana**: Doamne îndură-te spre noi. **Preotul**, stând lângă colivă, zice cu glas această rugăciune:

Doamne, Cel ce ai plinit toate cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuși, întru tot: bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvântează și sfințește pe cei ce vor gusta dintr-însele, căci

acestea spre mărirea Ta și spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au adus întru dreapta credință. Și dăruiește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și desfătarea bunătaților Tale cele veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și cu ale sfântului (N), a cărui pomenire o facem, și cu ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate, Cristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea paștilor adică a pâinii care se împarte la credincioși

Dumnezeule cel atotputernic și Doamne atotțiitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Isus Cristos, pe Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvântează și o sfințește pe ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum înaintea mării Tale în această preastrălucită, preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și mărirea și spre aducerea aminte de mărita înviere a Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Isus Cristos, prin Care din veșnica robie a dușmanului și din legăturile nedezlegate ale iadului am aflat dezlegare, liberare și ieșire. Deci și pe noi, care am adus-o și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași bi-

necuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate.

Că Tu ești izvorul binecuvântării și Dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, mărire înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvântează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei și a ouălor, la Paști

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvântează (+) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca gustând dintr-însele să ne umplem de harurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. **Că** a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvântează și se sfințește brânza și ouăle acestea, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit. Amin.

RÂNDUIALA PLECĂRII GENUNCHILOR**în Duminica Pogorârii Spiritului Sfânt, adică de Rusalii**

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie.

După început, se citește Psalmul 103;
apoi diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita preoțime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă harul Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înain-

tea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu darul tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră, de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cade toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 și se cântă aceste trei stihiri repetându-le, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Spirit S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunați ucenicii lui Cristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Spiritul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună-socotit; Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut și Fiul Se preamărește, și de toți Se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Spiritul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea; Spiritul înțelepciunii, Spiritul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purceзатор; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți proorocii și dumnezeieștii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Mărire... Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Împărate ceresc, Mângâietorul, Spiritul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te așează întru noi și ne curățește pe noi de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi ieșirea cu cădelniță și Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Stih 3: Și am zis: acum am înțeles; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

După aceea zice preotul sau diaconul: Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne îndură-te spre noi.

Iar noi plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul, din ușa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Preamărita

Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, ca să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuși, mult-Milostive și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Isus Cristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule și Părinte, a trimis pe Spiritul Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmpuținat și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au proorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre. Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi.

Primește-ne pe noi care cădem înaintea Ta și strigăm: Am greșit! Înaintea Ta suntem puși din pântelele maicii noastre; Tu ești Dumnezeul nostru. Dar, pentru că s-au scurs întru deșertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înaintea și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Mântuiește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iar-

tă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Spirit. Strică meșteșugirile dușmanului cele împotriva noastră.

Adaugă și
Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești, Doamne, Stăpâne atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocroțește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pentru ale Tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul: Apără, mântuiește, ridică-ne și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră, de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenindu-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părinte Papa (N), pentru Înalt Preasfințit Mitropolitul nostru (N), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Cristos.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioși creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul: Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

**Și preotul citește
Rugăciunea a treia**

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeuul nostru, Care încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Spirit îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest har ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele

lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Spiritului și am scăpat din înșelăciune ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele Spiritul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele Spiritul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu Spiritul temerii de Tine, Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu Spirit stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Spiritul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea mărită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricătioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătaților celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.

Pentru aceasta, și eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Spirit, mă rog bunătații Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te

pleci cu iubire și milostivire spre cei care-și pleacă către Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

Adaugă și această
Rugăciune a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care ne-ai mântuit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, mântuiește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără prihană, neispitiți de rele; și ne mântuiește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință, și cugetelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; pentru ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., **Pe Preasfânta, curata...** **Preotul zice exclamația:** Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat cu Preasfân-

tul și Bunul și de Viață Făcătorul tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar după aceea diaconul zice: Iară și iară plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

**Și preotul citește
Rugăciunea a cincea**

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Pute-re creatoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Cristoase, Dumnezeuul nostru; Care ai rupt legăturile cele ne-dezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat și neatins și neîntinat de nici un păcat, și prin această înfricoșătoare și de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleapta Ta meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în iad și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și întru întunericul cel mai din afară; înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutor al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei care ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al mării celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumină veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Tăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudenii după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot și în mâna Ta ții toate marginile pământului. Stăpâne, Atotțiitorule, Dumnezeuule al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui

nemuritor și a toată firea omenească, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi întru neputință și dezlegi întru putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Cel ce ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții,

Însuși, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de-viață-făcătorului Tău Spirit, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așează sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Căci nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

Adaugă și această
Rugăciune a șasea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest

ceas înaintea măririi Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, mărirea cea întreit sfântă și mulțumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna cu noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să viețuim nebiruiți de toată uneltirea celui viclean, și cu îndrăznire să Te preamărim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat și iubitor de oameni. Căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și începătorul învierii noastre, și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni, și Stăpân și Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuți fiind cercat, prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Priimește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte întru nădejdea învierii și a vieții de veci; și așează sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și

trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeu, ci mutare de la cele triste la cele bune și vesele; este odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă, și aceloră, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinare, măcar de ar fi viața lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Isus Cristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și aceloră căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le mântuire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvântează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și întregului Tău popor și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

**Adaugă și această
Rugăciune a șaptea**

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele, spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta într-o mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară, însuși, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea ce vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Mântuiește-ne pe noi de frica de noapte și de tot lucrul ce

se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputința noastră, ferit de toată năluca diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătați, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întregului Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Preotul zice exclamația: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție mărire înălțăm, împreună și celui fără de început și împreună veșnic Părintele tău și celui de o ființă și Preasfântului și bunului și atotputernicului și făcătorului de viață Spiritului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Și îndată: Învrednicește-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară Domnului.

Apără, mântuiește, îndură-te și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.

Seara toată, desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace, și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, nerușinat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Cristos, de la Domnul să cerem.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și spiritului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție Doamne,

iar preotul citește în taină

Rugăciunea a opta (a plecării capetelor)

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, în seara aceasta și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Cu glas înalt:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată se cântă stihirile Stihoavnei, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii,

dintre care este după trup Cristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit mărirea lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Spirit.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Spiritul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la dâșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și mărirea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Spirit, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Spiritul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Cristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoiește pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-însii prin înnoirea tainică a cunoștinței, pe care propovăduind-o cu străine glasuri și cu înalte cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire... Și acum..., **și se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:**

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Spirit. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Spiritul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preamărit. O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Spirit; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Spiritul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Spiritule Mângâietor, Care din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, mărire Ție.

După aceea: Acum slobozeș-te pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **C**ă a Ta este împărăția... **și** troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Cristoase Dumnezeul nostru; Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Spiritul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire Ție.

Apoi dezlegarea acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a micșorat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omenească și a îndumnezeit-o; iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli pe Spiritul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai mărit și împreună-veșnic; și printr-Însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Cristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și nevinovatei Sfintei Sale Maici, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Spirit Apostoli, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

RÂNDUIALA BINECUVÂNTĂRII LUMÂNĂRILOR la Întâmpinarea Domnului

După rugăciunea amvonului, preotul stă înaintea mesei pe care sunt puse lumânările

Preotul: Mărire Sfintei, celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei treimi, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru ... **Troparul și Condacul Sărbătorii.**

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Stăpâne atotputernice, care toate din nimic le-ai făcut și cu porunca Ta prin lucrul albinelor ai condus pe om la facerea lumânărilor, Tu care în ziua de azi ai împlinit rugăciunea Dreptului Simeon, cu umilință ne rugăm Ție, ca lumânările acestea necesare pentru lipsurile oamenilor, cu chemarea numelui Tău celui preasfânt, cu rugăciunile tuturor sfinților, le binecuvântează (+) și le sfințește (+) și fii îndurător spre poporul tău împărtășindu-l din bogăția luminii Tale neapropiate cu lumina vieții.

Că Tu l-ai răscumpărat cu scump sângele Fiului Tău cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, bunul și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, care în ziua de azi pe Fiul Tău cel sfânt l-ai pus în Biserica pe brațele dreptului Simeon, rugămu-ne bunătații Tale, ca lumânările acestea pe care le purtăm spre mărirea numelui Tău, să Te înduri a le binecuvânta (+) și sfinți cu lumina binecuvântării cerești, ca noi, care le jertfim Ție să fim învredniciți a ne încălzi la focul iubiri Tale celei sfinte.

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, lumina cea adevărată care luminezi pe tot omul ce vine în lume, varsă binecuvântarea Ta (+) spre lumânările acestea și le sfințește cu strălucirea darului Tău și ne ajută, ca precum lumânările acestea împrăștie în tunică noaptea, astfel și inimile noastre luminate cu lumina cea nevăzută a darului Tău să alunge întunecimea păcatului, ca văzând și urmând cele plăcute Ție, să putem ajunge la lumina veșnică.

Că Tu ești Mântuitorul nostru și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și spiritului tău

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm!

Strana: Ție, Doamne!

Doamne Isus Cristoase, care astăzi ai fost dus în Biserica de Preacurata Ta Maică Fecioară și pe care dreptul Simeon, luminat prin Spiritul Sfânt te-a luat în brațele sale, dă-ne, Îndurate. Ca luminați de darul aceluiași Spirit Sfânt să Te cunoaștem lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, acum și pururea și în vecii vecilor.

Preotul cădește de 3 ori lumânările și le stropește cu apă sfințită zicând:

Se sfințesc și se binecuvântează lumânările acestea prin stropirea cu apă sfințită, în numele Tatălui (+) și al Fiului (+) și al Spiritului Sfânt (+).

Dezlegarea sărbătorii.